

Asc.

3648

Ар-3648.

W. 1796.

inmanuel jesus
unica nostra conso-
lacio.

o bone jesu o dulcis
jesu mane nobiscum
quoniam advesperascit.

pries le pour moy.

57273

HUGONIS de PALMA
THEOLOGIA
MYSTICA;

sive

TRIVIVM SACRVM,

Quod agit

De Triplici VIA ANIMÆ:

PURGATIVA,

ILLUMINATIVA,

UNITIVA.

*Cum Præfatione Introductoriâ, &
Appendice, ceu Clavi.*

Editore

A. FRANC. de MONTE S.

AUGUSTIN.

Stare in VIA, est Regredi.

*Congregatio
Bavarica.*

AMSTELODAMI,

Typis JOHANNIS FABELII, 1647.

Jerem. c. 6. v. 16. Hæc dicit

J E H O V A H !

State super *Vias*, & videte, & interrogate
de *Semitis* antiquis, quæ sit *V I A*
Bona, & ambulate in ea; & invenietis
Refrigerium Animabus vestris.

J E S U S !

E G O sum (illa) *V I A*, *Veritas & Vita*,
Venite ad *Me*, & discite à *Me*: tol-
lite Jugum meum super vos, &c. & in-
venietis *Requiem* Animabus vestris.
Ioh. 14. v. 16. Matth. 11. v. 29.

Reverendiss. & Religiosiss.

in C H R I S T O P. ac D.

Dⁿ. A R N H O L D O,

Ducalis Monasterii Leobusienfis,

S. Ordinis Cisterciensium,

A B B A T I:

Ejusdemque Ordinis,

Per Silesiam, Poloniam, & Prussiam,

V I S I T A T O R I:

nec non

Collegiatæ Ecclesiæ Lignicensis

P R Æ P O S I T O.

Domino & Patrono

s.

officiosè suspiciendo

s.

TRIA sunt, REVEREND.
D. P. quæ Scriptionem &
Inscriptionem hanc opti-
mo à me sibi jure postu-
lant: insignis nempe Libelli hujus U-
tilitas, religiosa deinceps Tua Pietas,
& præfens mea denique Calamitas.

* 2

Illa

Illa legenti & intelligenti, cum sum-
mâ desiderantis Animæ jucunditate
& felicitate, facile fiet perspicua: Ista,
multis jam antea modis, & mihi & aliis
satis est perspecta: Hæc verò etiam
R. T. D. vel ex ipso S I L E S I Æ
(quondam E L Y S I Æ) nostræ statu,
cheu! luctuoso nimis & calamitoso,
non potest non esse notissima & per-
quam commiseranda.

Quid igitur, rebus sic stantibus,
imò labentibus, faciendum prius, aut
optandum potius? nisi ut singuli *Pæ-
nitentiæ*, *Concordiæ* & *Patientiæ* seriò &
sincerè studeamus; & *Deum* timendo,
Proximum juvando, *Nos* ipsos vincen-
do, uno verbo, C H R I S T U M U N U M
Unicè S E Q U E N D O, per Crucem ad
Lucem, è Viâ in Patriam, de Morte in
Vitam, cum Patribus & Viatoribus
sanctis, transeamus universi.

Quæ *Via*, quæ *Patria* & *Vita*, cùm &
in Libello isthoc fideliter ostensa, & à
Viris verè sapientibus & Religiosis,
jam multis retrò seculis, humiliter
calcata,

calcata, nec non in Spiritu Apocalypseos sancto prævisa & gustata sit: quid est, ut eam, cum ignorantibus & malevolis Terræ, Carnisque filiis, usque adeò contemnamus atque condemnemus; & non potius, vagis & vanis longè post tergum ablegatis & abnegatis *Seculi* Cupiditatibus, & *Vulgi* Opinionibus, cum DEO dicatis & devotis pectoribus, *Sanctis* illis DEI *Hominibus* omni Animi studio, & Animæ desiderio, teramus, quæramus, atque beatissimè introgrediamur!

Nonne autem in GERMANIA, Heu! quàm infelici nostrâ, contra DEUM atque Homines jam satis pugnatum, & in Viscera JESU CHRISTI sævitum? satis Humani & Christiani sanguinis effusum? Gulæ, Luxuriæ, Avaritiæ, Superbiæ, Nequitiae, uni denique INJUSTITIÆ litatum satis; & jam resipiscendi & resipiendi, DEOQUE & Cælo irato sese reconciliandi, Locus & Tempus est? an, post primum illum antiqui *Serpentis* ictum,

* 3

tum,

tum, etiam supremum *Mentis* malè
consciæ morsum, & tremendum Ju-
DICIS injustos justè judicaturi Tri-
bunal, *Mortisque & Inferni* aculeum &
hiatum, proh! immedicabilem & ir-
remeabilem, insensati exspectabimus
& obstinati? VÆ Corpori! VÆ Ca-
piti! sed quid *Aquilam Musca?*

Tu Dignissime *Veri-Præsul* atque
Boni-Consul Optime, hunc sive Animi
mei affectum, sive defectum, unà cum
Chartareo hoc munusculo, rectè, opi-
nor, accipies, atque Tibi, me jam antea
devinctum, *Plus ultra*, Commendatissi-
mum habebis.

VALE & FAVE.

R. T. D.

Observantiss.

A. Fr. de Montè.

D. Ad latera Aquilonis, in Civitate Regis
M. D. 4. M. Octobr. Evandri.

Anno, à Virgineo partu:

Confringe arma, Deus, VIVE, fortis!
& fiat pax In Virtute tua!

Quo instat A G N I, secundo occisi,

J U D I C I U M.

X X X

X I I

Præfatio

Præfatio introductoria.

S A L V E

Viator provide,

accede,

Et, quid T R I V I U M hoc Te sacrum velit,
adtende!

ANIMA tua, Summi & Vnius,
Veri, atque Pulchri BONI Fi-
lia, Soror, & Sponsa, suasu Pythonis
improbi, (eheu!) à Divinæ Unitatis
Centro, & Archetype Veritatis
Lumine, nec non Angelicæ Puritatis Fonte di-
gressa, in Spiras seu Sphæras Infinitudinis, puteos
Opinionum, impurique demum Corporis sentinam
immersa, seipsam æternæ separationis, Confusionis,
& Perditionis ream fecit & asseclam.

Vnde salvari, aut requiescere, nisi in Primo,
simplicissimo, & purissimo illo (quod & πρῶτον ὁ
ΘΕΟΣ ἐστίν) Principio & PUNCTO suo, non
potest. Idque mediante Auditu FIDEI, de
gratuitâ sui Reconciliatione, per JESUM Mun-
di SALVATOREM, apud DEUM; & Via
Veritatis ad VITAM. Cujus UNIUS Mor-
te ac Merito MEDIATORIS Omnes; qui,
ductu & instinctu Gratiae, contemptis nimirum
Diaboli larvis, Mundi vanitatibus, & Carnis il-
lecebris, Seipsos abnegant, Crucem suam tollunt,
& Vestigia CHRISTI prementes, Patrem,
per Filium, in Spiritu & Veritate, fiduciali-
ter

ter adorant & meritò perfruuntur & acquiescunt.

Festinandum ergò tibi, lento tamen, & adtento Gradu, sed **R E T R O** eundum erit, per Rectilinearem, adeoque Compendiariam hanc Divinæ Pſychagoges semitam, in beatam illam Requiem, & celestem **P A T R I S** Tui Domum; idque Luce Verbo, Duce Spiritu, Comite Pietate: quam saluberrimis Monitis, & ardentissimis Suspiriis, eruditus & devotus noster Hic instillat Mystagogus.

Cujus Libellum, verè aureum, in scripto quidem Titulo, non adscripto tamen Tempore, nec Loco, plurimis abbreviaturis, nullis verò intercisis, ruditer, & ligneis, uti videbatur, typis impressum, ex Amici manu, sed emaculatum, luci & salutis publicæ damus perfruendum; at, ob insignem Mystis que benè cognitam Vtilitatem, nullam suspendimus Hæderam.

Quod si genuinum magis atque specialem, ejus Vsum forte an spectare velis; vel **U N U M** Hoc illud Πάγερνον est & Necessarium, absq; quo Anima tua, uti diximus, beari ullo modo, aut requiescere, non potest. Sacrum autem & Sanctum ejus Reditum, Tribus ex ordine ita insinuat & delineat intervallis, ut, mystico verborum benè depruatorum Ternario, totius sapientiæ Metapsychicæ, seu **T H E O L O G I A E** Mysticæ, monstrat Principium, Medium, & Finem.

Cujus istam tibi, more Pythagorico, TriVialem ob oculos ponimus Hermathenam; ut, adhibito Divini Amoris Magnetismo, & emenso aliquantisper sacræ Triados Oceano, ad sanctissimæ **M O N A E** seu **M O N A D O S** nostræ Portum appellere & appellare queas indivulsum. Vale & vade in Pace.

Sequitur

Sequitur U L A ,

S A P I E N T I Æ
Universalis

Intendit summum
H O M I N I S
quoad
cujus
est P E R F E C T I O
ex D E I
secundum Naturam
Quæ 1°. Præparatur
vivendo
erga
& 2°. Comparatur
membrorum
per CHRISTI A D S C E N S I O N .

A
U N I T I V A

Unum.
Deiformis ,
S P I R I T U M .
Sanctitas,
Mentis :
Potestate :
Divinam.
Oratione.
P I E ,
D E U M .
Adhæsione
Virtutis ,
..

ter adorant: meritò perfuuntur an.

THEOLOGIA
MYSTICA

HUGONIS de PALMA.

PROLOGVS.

S *Entite de DOMINO in Bonitate, & in Simplicitate Cordis querite illum: quoniam invenitur ab his, qui non tentant illum: apparet autem eis, qui fidem habent in illum. Sap. I. v. I, 2.*

1 Multivariè, multisque modis olim in primitivâ Ecclesiâ electis suis Divina Sapientia apparuit, mentesque eorum suo lumine illustravit: qui Spiritu ferventes, Domino servientes erant in Sanctitate & Justitiâ coram illo: miserat namque tunc Deus Ignem de excelso in ossibus eorum, & facta sunt corda ardore charitatis æstuantia vehementer. Diffundebatur autem flamma exteriùs lucentium Operum & efficacium Exemplorum; siquidem in Bonitate cordis & Simplicitate, Dominum quærentes, negotiorum secularium nulla erat in eis recordatio; sed peccata plangere, rebus Divinis intendere, se intra se continere, corpus suum servituti subicere, soli-que æternæ Sapientiæ jugiter adhærere, sollicitudo & intentio tota erat.

A

2 Sed

2 Sed heu heu ! modernis temporibus, Mundo jam senescente, hic divinus Ardor Amoris in multorum cordibus in tantum refriguit, ut penè sit extinctus; & pauci, imò paucissimi inveniantur, qui veræ Devotioni studeant, qui semper novam Gratiam se calefacientem, per continuum profectum, quærant; qui imbre lacrymarum, Austro flante, perfundi gaudeant; qui Visitationis & Allocutionis supernæ gratiam quærant: sed studio vanitatis in Genealogiis interminatis, ac deliciis corporalibus, mundanisque negotiis intendentes, locali quodam sopore tenentur.

3 Tanta est enim Animarum in illis captivitas, tanta à semitis Justitiæ declinatio, & à viis Æquitatis, in toto universo, miserabilis exorbitatio; ut speculator quisque intelligens Dei zelo inflammatus, clamare cum Sancto Jeremiâ Propheta, Captivitatem populi sui deplorante, cogatur. *Vie Sion lugent, eò quod non sit, qui veniat ad solemnitatem.* *Vie* enim dicuntur amantium Desideria animarum, quibus ad *Deum* & ad supernam Civitatem *Ierusalem*, super omnem Rationem & Intellectum, etiam adhuc in terreno corpore habitantes, sublevantur; quæ *lugere* dicuntur, eò quòd abjectâ verâ Sapientiâ tam clerus, quàm populus mundanis deliciis, & inutilibus curiositatibus flebiliter se immergat.

4 Sed, quòd multò magis dolendum est, & cordis lacrymis incessabiliter lamentandum; quòd

quòd multi Religiosi, multi etiam Viri famosi & reputati, velut quondam populus Israëliticus, relicto cultu Creatoris sui, manufactis Idolis servierunt. Sic relicta verâ *Sapientiâ*, quâ Deus solus perfectè interiùs colitur, & à solis amantibus adoratur, Mentem diversis scientiis & fabricationibus multiplicium negotiorum secularium, ac argumentationum inventiciis, quasi quibusdam idolis impleverunt. In quibus sic absorbentur, Diabolo instigante, & Mens sic in istis localiter possidetur, ut vera Sapientia locum in eis non inveniat; Spiritu sancto post verba præassumpta dicente: *Perversæ enim cogitationes separant à Deo, probata autem Virtus corripit insipientes; quoniam in malevolam Animam non introibit Sapientia, nec habitabit in Corpore subdito peccatis.*

5 Et justum valdè est in hoc divinum Judicium, ut qui non curando, de summâ sapientiâ, & à summâ veritate devians, veluti cæcus in tenebris involvatur: Et sic per vana devia Anima infatuata humanis Inventionibus insensata discurrat; Et sic veri Amoris amisso retinaculo quasi effrænata decurrit, & incurrit omnem Miseriam. Et hoc meritò; quia denigrata est super carbones Facies ejus; & in tantum viluit, regio Diademate privata scilicet, Deo omnipotenti amatori suo, ut omnes amici ejus, scilicet Angeli sancti, spreverint (eam;) & facti sint ei inimici, (eò)

quod jam non est ipsis cælestibus Mentibus conformis, affinitate Amoris.

6 Ideò Patres Reverendi, ac fratres præclarissimi, relictâ hâc humanâ, scientiæ inutilis, Curiositate, ac omnium secularium negotiationum Vanitate, primò omnium carnalium delectationum voluptate; Religiosa Anima, per amoris ascensionem, ad *Fontem* omnis Sapientiæ & totius Bonitatis desiderando ascendat; in quo solo reperiet Veritatem: & hac inventâ pretiosâ Margaritâ libentissimè pro ipsa conservanda, quæ, etsi malè vel unquam curiosius dilexit, derelinquit: Sed quia hæc summa Sapientia non potest ab Homine edoceri; subditur *Modus*, quo quilibet, quantumcunque etiam laicus existens, in *Schola Dei*, quasi manuducatur, ut hanc Sapientiam ab ipso Deo immediatè accipiat super omnem Rationem & Intellectum, per solius Amoris affectum: quod nullus Philosophus, nullusque alius secularis Magister, nullâ humanâ intelligentiâ, quantumcunque studeat, apprehendit, &c.

SCOPUS ET MODUS.

1 **E**Xplicit Prologus: Incipit Modus ad summam perveniendi Sapientiam.

2 Notandum, quòd, cum Anima humana, per Mentis affectum, ad Sponsi cælestis perfectam *Unionem* pervenire desiderat, necesse

cesse est, ut qui pane Angelorum, quo boni Spiritus reficiuntur in gloriâ, adhuc in miseriâ degens, quasi quibusdam micis cadentibus de *Mensâ* magni Divitis, appetit satiari, *Triplici officio Angelorū*, quasi gradatim ascendendo, in missione divinæ influentiæ sublevetur.

3 Cum enim dicat Beatus *Dionysius* in Hierarchiâ angelorum; quod triplex sit Officium Angeli, scilicet *purgare, illuminare & perficere*: Oportet ut *Anima*, quæ vult ascendere ad illum Altissimum in præsentî, in quo Mentes Angelicæ absorbentur in gloriâ, veluti eorum imitatrix, primò *Purgetur*, secundò divinis fulgoribus *Illuminetur*, tertio in summo apice affectivè constituta, ad culmen amoris unitivi *Perficiatur*.

4 Et exinde habetur, quod *triplex est Via ad Deum*; scilicet *Purgativa*, quâ mens ad discendam veram Sapientiam disponitur: Secunda dicitur *Illuminativa*, quâ mens cogitando ad Amoris inflammationem accenditur: Tertia verò *Vnitiva*; quâ mens super omnem Intellectum, Rationem & Intelligentiam, à solo Deo sursum acta dirigitur. De hac ergo *Triplici Viâ*, in quibus tota consistit *Mystica Theologia*, est hujus opusculi intentio.

I. VIA PURGATIVA.

1 ET primò dicendum est de primâ *Viâ*, scilicet *purgativâ*, quæ est puerilis & incipien-

ipientium, per quam Mens adhuc rudis sine mortalium documento disponitur, solis insistentis doctrinis Cœlestibus, ut experimentaliter, quantumcunque sit simplex vel laicus, ad practicam, nec non ad theoricam illuminationem divinâ manifestatione sublevetur.

De Viæ Purgativæ congruentiâ.

2 Antequam enim illa Sapiencia, quæ Deus beatissimus est, in Spiritu rationali, velut in domo propria requiescat, secundum illud: Anima justi est sedes Sapientiæ, oportet, ut de ipsâ Animâ iudicium fiat & iustitia, sicut dicit divinus Propheta; *Iustitia & Iudicium preparatio sedis tuæ: Iudicium*, ut sicut à Creatore suo se avertendo, sicut fit in omni peccato mortali, ipsum Creatorem contempnit, pro creatura lamentabiliter relinquendo: sic ipsa humilietur totaliter, ut Humiliatio ipsius Incipientis, in tantum Dei Clementiam, quam offendit, provocet, in quantum ipsius Contemptus divinam contra se sententiam in peccatis anterioribus provocavit.

3 Oportet etiam, ut ibi sit *Iustitia*, ut Anima, quæ aliquando delectationem Creatoris in delectationem Creaturæ, peccatis suis exigentibus, commutavit; quòd in tantum doleat, vel saltem se non dolere doleat, ut divinæ Injurix, secundum ipsius, tam misericordis Dei Iudicium videatur, secundum humanam Injuriam, aliquo modo satisfactum; juxta illud

cesse est, ut qui pane Angelorum, quo boni Spiritus reficiuntur in gloriâ, adhuc in miseriâ degens, quasi quibusdam micis cadentibus de Mensâ magni Divitis, appetit satiari, *Triplici officio Angelorû*, quasi gradatim ascendendo, in missione divinæ influentiæ sublevetur.

3 Cum enim dicat Beatus *Dionysius* in Hierarchiâ angelorum; quod triplex sit Officium Angeli, scilicet *purgare, illuminare & perficere*: Oportet ut *Anima*, quæ vult ascendere ad illum Altissimum in præsentî, in quo Mentes Angelicæ absorbentur in gloriâ, veluti eorum imitatrix, primò *Purgetur*, secundò divinis fulgoribus *Illuminetur*, tertio in summo apice affectivè constituta, ad culmen amoris unitivi *Perficiatur*.

4 Et exinde habetur, quod *triplex* est *Via ad Deum*; scilicet *Purgativa*, quâ mens ad discendam veram Sapientiam disponitur: Secunda dicitur *Illuminativa*, quâ mens cogitando ad Amoris inflammationem accenditur: Tertia verò *Vnitiva*; quâ mens super omnem Intellectum, Rationem & Intelligentiam, à solo Deo sursum acta dirigitur. De hâc ergo *Triplici Viâ*, in quibus tota consistit *Mystica Theologia*, est hujus opusculi intentio.

I. VIA PURGATIVA.

1 ET primò dicendum est de primâ *Viâ*, scilicet *purgativâ*, quæ est puerilis & incipien-

ipientium, per quam Mens adhuc rudis sine mortalium documento disponitur, solis insistentis doctrinis Cœlestibus, ut experimentaliter, quantumcunque sit simplex vel laicus, ad practicam, nec non ad theoricam illuminationem divinâ manifestatione sublevetur.

De Viæ Purgativæ congruentiâ.

2 Antequam enim illa Sapiencia, quæ Deus beatissimus est, in Spiritu rationali, velut in domo propria requiescat, secundum illud: Anima justî est sedes Sapientiæ, oportet, ut de ipsâ Animâ judicium fiat & justitia, sicut dicit divinus Propheta; *Iustitia & Iudicium præparatio sedis tuæ: Iudicium*, ut sicut à Creatore suo se avertendo, sicut fit in omni peccato mortali, ipsum Creatorem contempnit, pro creatura lamentabiliter relinquendo: sic ipsa humilietur totaliter, ut Humiliatio ipsius Incipientis, in tantum Dei Clementiam, quam offendit, provocet, in quantum ipsius Contemptus divinam contra se sententiam in peccatis anterioribus provocavit.

3 Oportet etiam, ut ibi sit *Iustitia*, ut Anima, quæ aliquando delectationem Creatoris in delectationem Creaturæ, peccatis suis exigentibus, commutavit; quòd in tantum doleat, vel saltem se non dolere doleat, ut divinæ Injurie, secundum ipsius, tam misericordis Dei Iudicium videatur, secundum humanam Injuriam, aliquo modo satisfactum; juxta illud

illud : *Quantum glorificavit se, & in deliciis fuit, tantum date illi tormentum & luctum* : ut, secundum artem Medicinæ per duo contraria, Humilitatem scilicet ; contra pristinum Contemptum, & per Dolorem de peccatis ; contra pristinam Delectationem, quasi nascens denovo, Illi, qui est summa Majestas & indeficiens Bonitas per unitivum glutinum ardentissimi Amoris uniatur.

4 Licet ergo, ut dictum est, hæc Via Purgationis aliquibus puerilis videatur, maxime respectu sequentium : Tamen, nisi per istam viam Mens circa Divina negotiari accedens sollicita & attenta pertranseat, nunquam in præsentî vitâ ad cognitionem Divinorum, nec ad ardorem Unitivi Amoris practicè poterit accedere, nec ab istis inferioribus suos possessores devorantibus sequestrari.

De hujus Viæ practicâ.

5 Sic ergo debet se Anima humiliare, ut secedat in aliquem locum secretum, & maxime, si fieri potest, in *Noctis silentio* ; ut per hoc, quo debet consequi Unitivi Amoris gloriam, per obmissionem debitæ circumstantiæ non incidat in ruinam vanæ Gloriæ : nam in hoc felici exercitio non modicus sæpius *Clamor* exoritur, certè cum ipsi animæ in parte mundatæ *Verbum* æternum appropinquat, ipsa incipit, quasi vaga garrula, præ nimia suavitate, cum sponso suo jucundari.

6 Prosterne ergo te in terram, & humiliter invoca Sancti Spiritus gratiam, dicens: *Veni sancte Spiritus, &c.* cum Collectâ, *Deus qui tor:* & amplectere pedes amantissimi Iesu, & lacrymis riga; quibus tamen non illum, sed te laves, ut fias una de grege tonfarum, quæ ascenderunt de lavacro: & cum Publicano terram tremens, non cœlum aspicias. Non autem tibi, ô quæcunque talis es Anima, non tibi ille locus vilis aut despicabilis videatur, ubi sancta peccatrix peccata deposuit, & induit sanctitatem, ubi æthiopissa pellem mutavit, & in novum restituta est candorem. Dicto *Veni, &c.* Dic humiliter, & purâ intentione, nihil aliud quærens, nisi DEI honorem, & tuorum peccatorum remissionem in hunc modum.

O R A T I O.

7 O Domine Jesu Christe Dominator omnipotens, dulcis, misericors, clemens, patiens, multæ misericordiæ & verax; qui contritorum non despicis gemitum, & mœrentium non spernis affectum, sed omnibus te in veritate quærentibus subvenis: *Adesto* invocationibus meis, & noli me derelinquere tuum plasma, propter magnitudinem Bonitatis tuæ: Scilicet aperi misericordes Oculos tuos, & intueri opus manuum tuarum, & suscipe in mansuetudine verba gemitus mei, & audi peccatorem, de luto miseriæ ad te vociferantem, ad ostium trufione paterfamilias mendicus pulso.

8 Audi desideria rugientium præcordiorum meorum; quoniam gemitus meus a te non est abscon-

ſconditus, & veni mihi in auxilium, quia tu ſolus laborem & dolorem conſideras; Nec ſine te aliquis juſtus in conſpectu tuo: Ideo ergo miſer flecto cervicem meam ſub pedibus majeſtatis tuæ, & confiteor tibi paupertatem meam, quia accuſantes ante conſpectum divinæ majeſtatis tuæ me ſunt omnes iniquitates meæ: Et ego ſum ille Peccator nequiſſimus, miſerrimus, infelicior & abominabilior, qui tuam majeſtatem in tot & tantis criminibus offendi, ut illa enumerare non ſufficiam; ſicut nec arena maris præ multitudine enumerari poteſt, ſic peccata mea & iniquitates meæ in tantum multiplicata ſunt, ut ea tibi enumerare mihi ſit impoſſibile.

9 Hic incipe numerare peccata tua, in hunc modum, vel conſimilem, prout Spiritus ſanctus intus te docebit, ſi te viderit rectè incedentem, & deſiderio flagrantem: Surge & ſta, vel genicula vel jace, ſecundum quod tibi gratiam magis videris affluere, & *fode parietem* cū Propheta, in nullo te palpans, in nullo tibi blandiens, & dic:

O R A T I O.

10 O *Dulciſſime Jeſu*, quomodo tibi enumerabo omnes carnales, mundanas & humanas vanasque *Affectiones*., quibus Mens mea à primævâ ætate meâ, uſque in præſentem horam ſic infecta fuit & fœdata, ut nihil ad te, ſummum bonum, afficeretur: Illas etiam malas & immundas *Cogitationes*, videlicet luxurioſas, rancoroſas, vindicativas & invidioſas, nec non & ſuſpiciones, & omnes alias vanas & ſupervacuas cogitationes, ſibi viciffim ſuccedentes, quibus mens mea ita trita & indurata fuit, ut nulla ſancta cogitatio, nec interna affectio potuit figere pedem in animâ meâ.

11 Et

6 Prosterne ergo te in terram, & humiliter invoca Sancti Spiritus gratiam, dicens: *Veni sancte Spiritus, &c.* cum Collectâ, *Deus qui tor:* & amplectere pedes amantissimi Iesu, & lacrymis riga; quibus tamen non illum, sed te laves, ut fias una de grege tonsarum, quæ ascenderunt de lavacro: & cum Publicano terram tremens, non cœlum aspicias. Non autem tibi, ô quæcunque talis es Anima, non tibi ille locus vilis aut despicabilis videatur, ubi sancta peccatrix peccata deposuit, & induit sanctitatem, ubi æthiopissa pellem mutavit, & in novum restituta est candorem. Dicto *Veni, &c.* Dic humiliter, & purâ intentione, nihil aliud quærens, nisi DEI honorem, & tuorum peccatorum remissionem in hunc modum.

O R A T I O.

7 O Domine Jesu Christe Dominator omnipotens, dulcis, misericors, clemens, patiens, multæ misericordiæ & verax; qui contritorum non despicias gemitum, & mœrentium non spernis affectum, sed omnibus te in veritate quærentibus subvenis: *Adesto* invocationibus meis, & noli me derelinquere tuum plasma, propter magnitudinem Bonitatis tuæ: Scilicet aperi misericordes Oculos tuos, & intueri opus manuum tuarum, & suscipe in mansuetudine verba gemitus mei, & audi peccatorem, de luto miseriæ ad te vociferantem, ad ostium trusione paterfamilias mendicus pulso.

8 Audi desideria rugientium præcordiorum meorum; quoniam gemitus meus à te non est abscon-

ſconditus, & veni mihi in auxilium, quia tu ſolus laborem & dolorem conſideras; Nec ſine te aliquis juſtus in conſpectu tuo: Ideo ergo miſer flecto cervicem meam ſub pedibus majeſtatis tuæ, & confiteor tibi paupertatem meam, quia accuſantes ante conſpectum divinæ majeſtatis tuæ me ſunt omnes iniquitates meæ: Et ego ſum ille Peccator nequiſſimus, miſerrimus, infelicior & abominabilior, qui tuam majeſtatem in tot & tantis criminibus offendi, ut illa enumerare non ſufficiam; ſicut nec arena maris præ multitudine enumerari poteſt, ſic peccata mea & iniquitates meæ in tantum multiplicata ſunt, ut ea tibi enumerare mihi ſit impoſſibile.

9 Hic incipe numerare peccata tua, in hunc modum, vel conſimilem, prout Spiritus ſanctus intus te docebit, ſi te viderit rectè incedentem, & deſiderio ſagrantem: Surge & ſta, vel genicula vel jace, ſecundum quod tibi gratiam magis videris affluere, & *fode parietem* cùm Propheta, in nullo te palpans, in nullo tibi blandiens, & dic:

O R A T I O.

10 O *Dulciſſime Jeſu*, quomodo tibi enumerabo omnes carnales, mundanas & humanas vanasque *Affectiones*, quibus Mens mea à primævâ ætate meâ, uſque in præſentem horam ſic infecta fuit & fœdata, ut nihil ad te, ſummum bonum, afficeretur: Illas etiam malas & immundas *Cogitationes*, videlicet luxurioſas, rancoroſas, vindicativas & invidioſas, nec non & ſuſpiciones, & omnes alias vanas & ſupervacuas cogitationes, ſibi viciffim ſuccedentes, quibus mens mea ita trita & indurata fuit, ut nulla ſancta cogitatio, nec interna affectio potuit figere pedem in animâ meâ.

11 Et

11 Et *quomodo* denique amabilis Domine, enumerabo tibi illas pravas, perversas & iniquas *Voluntates*, quibus mens mea pleno consensu à Te, summo & incommutabili *Bono* fuit averſa ad Bonum caducum, tranſitorium & commutabile, ipſum eligendo, & Te ſpernendo: imò tam prava & iniqua fuit voluntas mea, ut niſi tu dulcis Amor meus, pietatis tuæ manu me tenuiſſes, in omnia mala hujus Mundi cecidiſſem: Et ſic Anima mea miſera interni amoris retinaculo amiſſo, omni pietate miſeram carnem gubernandi privata, in carnem eſt converſa ita, ut quicquid caro ſuggerebat, concupiſcendo hoc ipſa ſine contradictione conſentiebat.

12 O *miſera* & miſerabilis permutatio, ut quæ Regina eſſe debuit, & Sponſa ſummi Regis, facta eſt Ancilla foetidiffimi ſtercoris! & quæ debuit eſſe Ancilla, facta eſt Domina: Amiſſo ergo Amoris gubernaculo, quot & quanta mala per *linguam* meam, ſine omni timore effrænata commiſi! quomodo tibi enumerabo piſſime Jeſu? Quomodo enim explicabo blaſphemias, murmura, perjuria, juramenta illicita, mendacia, deſenſiones propriæ Malitiæ, detractiões, adulationes, maledictiões, contentiones, irriſiones, convicia, prava conſilia, multiloquia, ſtultiloquia, turpiloquia, verba otioſa, bilinguitates, rumores, ſecretorum revelationes, indiſcretas comminationes, indiſcretas promiſſiones, ſcurrilitates, indiſcretas taciturnitates.

13 Ecce Domine ſic defluxi per linguam meam, ſicut aqua decurrens. Ut ſicut non eſt mihi poſſibile guttas fluminis ſibi ſuccedenter invicem defluentes numerare, ſic impoſſibile eſt mihi defluxum verborum meorum cognoscendo retractare, &c.

14 Hæc propter ſimpliciores ita explicite poſui,

posui, qui se de interioribus peccatis, & etiam linguæ, minus bene propter Ignorantiam, accusant.

15 *Quanta etiam mala commisi per incontinentiam quinque sensuum exteriorum, scilicet Visus, Auditus, Tactus, Odoratus & Gustus: Pedes etiam proni erant currendo ad malum, & sic interior & exterior Homo, à te aversus in istos Septem Fontes tenebrose Abyssus, qui sunt septem flumina Babylonis, scilicet septem mortalia peccata profundè demersus fui; ut nisi tu dulcissime Salvator, qui venisti quærere & saluum facere, quod perierat, manu clementissimæ Bonitatis tuæ me sublevasses, in barathrum damnosæ Desperationis me præcipitasset.*

16 Et sic enumeret mala cujuslibet Vitii, & principaliter malum *Gulositatis*, quod est, ut ita dicam, fomentum omnis Malitiæ, & suffocatio omnis Virtutis & Gratiæ: Qui ergo vult religiosus esse & se in hoc felici exercitio fructuosè exercere, necesse valde est, ut curam carnis suæ agat, non in desiderio voluptuosæ Concupiscentiæ, sed in disciplinâ virtuosæ Temperantiæ, ut videlicet carnem suam sic nutriat, ut non lasciviat; & eam sic discretè maceret per Abstinentioniam, ut tantum non deficiat, & ut opus suum expedire valeat: Et quis ad hæc idoneus, nisi gratia Dei ipsum dirigat?

17 Quare ad hoc magna est Diligentia adhibenda, & semper humiliter ad Divinum auxilium recurrendum, propter quod dulcis Dominus nos admonet, dicens: *Attendite autem*

tem vobis, ne fortè graventur corda vestra in Crapula & Ebrietate; sciens dulcis Dominus & Magister, quoniam nihil sic omnium Vitiorum fomitem ministret, nihil sic servum Dei in Bono opere torpere faciat, nihil denique sic divinam Laudem tam insipidam reddat, sicut crapula & ebrietas; quare sic paternè nos admonet, dicens: *Attendite, &c.* Omnino disconveniens est servo Dei nimia nocturnalisis comestio ac potatio, quæ non finit eum manè surgere, & cum mentis dulcedine divinam laudem persolvere. Et tunc Tyrunculus Christi consequenter peccata sua humiliter, usque ad finem dinumeret, ita tamen, ut peccata carnis succinctè transcurrat, ne Diabolus sibi, tanquam minus in carne mortificato, inferat Delectationem, unde habere debuit Medicinam.

18 Hoc etiam diligentissimè observet, ut in singulis motibus toto corde suspiret vel gemat, prout efficacius poterit; quia sicut Lima operatur in ferro, ut in qualibet ipsius singulari confricatione aliquid de ipsius ferri rubigine expellatur; sic quodlibet internum suspirium vel gemitus, aliquid de rubigine peccati etiam post infusionem Gratiæ relictæ, eliminat. Et sic magis ac magis Anima se purgans ad percipienda, quæ Ratio non investigat vel Intellectus speculatur, divino subsidio elevatur.

19 Hoc etiam summè observandum est, ut
quic-

quicquid Tibi per gratiam Spiritus sancti innotescit vitiosum, de quo prius non verè contritus es, nec purè confessus, vel de quo graviter dubitas, hoc sine retractatione, quanto citius potes, humiliter confitere Ministro Christi, qui super te habet ecclesiasticam auctoritatem,

20 Et ut magis dolore constringaris, intensius de peccatis doleas, ad tui confusionem & humiliationem; divina Beneficia, primò, in generali omnibus exhibita; secundò, in speciali tibi soli ostensa attentissimè coram Deo prout melius poteris, recorderis. Et primò de *Creatione* dic sic.

O R A T I O.

21 Nonne Domine tu me ad Imaginem tuam cum antea Nihil essem, in tam nobile Esse produxisti, ut te tenerem per gratiam in præsenti, & facie ad faciem contemplerer in gloria; *Ego autem* ingratus in tantum provocavi districtum Judicium, ut nisi mihi subvenias, magis non nasci, quàm ad lucem præsentis vitæ produci, mihi misero profuisset.

22 Hic enumeret Bona sua Naturalia, sibi à Deo concessa, & qualiter eis abusus sit: Deinde secundò commemoret beneficium *Incarnationis* Dominicæ, dicens sic, &c.

O R A T I O.

23 Nonne tu Domine, es ille Rex altissimus, in tantum te ipsum pro me annihilans, ut nostras misérias & peregrinationes itineris ad similitudinem cujusdam pauperis humiliter sustineres; &
Ego

Ego Domine, non me humiliando, sed tam impru-
denter extollendo, majestatem tuam contempsi,
in misérias hujus vitæ momentaneas, Te Fontem
totius Beatitudinis commutando. Quo ergo fu-
giam? si enim ascendero in cœlum, Tu illic es; si
descendo ad infernum, ades, &c.

24 Et hic aliquantulum cogitet, de dulcis-
simi Domini Jesu Incarnatione, Nativitate &
aliorum, quæ pro nostrâ salute gessit, usque
ad suam benedictam Passionem, & in hunc
modum incipiat vel consimilem:

25 *O Dulcissime Jesu!* Cum habitares lucem
inaccessibilem, ad quam nos miserrimi non po-
teramus attingere, & omnes essemus Filij iræ &
damnationis perpetuæ: Tu calore charitatis tactus
intrinsecus, altitudinem Majestatis tuæ tantum
ad nos inclinasti, ut nostram infirmam Humani-
tatem assumens, in quâ triginta tribus annis pro
nostris peccatis & iniquitatibus completissime sa-
tisfaceres. Et ad hanc assumendam elegisti *Matrem*
sanctissimam, Virginalis continentia voto sigilla-
tam, eâ puritate nitentem quâ sub Deo nequit
major intelligi: Ad quam misisti Angelum tuum
Gabrielem, ut ei sanctam tuam Incarnationem
nunciaret: quæ dum Angelico humiliter præberet
consensum Oraculo, statim, Spiritu operante, te
Verbum æternum casto concepit in utero; post no-
vem mensium decursum verum Deum & Homi-
nem peperit ex utero.

26 Et sic consequenter meditetur de Cir-
cumcisione, Apparitione, & quantum præva-
let, de omnibus, quæ gessit usque ad Passio-
nem principalioribus; & specialiter de *Ele-
ctione* siue *Vocatione* Apostolorum, & signanter
Matthæi

Matthæi ex Publicanis : In cujus domo Publicanos & Peccatores sinu amplissimæ Pietatis amplectens, non solum ad colloquendum, sed etiam ad convescendum recepit ; & murmurantibus Pharisæis, eos confutans, verba nobis miseris Peccatoribus, omni consolatione & dulcedine plena intulit, dicens : *Non veni vocare Iustos ; sed Peccatores : Non est opus sanis Medicus ; sed malè habentibus.* Respiciat etiam diligenter *Mariam* ad pedes Domini jacentem, & fonte lachrymarum Dominicos pedes rigantem ; mulierem *Samaritanam* ad Dominum, super fontem sedentem, venientem, & ab eo aquam vitæ recipientem : Similiter & in *adulterio* deprehensam, & per dulcissimum Dominum à perfidis Scribis & Pharisæis liberatam, quæ omnibus ei dimissis peccatis iussa est transire, & amplius non peccare. Hæc attentè considerata, magnam in meditantis animo accendunt dilectionem & firmam de peccatorum Remissione obtinenda inducunt spem. Tertiò recurrat ad memoriam *Dominicæ Passionis*, dicens, &c.

O R A T I O.

27 Nec suffecit tibi dulcissime Domine Jesu Christe, quod in tantum teipsum inclinares, ut manens Deus, carnis mortalis Humanitatem assumeres ; sed insuper, propter universorum mortalium misérias sublevandas, tam dira verbera tam innumerabilia vulnera tolerasti, ut à plantâ pedis usque ad verticem non esset membrum, in corpore tuo, quod non sanguine tuo Sanctissimo spargeretur.

tur. *Quid ergo faciam ego miserrimus, qui tuæ Mortis sum causa, non tantum vicem pro vice non rependens, sed te in facibus meis provocans, ut digno judicio deberet contra me pugnare totus Orbis terrarum, à summo Cœli cardine usque ad ultimum Centrum Inferni: Surgant ergò omnes Creaturæ, & veluti proprio Domino famulantes de me suum proprium vindicent conditorem.*

28 Hic cogitet aliquantulum de Christi Passione, ut per Vulnus lateris usque ad contactum Divinitatis occultè latentis interius per experimentum Amoris pertingere mereatur, &c.

29 *Modus autem meditandi devotior à Sanctis iste ponitur, ut ponat quis Dominum in suâ Imaginatione, ac si ipsum videret talia quæ meditatur agentem, sive infantiles necessitates sustinentem, sive etiam in suâ passione amarissimâ sputa, flagella, plagas, verbera, blasphemias, contumelias & crucem patientissimè tolerantem: & alloquatur eum, sicut amicus suum intimum amicum sibi intimè condolendo, sic passionem incipiendo:*

O R A T I O.

30 *O Dulcissime Domine Jesu Christe! Quanto ardore viscerosæ charitatis nos Peccatores dilexisti, qui post illam sanctam cœnam, cum Discipulis tuis celebratam, exivisti cum magna trîstitiâ, de Jerusalem cum undecim discipulis tuis, in montem Oliveti ex immensâ dilectione te voluntariè oblaturus pro nobis, in manus peccatorum, &c.*

31 Et sic prosequatur ejus vehementissimam angustiam, in quâ sanguinem suum tam copiosè

copiosè effudit, ut, non solum corpus & vestimentum, sed etiam terram, super quam jacebat, suo pretioso sanguine rigarit. Et in his, quantum prævalet, oculos mentis ad Divinitatis altitudinem dirigat, ut divinæ charitatis immensitatem sic intelligens, ex *Mentis excessu* dicat:

32 *O quàm justè* nos ingratos Peccatores, dulcissime Jesu, æternaliter punies, qui tantæ Charitatis obliti, te iterum peccatis nostris crucifigimus!

Et sic procedat ulterius ad alias particulas passionis suæ usque in finem.

33 Hæc tria sunt generalia Beneficia, quæ non sibi soli, sed omnibus etiam aliis altissimus condonavit, quæ, in quantum sunt generaliora, in tantum majorem indicant divinam Clementiam. Postea cogitet Beneficia, quæ sibi in speciali, non omnibus Pater totius consolationis contulerit: & primò, quòd eum in statum altiorem Ecclesiæ, vel de Mundo vocaverit, dicens:

34 *Nonne tu* misericordissime Domine multos digniores, potentiores & ad abundantiorum influentiam tuæ divinæ Gratiae magis multipliciter præparatos reliquisti in miserijs & voraginibus mundanis involutos, alios in Judaismo, alios in Paganismo, alios in gravissimis Infidelitatis hæresibus: & me indignum de tenebris Miseriæ ad tuam convocasti incommutabilem Veritatem.

35 Hic valde deserviet sextum vel septimum capitulum in Soliloquio beati Augusti-

tur. *Quid ergo faciam ego miserrimus, qui tuæ Mortis sum causa, non tantum vicem pro vice non rependens, sed te in facibus meis provocans, ut digno judicio deberet contra me pugnare totus Orbis terrarum, à summo Cœli cardine usque ad ultimum Centrum Inferni: Surgant ergò omnes Creaturæ, & veluti proprio Domino famulantes de me suum proprium vindicent conditorem.*

28 Hic cogitet aliquantulum de Christi Passione, ut per Vulnus lateris usque ad contactum Divinitatis occultè latentis interius per experimentum Amoris pertingere mereatur, &c.

29 *Modus autem meditandi devotior à Sanctis iste ponitur, ut ponat quis Dominum in suâ Imaginatione, ac si ipsum videret talia quæ meditatur agentem, sive infantiles necessitates sustinentem, sive etiam in suâ passione amarissimâ sputa, flagella, plagas, verbera, blasphemias, contumelias & crucem patientissimè tolerantem: & alloquatur eum, sicut amicus suum intimum amicum sibi intimè condolendo, sic passionem incipiendo:*

O R A T I O.

30 *O Dulcissime Domine Jesu Christe! Quanto ardore viscerosæ charitatis nos Peccatores dilexisti, qui post illam sanctam cœnam, cum Discipulis tuis celebratam, exivisti cum magna trîstitiâ, de Jerusalem cum undecim discipulis tuis, in montem Oliveti ex immensâ dilectione te voluntariè oblaturus pro nobis, in manus peccatorum, &c.*

31 Et sic prosequatur ejus vehementissimam angustiam, in quâ sanguinem suum tam copiosè

copiosè effudit, ut, non solum corpus & vestimentum, sed etiam terram, super quam jacebat, suo pretioso sanguine rigarit. Et in his, quantum prævalet, oculos mentis ad Divinitatis altitudinem dirigat, ut divinæ charitatis immensitatem sic intelligens, ex *Mentis excessu* dicat:

32 *O quàm justè* nos ingratos Peccatores, dulcissime Jesu, æternaliter punies, qui tantæ Charitatis obliti, te iterum peccatis nostris crucifigimus!

Et sic procedat ulterius ad alias particulas passionis suæ usque in finem.

33 Hæc tria sunt generalia Beneficia, quæ non sibi soli, sed omnibus etiam aliis altissimus condonavit, quæ, in quantum sunt generaliora, in tantum majorem indicant divinam Clementiam. Postea cogitet Beneficia, quæ sibi in speciali, non omnibus Pater totius consolationis contulerit: & primò, quòd eum in statum altiorem Ecclesiæ, vel de Mundo vocaverit, dicens:

34 *Nonne tu* misericordissime Domine multos digniores, potentiores & ad abundantiorum influentiam tuæ divinæ Gratiae magis multipliciter præparatos reliquisti in miserijs & voraginibus mundanis involutos, alios in Judaismo, alios in Paganismo, alios in gravissimis Infidelitatis hæresibus: & me indignum de tenebris Miseriæ ad tuam convocasti incommutabilem Veritatem.

35 Hic valde deserviet sextum vel septimum capitulum in Soliloquio beati Augusti-

ni; secundo etiam diligenter recogitet illud divinum beneficium respectu infernalis miseriae, dicens:

36 *Nonne benignissime Deus meus multi, qui non tantum, quantum ego, divinae Majestatis tuae oculos offenderunt, sempiternae jam maledictionis poenis perpetuis detinentur: & ego, qui multo plus idem merueram, non meritis propriis, sed dono tuae largissimae pietatis ad Gratiae Radium vocor in praesenti, & aeternae Beatitudinis praemia in futuro.*

37 Et sic persistens non tantum cogitet in seipso, sed ad Deum dirigat immediatè eloquium suum, tam peccata, quàm beneficia in generali & speciali humiliter referendo, cum quodam tamen ordine jam notato vel alio, secundum quod D E U S eum intus docuerit recolendo. Igitur sic per Peccatorum, & Dei Beneficiorum recordationem confusus, quia tanta bona de manu Domini suscepit, & ipse sibi tot mala retribuit, jam verè incipiat viam Humiliationis sic dicens, &c.

38 *O Domine Deus, Pater totius Miserationis, non possum tibi satisfacere de malis, quae coram te miserabiliter perpetravi, nec tibi respondere valeo ad Beneficia, quae mihi immerito contulisti, non unum pro mille. Sed quia me interficere non valeo, tu me infelicem interfice. Sed si hoc tibi non placet, mitte Angelum tuum gladiatorem, qui de me vindictam accipiat: Sed si nec hoc propter tuam infinitam Misericordiam vis adimplere, quod bene merui: & quia me ipsum interficere non possum, nec debeo, tamen hoc quod in me est, facio: me quasi latronem tibi reddo in perpetuum*

in me

tum

in me

in me

in me

tuum fervientem, nunquam etiam amplius diebus meis ullatenus à tuo servitio recedentem.

39 His dictis prostrnat se in faciem super terram, & quantumcunque potest se humiliet deprimendo, & Altissimum offensum exaltando, & quanto humilius, tantò etiam citius divinæ Misericordiæ gratiam provocabit; & potest dicere in hunc modum, vel consimilem:

40 *Deus gloriæ & pater misericordiarum*, audeóne apparere in conspectu sanctæ & venerandæ, semperque tremendæ Majestatis tuæ! an possunt ferre oculi tui sancti horrificas abominationes, & monstificas foeditates meas, abyssosque immunditiarum mearum, & quod est deterius, immensitatem ingratitude mearum damnabilissimam, magnitudinem iniquitatum & injustitiarum mearum nequissimam.

41 Speciosa namque est *Babylon* illa terrifica, comparatione monstruositatis meæ; pulcherrimus est *Infernus* comparatione deformationis, perversitatis & inordinationis meæ; mundissima est *cloaca* omnis comparatione foetulentiae meæ, sordiumque, vitiorum & peccatorum, quibus demersus ac sepultus sum.

42 Si tamen respicere dedignaris, quid faciam? quo fugiam! cum præter Te non sit Refugium Peccatoribus: Qualiter audiar, qui etiam videri indignissimus sum, cujus aspectum omnes sancti ac mundi Oculi perhorrescunt, cujus foetorem ac sordes, omnes puræ nares & incorruptæ refugiunt, seque ab eis cum abominatione & indignatione avertent.

43 Sed & si dignaris, quâ fronte, quâ audaciâ, quâ temeritate præsumam aliquid petere à te, cujus Iram immensis & innumerabilibus malis

meis toties & tam diu , tam horribiliter , tam multipliciter , provocare non expavi.

44 Et tunc de congruo optet , quòd quando Pater piissimus videt ipsum sic coram se humiliatum , dolorem conferat de peccatis , vel saltem dolorem , quia non dolet ; ut per ista duo , contra duo prædicta , *Anima purgata* recuperet , quod quondam erat perditum , & quandoque multò amplius quàm antea id ipsum restauretur : Sed si etiam *dolorem* non poterit ad effectum consequi per ea , quæ dicta sunt ; qualibet tamen nocte vel die , succinctè quod dictum est , faciat , quia Creatori sufficit , quando Homo facit , quod in se est , imo ipse Dominus rei exitum exspectans , quandoque se subtrahit , ut & ista faciens dolorem nullum vel consolationem inveniat , ut ejus patientia ad tempus per divinam sustentiam comprobetur : & ut sibi postmodum amplior consolatio , & de peccatis contritio divinitus conferatur. Sed quia quæ prædicta sunt , non possunt fieri sine gratia spirituali ;

45 Sequitur de ipsâ tractatione gratiæ per modum *Orandi* , prout ad *viam Purgativam* pertinet.

46 Sicut enim visibiliter in curiis Magnatum de Joculatoribus cernitur , quod cupientes corporale aliquod sive temporale commodum à Principe inconfusibiliter obtinere , primò ipsum multipliciter commendant , deinde postulant , quod optant , sibi dari : Sic &
novus

novus *Ioculator spiritualis* Mundum deceptor-
rem despiciens, debet ordinatè procedere:
Cum enim ipse Deus in se sit innominabilis,
ipsum tamen in suis Effectibus nominamus,
& per ipsos ipsius Magnificentiam collau-
damus.

47 *Primò* enim, secundum quod Ipse est
omnis Creaturæ, tam Corporalis quàm Spi-
ritualis principium & origo.

48 *Secundò* aliquantulum sublimiùs, prout
se habet ad contemplantes in Gloriâ, scilicet
Mentes angelicas & humanas contemplatio-
ne suæ indicibilis pulchritudinis, quam vident
sicut beatificans in hoc ab ipsis eliminans
omnem Egestatem: propter primum dicitur
Bonus, quia bonum est sui ipsius diffusivum;
propter secundum dicitur *Pulcherrimus*.

49 *Tertiò* adhuc isto sublimiùs, prout ad
omnes Creaturas se habet, quibus ipse, velut
Altissimus imperat, & omnes obtemperant
suæ Majestati: Ideo dicitur *Dominus*.

50 *Quartò* respectu nobilissimæ Creaturæ,
quæ est *Homo*: Et primò respectu Illorum, qui
sunt in Charitate, famulantium suo Creatori
in hoc, quod adhuc degentibus in vitâ miseriæ
pius *Pater* multâ veniâ interiorum consola-
tionum, veluti quædam futuræ beatitudinis
indicia Hominibus, quasi nihil existentibus,
velut Filiis Altissimus præostendit; & ratione
hujus dicitur *Dulcis*.

51 *Quintò* & ultimò respectu existentium
B 3 in

in peccatis, quibus in quantumcunque peccatis diutius sua scelera protelantes exstiterunt, pulsantibus ad Januam divinæ pietatis, ipsos divinâ clementiâ in sinum suæ charitatis recolligit, & perpetrata peccata sic indulget, ut sæpius ab ipso, quem sic abominabiliter offenderunt, quandoque plus quàm Innocentes uberiora & pretiosiora beneficia cælitus illapsa consequantur: & ratione hujus dicitur *Misericors.*

52 His diligenter consideratis, postquàm Tyrunculus Christi se humiliter prostraverit, & verba Humilitatis Deus Gloria finierit, dicat bono animo, quoties voluerit: *Bone pulcherrime Domine, dulcis & misericors! miserere hujus peccatoris, quem pretioso sanguine tuo redemisti.* In hoc solum attendens, quod sibi de malis perpetratis parcat clementia Redemptoris, diligenter considerans vocabulorum expositionem.

53 Sed ad hoc, quod mens desiderii completionem obtineat, necessarium est ipsam divinam Influentiam invitari: ut sicut ipse Sol spiritualis supernæ Civitatis Jerusalem quantum est de se, bonos & malos radiis suæ Bonitatis illustrat; sic non tantum pro propinquis, sed pro omnibus illis, quicunque sub beatissimæ Trinitatis Imagine insigniti, totis viribus deprecetur illius Clementiam Conditoris: ut sicut omnes creavit, omnes redemit, ita omnibus indistinctè dignetur misericorditer subvenire,

venire, & in hoc irrefragabiliter citius divinam misericordiam provocabit.

54 Dicat ergò ex totâ mente intendens, ut mundus totus affectum inclinet suo Creatori per verum cultum & reverentiam condignam: *Bone, pulcherrime Domine, dulcis & misericors, miserere omnium peccatorum, quos pretioso sanguine tuo redemisti.*

55 Sed quia mens omnia ista non potest præ nimiam carnalitate & vertibilitate depressa, ita ordinatè meditari, principaliter in primâ aggressionem hujus felicitis Exercitii nondum etiam benè usitata in sanctis Meditationibus; propterea non dimittat, sed faciat, quod potest, confiteatur graviora peccata, transcurrat Vitam Christi vel Passionem secundum principaliora puncta, & nullo die totaliter dimittat, & semper quantum prævalet, deputatâ horâ & loco: tunc ipsa de die in diem habilitatur in tantum, ut una hora plus expediat cum majori dulcedine, quam in principio in tribus.

56 Hæc est *Via Purgativa* & expeditio, quæ multò plus in corde potest citius intelligi, quàm scripto vel verbotenus numerari. Quoniam quilibet incipiens recordetur breviter & succinctè, & vera sibi latissima Via cito apparebit. Hanc Beatus Gregorius XXV. *moralium* super omnem modum commendat, dicens pulcherrimè illius judicii modum & formam; Et hanc Beatus Bernardus super *Cantica*

sermone tertio vocat osculum pedis : Hanc Wilhelmus Parisiensis in suæ divinæ Rhetoricæ parte prima pulcherrimè per multas rationes & devotissimas orationes prosequitur : Hanc beatissimus Augustinus diligentissimè ambulavit, ut patet per totum librum suarum confessionum.

57 Hæc Via totius humanæ Vitæ reparatio, Morum instructio & Linguae refrænatio, & omnis carnalis Voluptatis cohibitio : Ibi incipit illud *sanctum odium sui ipsius*, de quo Salvator dicit : *Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam ; & alibi ; Si quis venit ad me, & non odit Patrem ac Matrem, &c. Adhuc autem & Animam suam, non potest meus esse discipulus.* Et si ingressu difficultas aliqua apparet, sicut dixi, propter nimiam carnalitatem mentem retrahentem; animetur Discipulus Christi *Exemplis* mundanorum scilicet Agricolarum, Negotiatorum & Militum secularium : Nam dicit quidam Sapiens ; Uniuscujusque artis industrius appetitor cunctos labores, pericula atque dispendia æquanimitè libenterque sustentat.

58 Sumat Discipulus Christi exemplum perseverantiæ in *Agricolâ*, &c.

Nam videmus; Quòd *Agricola* nunc torridos Solis radios, nunc pruinas, & glacies non declinans, Terram infatigabiliter scindit, & indomitas agri glebas frequenti subigit vomere, ut eam cunctis sentibus extirpatam & purga-

purgatam, universis graminibus absolutam in modum solubilis arenæ exercendo comminuat : hunc solum finem intendens, scilicet perceptionem copiosarum Frugum exuberantium segetes non aliâs adepturum se confidens, quo vel ipse vitam possit securus deducere, vel suam possit substantiam ampliare. Si ergò tot laboribus, tot calamitatibus incessanter æstuat, ut possit terrenus terrena percipere per modicum temporis in ipsis quietudinem inventurus : Non immeritò omnis *Anima* totius Trinitatis insignita Imagine, & maximè Religiosa, quæ ad hoc obtinendum efficacius ut Deo æterno uniatur strictius, præ aliis se subcinxit : In quo tanquàm in fonte beatitudinis, Lætitiâ in præsentî, & Gloriam in futuro, æternaliter quietura, per *unitiva desideria* poterit exhaurire, debet se magnis laboribus, & sanctis exercitiis libentissime subicere. Et licet in principio aliqua forsitan difficultas, vel carni reputata intolerabilitas videatur; tamen citò in tam jucundo dilectio desideratam requiem poterit invenire : in paucis enim vexati, in multis benè disponuntur, & non immeritò, quia ille citissime invenitur, à quo omne gaudium & omnis jucunditas emanavit.

59 Exemplum secundum de *Mercatoribus*.

Videmus etiam, quòd illi *Negotiationem* solent exercere, & commercia de terrâ in terram provehere; non incertos pelagi timent casus.

nulla discrimina perhorrescunt, dum ad finem quæstus sollicitè attendentes, hæc omnia hilariter perpeti provocantur: Si ergo tales corpus & animam tanto subjiciunt incessanter discrimini, quantò magis deberet rationalis *Spiritus* incessabili aviditate inardescere, ut *Illum* suavissimum inveniret, qui suâ jucundâ præsentiâ, per amorem unionis obtentâ, omnem ab ipso eliminaret Egestatem, omnemque ab ipso Inopiam removeret, nec ultrâ ipsum vagari permetteret, ne ulterius *oblectamenta adulterina in Creaturis* mendicaret, cum ipse beatissimus inveniretur experimentaliter hospitatus, qui est omnis tendentiæ ipsius Mentis sufficientissimus quietator; de quo dicit Anima, cum ipsius jucundam sentit præsentiâ; *in lectulo meo moriar, & sicut palma multiplicabo dies*: Nolens jam ad consueta discurrere, jam humanâ consolatione non indiget, quia illi jam unita est, in quo omnium suorum languorum, tam corporalium, quàm Spiritualium saluberrimam invenit medicinam.

60 Exemplum tertium ponitur de mundanis *Militibus*.

Videmus etiam, quòd hi, qui *Militiæ* mundialis ambitione libidinosâ inflammantur, dum prospiciunt Honorum ac Potentiæ finem, peregrinationum exercitia vel pericula non sentiunt, nec præsentibus ærumnis bellisque franguntur, dum propositum sibi Dignitatis finem cupiunt obtinere. Si ergo in tot
miseriis

miseriis involvuntur, ut ad modicum temporis, laudibus Hominum, *vento inanis Gloriæ*, eleventur, hoc sufficiens præmium reputantes, pro omnibus multipliciter tam in corpore, quàm in animâ perpessis? quid quæso dignum possit peragere *mens rationalis*, Creaturarum nobilissima, respectu tamen sui Creatoris mendica, ut ad illa tantæ Dignitatis præmia perveniret; ut Illi, à quo creata de nihilo primordialiter originem habuit, *in amoris unitivi desideriis uniretur*, & tanto honore, in conspectu Creatoris digna valeat judicari, ut quæ respectu Creatoris minus quàm injusta, minus quam nihil sit, Principis tamen vitæ Sponsa, Regis Angelorum dilecta propriissimè valeat appellari; & ad tantum honorem miserrima provocetur, ab Altissimo sic dicente: *Aperi mihi Soror mea, Sponsa mea, Columba mea, &c.*

61 Hæc tria Exempla ponit Sanctus *Thomas*, quæ ex charitate pro incitamento & confortatione hic posui.

62 Explicit via prima scilicet *Purgativa*, quæ alio nomine *Osculum pedum* nominatur. Sequitur secunda Via, scilicet *Illuminativa*, quæ à Beato Bernhardo *Osculum manus* appellatur.

II. VIA ILLUMINATIVA.

I **P**ER viam Purgativam immediatè Mens ad Illuminativam erigitur secundum il-

Iam Regulam Prophetiæ; *Ascensiones in corde suo disposuit in valle lachrymarum*; quia per gemitus & lachrymas Anima à rubiginibus peccatorum abluatur, & per hoc immediatè ad susceptionem divini Radii præparatur; secundum illud Gregorii in *moralibus*: Quo uberius culpa defletur, eo altius agnitio Veritatis attingitur, quod ad videndum lumen æternæ bonitatis polluta dudum Conscientia lachrymis baptisata renovatur.

2 Cum ergo Discipulus Christi viam Purgativam longo tempore pertransierit & audierit Vocem dilecti, per internam videlicet *Inspirationem* sibi dicentem: *Consurge, consurge filia Syon, consurge & excutere de pulvere*, quod utique audiet si humiliter incesserit, se Peccatorem cognoscens, tunc surgat & accedat ad hanc Secundam viam Illuminativam. *Surge ergo de terrâ, ô jam Amice D E I*, qui prius in suis peccatis existens fuisti ejus Inimicus, & *sta super genua tua, & enumera magnificentiam beneficiorum tibi collatorum*, quia decet Regem glorificatio: & dic orando in hunc modum.

3 Sequitur affectuosa pro gratiarum actione de Peccatorum remissione Oratio.

Domine Deus meus Jesu Christe, fecisti mecum mane misericordiam tuam, cum adhuc jacens in pulvere tua veneranda pedum tuorum deoscularer vestigia, in peccatorum meorum recollectione omnia illa clementissime dimittendo: fac etiam nunc mecum Deus misericordiam, mitissime

me Deus, in osculo *Mammum* tuarum per tuorum beneficiorum recordationem, & veni, & illumina tenebras mentis meæ.

4 Et tunc ex toto mentis ardore, quasi præ desiderio se non valens continere, dicat:

Oriens splendor lucis æternæ, & speculum sine maculâ Dei Majestatis, qui es lux vera, illuminans omnem Hominem venientem in hunc mundum: Veni & illumina tenebras Cæcitatæ & Ignorantiæ meæ, & da in meo affectu tuam divinam Irradiationem, ut tuo desiderio cor meum ardeat & liquefiat, ut te astringere valeam glutino veri Amoris; & fac me te sentire per æstuantem Amorem in corde meo, qui ad Imaginem tuam me creasti.

A L I A.

5 *O Lux*, quæ es Lux vera, illuminans omnem Hominem, venientem in hunc mundum; venientem quidem in mundum, sed non diligentem mundum, quia; qui diligit Mundum, Inimicus DEI constituitur: Veni, expelle tenebras de super faciem abyssi mentis meæ; ut videam te intelligendo, ut cognoscam te comprehendendo: quisquis enim cognoscit te, diligit te, obliviscitur sui, amat te plus quàm se, relinquit se, venit ad te, ut gaudeat de te. *O Lux*! quam vidit Isaac, Jacob & Tobias, quando caligantibus Oculis, sicut Tu intus docebas, filijs externis futura prædicebant; Veni, illumina hunc cæcum, qui in tenebris & umbrâ mortis sedet, & dirige pedes ejus in viam Pacis.

A L I A.

6 *O Lux*! quam non videt alia Lux; Lumen! quod non videt aliud Lumen; Lux! quæ excæcas omnem aliam Lucem; Lux! sine quâ omnis Lux Tenebræ; Veni & absorbe me in Claritatis tuæ abyssum, ut videam undique me in te, & te in me,

me, & cuncta sub te : Jam enim super custodiam meam stabo, quasi paratum te inveniens, da mihi, quo ascendam, ut aspiciam te.

Sequitur alia theorica affectio.

7 *O Tu altissime Deus!* quoniam es invariabilis & incommutabilis, per te stans, omnium Bonorum virtus principaliter conditiva : Tu, qui aspectu tuo Angelos reficis : Tu, qui increata es sapientia, quæ Mentes cœlestes, humanas & Angelicas tuis radijs præclaris irradias, tanquam vivifica Virtus : Veni & exaudi me, & remotâ omni mentis distractione, me ad tui desiderium suscita, ut ad aggregantis *Patris Unitatem* valeam pervenire, qui est fontale totius Vitæ principium, sine quo Natura, quantum ad verum Esse, nihil penitus efficitur. Ideo te rogo, ut Amoris tui dulcedine me astringas, ut per Mentis elevationem magis ac magis accendar, quousque ad unitivam Patris unionem valeam pervenire.

Item A L I A.

8 *O Verbum!* per quod facta sunt omnia, sine quo factum est Nihil; verbum! per quod dixisti in principio, fiat Lux, & facta est Lux; Ecce Tenebræ sunt super faciem abyssi Mentis meæ; Ecce Nubes tenebrosa super aquas cordis mei : Dic etiam mihi; fiat Lux, ut videam lumen, quia sine te mihi abest lumen, abest Veritas, abest Vita, abest Sapientia & Scientia : Quare ego Creatura tua sub umbrâ Alarum tuarum sperabo, & in bonitate tuâ, quâ creasti me, adiuva me, Misericordia mea, Refugium meum, Deus meus; Adjutor meus, aperi misericordes oculos tuos, & intueri opus manuum tuarum, & suscipe in mansuetudine verba gemitus mei, & audi Peccatorem, de luto miseriæ ad te vociferantem, & veni mihi in auxilium una æterna substantia, ut videam & cognoscam

scam te summa Virtus, Pater meus, Causa mea, Salus mea, Vita mea, Deus meus; Exaudi, exaudi, exaudi me jam, Te solum quæro, solum Te amo, solum tui juris esse cupio.

9 *En! ad Te suspiro factura tua, plasmator es, restaura me, releva oculos meos, ut videam te, O quam Beatus ero, si admissus fuero ad videndum Claritatem tuam! Dic mihi, quò ascendam, ut aspiciam te, aperi mihi Oculos meos, quibus nutus tuos videam, aperi mihi aures meas, quibus vocem tuam audiam: intona voce grandi & forti, tonet Mare & plenitudo ejus, doce me, & collaudabo te.*

10 *Numquid Ego sum illa miserrima Creatura, quam tu D E U S Pater de Nihilo creasti, ut in præfenti tenerem te per gratiam, ut etiam facie ad faciem te contemplarer in Gloriâ! Numquid etiam Ego sum illa miserrima Creatura, quam tu parem Angelis fecisti, imò super Angelos adinstar sanctæ Trinitatis insignisti! Numquid etiam ego sum illa Creatura, propter quam tu Domine Jesu Christe de regalibus sedibus, de corde æterni Patris in hanc vallem miseriæ te inclinasti, & meam mortalem Naturam in utero virginali assumere voluisti: in quâ triginta tribus annis Exilium hujus Mundi pertulisti, & multas Injurias, detractiones, contumelias pro me sustinuisti, & ad ultimum, diram mortem pro me passus es, ut tuâ amarâ morte, meam æternam mortem curares!*

11 *Numquid ego etiam sum illa miserrima Creatura, quam tu pavisti omnibus diebus vitæ suæ bonis tuis corporalibus & spiritualibus! cum essem Mortuus, tu vivificasti me; cum essem in Tenebris, tu illuminasti me; cum essem nudus, vestisti me; cum esurivi, cibasti me; cum sitivi, potuisti me;*

tuum

-3-

=0=

-3-

-

-3-

tum mihi dedisti ; cùm ivi , duxisti me ; cùm veni , suscepisti me ; cùm erravi , docuisti me ; cùm cecidi , erexisti me ; cùm recessi à te , secutus es me , & tenuisti dextera tua manum meam , & Nomine meo vocasti me : Intrare volui ad infernum , tu retraxisti ; Peccata omnium fecissem , sed tu prohibuisti me : De multis periculis , tribulationibus & miseriis eripuisti me : Multos Fame , Gladio , Igne , Aquâ consumpsisti , sed me in peccatis meis , ex immensâ pietate tuâ noluisti occidere.

12 Sed misericorditer ad hanc sanctam Religionem , vel istum statum perfectionis , sive ad pœnitentiam vocasti , & me tibi servum minus utilem elegisti , fecisti me tibi sacerdotem ; & multo plus potentiores , meliores & nobiliores in mundanis miserijs reliquisti , & in peccatis eorum occidisti , sed me in peccatis meis ex nudâ tuâ Clementiâ noluisti occidere , & misericorditer me tibi in servum reservasti.

13 Hæc sunt Beneficia tua , & infinita alia , quæ enumerare non sufficio , quæ mihi , amantissime Pater , de prælargâ tuæ pietatis Misericordiâ contulisti : de quibus mihi dulce esset semper tecum loqui , semper tibi gratias infinitas referre ; sed his omnibus ego miserrimus & indignissimus Peccator ingratus existens , & in arma tuæ impugnationis assumens meis gravissimis & horribilibus peccatis , quæ coram te miserabiliter gessi , te dulcissime Pater sæpius provocavi.

14 Quare digno judicio contra me pugnare deberet totus Orbis : Surgant ergò omnes *Creaturæ* cœli & Terræ , & veluti proprio Domino famulantes , de me suum vindicent Creatorem : sed si hoc non vis , benignissime Pater , ut me interficiant , Tu me infelicem interfice : quod si non placer , mitte *Angelum* tuum , qui de me vindictam acci-

accipiat, quia tibi respondere non valeo de peccatis, quæ coram te miserabiliter commisi, nec de his rationem reddere: nec de Beneficijs, quæ mihi misero contulisti. Quomodo ergo nunc te placabo benignissime Pater? nihil habeo, quod dem tibi, nisi id, quod sum, & quod sum non à meâ Virtute, sed de Tuâ Misericordia est: Quomodo ergo placabo, benignissime Pater, nescio, tamen id, quod in me est facio, me quasi Latronem tibi reddo in perpetuum servientem.

15 His itaque hoc modo vel consimilibus; prout Sanctus Spiritus te intus docuerit, si viderit amore flagrantem, enarratis; prosterne te in terram, & offer te totum sibi pro collatis beneficiis, & sic humilia te, ut nihil tuis meritis ascribas, sed omnia in laudem tui Creatoris transfundas: & quantò magis te humilies, tantò citiùs *divinam Influentiam* impetrabis.

16 Et tunc incipe fideliter orare; pro statu sanctæ Matris *Ecclesiæ*, tam fideliter, sicut in primâ viâ Purgationis, quia jam ex parte exaudita est Oratio tua; Ideò diligenter ora pro fidelibus vivis, & pro Peccatoribus in peccatis adhuc dormitantibus. Et specialiter in hâc viâ exerce te circa Dominicam Passionem; quia ex eâ magnum tibi acquiris lumen. Hæc enim omnia, si rectè omninò fiant, non modicùm divinam provocabunt Clementiam, ut Animam intimiùs inhabitare dignetur. Ad hanc etiam viam multùm valde deservit *soliloquium Beati Augustini*, quia in pluri-

pluribus locis affectuosissimè loquitur *de Mentis illuminatione*. Quantam autem perfectionem, ac Spiritualis Sapientiæ lumen anima in hâc viâ acquirat, Dominus noster JESUS CHRISTUS Dei Sapientia nos in hâc viâ ambulantes experiri faciat, qui est benedictus in sæcula, Amen.

17 Nam *Dionysius* dicit in *de cœlesti Hierarchia*: Divini tanta Luminis est infinitas, ut quocunque influat, totum vas Mentis impleat, sicut diluvio implentur & parva foramina, & magni alvei fluviorum! Ex quo clarum, quod tanta sit efficacia divini luminis in mente fulgentis, quod non solum implet principales vires Animæ, sed & inferiores, quæ per parva foramina intelligi possunt: & licet hoc non fiat per Influentiam, cum potentiæ corporales non sint capaces luminis Intellectualis; fit tamen per quandam Redundantiam; quia illud lumen influxum in Mente, & suis viribus intellectualibus redundat in potentias sensitivas, ut omnes reddantur expeditiores ad illam, quæ animæ ab illo lumine infunduntur, ita, ut Oculi libenter videant, quæ Dei sunt; Os dulciter de DEO loquatur; Aures desideranter de eo audiant; Manus promptæ ad bene operandum fiant; Sensus interiores ad imaginandum, cogitandum, & suaviter & clarè de DEO meditandum; imò tanto repletur Anima sancta spiritali gaudio & suavitate, ut præ magno deside-

desiderio in hanc affectuosam vocem prorumpat.

Expressio ardentis desiderii.

18 *Eia Jesu Christe*, fili Dei vivi, finis desiderii & amoris mei: Ecce! dum Mens mea tibi suspirat, & Anima mea in conclavi intimorum tuorum suaviter requiescens, tuam dignissimam contemplatur præsentiam, & ipsa carnis sarcina minùs gravat cogitationum tumultus, cessat pondus Mortalitatis, & miseriarum more solito non hebetat: Silent cuncta, tranquilla sunt omnia; Cor ardet, Animus gaudet, Memoria viget, intellectus lucet; & totus affectus ex desiderio Visionis tuæ accensus, in invisibilium amorem rapi se videt. Ad tuam siquidem præsentiam Anima repletur Claritate & Veritate, ac dulcedine tantâ perfunditur, ut penè sui ipsius, & omnium aliorum obliviscatur. Meditationes mellifluæ ad libitum confluant, Lingua infantulis diserta efficitur, corpus pigrum ad mandata tua promptum redditur: & ut breviter dicam, copiosa omnium & distillans abundantia suscipitur Gratiarum.

19 Ut igitur ô amantissime, desideratissime, suavissime, speciosissime Domine *Jesu Christe*, Deus meus, tuam præsentiam semper serenius contemplari, & devotius adorare, tibi que intimius inhærere valeam, O summa Bonitas, perpetuam, obsecro Cordis Puritatem & Mentis Tranquillitatem clementer mihi præstare digneris. Confugiat Mens mea sub umbrâ alarum Tuarum, ab æstibus cogitationum hujus sæculi; repauset in Te & Cor meum, Cor Mare magnum tumens fluctibus; taceat quæso tumultus carnis; conticescant phantasiæ terrarum & aquarum aëris & poli: taceant & imaginariæ revolutiones, omnis Lingua, omne signum & quicquid transeundo fit, fileat sibi & ipsa

ipsa Anima, & transeat sese non cogitando, sed Te D E U S meus, quoniam Tu es reverâ tota spes & fiducia mea.

20 *O fulgor divinæ claritatis*, duc me quæso in intima mea, ut videam qualicunque oculo animæ meæ super Mentem meam lumen incommutabile, quod es Tu. Dona mihi nunc & jugiter *Cor sursum* elevatum habere per contemplationem divinorum ad te tendendo, ut derelictâ fragilitate terrenâ tota Anima mea cum omnibus potentiis suis ac viribus in Te collecta unus tecum vivat Spiritus, Amen.

Item alia dulcis aspiratio pro mentis Illuminatione.

21 *Peto te, Domine Jesu*, Lumen æternum, & indeficiens Lux lucis & Lumen luminis, dies diem illuminans: Illuminare his, qui in Tenebris & umbrâ Mortis sedent, ad dirigendos pedes nostros in viam Pacis. Aspira, O æternus dies gloriæ, aspira, radios æterni fulgoris tui caliginosis oculis Mentis meæ, ut inclinentur umbræ mortis: effulge clare clariùs, jam expectaris sapiùs, illuminans Intellectum meum, & accendens Affectum, ut Te plenè cognoscam, & perfectè diligam.

22 Tu enim, Domine, imperasti mihi, Te diligere toto Corde, totâ Animâ, totis Visceribus & medullis cordis: Sed mirabilis facta est scientia ista, ex me confortata est, nec potero ad eam, nisi Tu, qui dedisti Imperium, dederis & Auxilium: Da, Domine, quod jubes, & jube, quantum vis: emitte lucem tuam, & veritatem tuam, ipsa me deducant & adducant in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua.

23 *Introduc me Domine Jesu in Thesaurum* pleni Amoris Tui, claræ, puræ cognitionis tuæ, per abyssum Charitatis, quam ad nos eduxisti *clave Crucis*:

Crucis : O Clavis penetrans, O Clavis referans, quæ aperis, & nemo claudit; claudis, & nemo aperit : aperi & educ vinctos de domo Carceris, sedentes in tenebris & umbrâ Mortis : deduc in libertatem Gloriæ Filiorum D E I, in Thesauros plenitudinis, Sapientiæ & Scientiæ, in campos Libertatis, qui cum D E O &c :

24 De Viâ hâc duplici spiritualis scientiæ, scilicet Purgativâ & Illuminativâ, pulcherri-
mè & luculenter docemur in *collationibus Pa-
trum*, collatione *secundâ*, præclarissimi Viri
Nesterotis, sic inquiringis :

Religionis nostræ Disciplina, quæ ad con-
templanda invisibilium Sacramentorum ten-
dit ArchAnA duplex est *Scientia*; *Prima* Practi-
cæ, sive actualis, quæ Morum emendatione,
& vitiorum expurgatione perficitur, & hæc
est *Via Purgativa* : *Altera* Theoricæ, quæ in
contemplatione Divinarum rerum, & sanctis-
simorum sensuum cognitione consistit, & hæc
est *Illuminativa*. Quisquis igitur ad Theoricæ
notitiam voluerit pervenire, oportet, ut omni
studio atque Virtute Actualem primò Scien-
tiam consequatur, veram purgationem : Nam
licet Practica absque Theorica possit posside-
ri, Theorica tamen sine Actuali, omninò ap-
prehendi non potest. Hoc tantum est dicere;
quòd viam *Illuminativam*, in quâ vera Scientia
datur, nunquam attinget, qui per *Purgativam*
à peccatorum rubiginibus diligentissimè pur-
gatus non fuerit : Frustra igitur ad conspe-
ctum D E I tendit, qui vitiorum contagia
non

non declinat; Spiritus namque scilicet Disciplinæ effugiet fictum, nec habitabit in corpore subdito peccatis.

25 Per *primam* ergò viam, scilicet *Purgationem*, Natura omnium vitiorum, & curationis eorum ratio cognoscitur: per *Secundam* verò Ordo Virtutum discernitur, & sic in earum perfectione Mens nostra formatur, ut illis jam non coactè famuletur, sed in eis, tanquàm in Bono naturali, delectetur; & sic in eis pascatur, ut ardua Virtutum Opera operetur. Quo enim modo eminentiam cælestium *Sacramentorum* valebit attingere, qui Naturam suorum *Vitiorum* non potuit agnoscere? multò etiam minus ea, quæ sunt excelsa & extrinseca; qui ea, quæ sunt plana, & quæ sibi sunt inserta, scire nequiverit. Impossibile ergò est immundam Animam, quantâlibet defudaverit lectionis instantiâ, Spiritualem Scientiam adipisci; quia *Nemo mittit vinum novum in utres veteres*: & ideò in vas pectoris nostri non merebitur Spiritualis Scientia infundi, & illud pretiosum Unguentum, quod de Capite Aaron descendit, nisi prius fuerit ab omni contagione vitiorum emendatum: Ecce, quantū valet illa puerilis *Via Purgativa*!

26 Et licet multi mali Christiani, magni videlicet Peccatores, etsi etiam sint omnium facultatum Doctores, imo etiam multi Hæretici, habeant de sacris Literis peritiam disputandi, & ornatum & profundum modum eloquendi

quendi de subtilissimis rebus, ad veritates tamen Scripturarum, & Arcana Spiritualium sensuum, ac Medullas cælestium dulcedinum, per experimentalem *Gustum*, attingere minimè possunt: quia vera Scientia non nisi à veris *DEI* cultoribus possidetur, quam isti non habent, quibus dicitur: *Audi, popule stulte, qui non habes cor; qui habetis oculos, & non videtis; aures, & non auditis.*

27 Ista autem *Theorica* in *Duas* partes dividitur, scilicet, in Historicam Interpretationem, & in Spiritualem Intelligentiam: *Spiritualis* autem Scientiæ *Tria* sunt genera, scilicet *Tropologia*, *Allegoria* & *Anagogia*. Unde dicitur in proverbiiis: *Tu autem eam divide tripliciter super latitudinem Cordis tui.* Ita quod *Historia* complectitur narrationem Rerum præteritarum; *Tropologia* vero est moralis explanatio ad emendationem Vitæ, & Instructionem pertinens actualem; *Allegoria* autem ea, quæ in veritate gesta sunt, alterius sacramenti formam ostendit; *Anagogia* verum sensum referat spiritualium ac sublimium mysteriorum.

Litera, quid gestum; quid credas, *Allegoria*; *Moralis* (*Tropologia*) quid agas; Quid speras, *Anagogia*.

Unde Una res *Quadrivariè* potest intelligi, cujus *duo Exempla* ad præsens sufficiunt, per quæ & alia formari possunt.

28 *Primum* est: Nam *David* ad literam quidem

dem *Homo* erat optimus propugnator, qui percussit Goliath, & liberavit Filios Israël de manu Philistinorum, qui etiam dicitur pulchra aspectu, hæc secundum *Historiam*. Et *Tropologicè* significat quamlibet fidam *Animam*, quæ ita viriliter debet pugnare contra Diabolum, ipsum despiciendo, contra ipsum insurgendo, ne se ipsam permittat tam vili Domino subjugari, & à dilectissimo Domino nostro *JESU CHRISTO* in perpetuum separari: *Allegoricè* vero, significat Dominum nostrum *JESUM CHRISTUM*, qui Diabolum superavit, pacem populo suo acquirens, in Crucis patibulo, triumphando. Sed *Anagogicè* significat inæstimabilem *divinæ Substantiæ pulchritudinem*, in cujus *Visione* lætitiâ inenarrabili lætificat, in requie æternæ beatitudinis, omnem mentem Angelicam & Humanam, secundum illud *Ioh. 17. Hæc est Vita æterna, ut cognoscant te solum verum Deum, & quem misisti, Iesum Christum.*

29 *Secundum Exemplum*, est *Ierusalem*, ad *literam* quædam *Civitas* dicitur, optimè munita, & fortissimis muris circumdata, sedes magni Regis dicta, & visio pacis. Quæ *Tropologicè* quamlibet significat *Animam* fidelem, quæ debet interiùs muniri, armis Virtutum, Gratiæ & Amoris; sine quibus nullus unquam potuit resistere Diabolo adversanti; quæ etiam exteriùs debet fortissimis muris circumdari, & hoc in honestâ conversatione, &

quinque

Quinque Sensuum mortificatione, quibus Amoris Armis Regnantis integritas inexpugnabiliter conservatur. *Allegoricè* autem *Ecclesiam militantem*, sub Christo Principe significat, in quâ regnat ipse Rex pacificus, sub cuius persona quondam dicebat Iesaias; *Deus noster, legifer noster, ipse veniet, & salvabit nos: regens militantem Ecclesiam exemplo Vitæ, & Verbo Doctrinæ.* Sed *Anagogicè Ecclesiam* significat *triumphantem*; in qua sunt Habitatores pacifici, qui felici illius præsentia gratulantur, qui est pax summa, quæ exsuperat omnem sensum, clamantes & dicentes præ gaudiorum magnitudine: *Melior est dies una in atriis tuis super millia.*

30 Sed notandum est, quod *Anagogia* propriè idem est, quod *sursum* actio, ubi etiam rectè inter *sursum* actum & illum, in quem supra se aspirando ardenter elevatur, distantia annotatur; unde propriè neque inter beatificantem altissimum, & illos, quos ipse, qui est pax vera, beatificat, neque è converso similiter est propriè *sursum* actio extensiva, sed potius, tanquam cum Rege existentes feliciter in thalamo, in Ipso, tranquillitate admirabili conquiescunt; & tanquam supra se jam in ipso existentes ad ipsius Unionem vel Mirationem desiderabilem ulterius non adspirant. Sed hoc propriè *Sponsæ* adhuc à Sponso peregrinanti competit, quæ adhuc tanquam distans, ipsi insatiabilibus suspiriis uniri desiderat, quod in

C sepa-

separatione Animæ à corpore, in tranquillitate Vitæ, plenissimè obtinebit.

31 Secundùm quam Sapientiam Anagogicam sonant *Cantica Canticorum*, cum dicitur: *Osculetur me osculo Oris sui*; & illud: *Trahe me post te*; & iterum: *Veni dilecte mi, egrediamur in agrum*, &c. Quæ petitiones nihil aliud sunt, quàm ignita suspiria, & inquietæ affectiones, Dilectum, ad sui fursum actionem feliciùs obtinendam, ardentius provocantes: similiter & ex parte Sponsi ad Sponsam, cum dicit: *Aperi mihi Soror mea*, & iterum: *Veni de Libano, veni*, & iterum: *Surge, propera amica mea*. Quæ Sponsi colloquia nihil aliud sunt, quàm *Radiationes scintillantes*, immissæ ab ipso affectu ad ardentiora desideria & inquieta suspiria importuniùs incitantes.

32 Ista ergò *Via Illuminativa* respondet Ordini Angelorum, qui *Cherubin* vocatur; Nam prima, scilicet *Purgativa* respondet Ordini *Thronorum*; Nam in eâ purgatur Anima ad hoc, ut in eâ DEUS veluti in loco mundo resideat: Ista autem, ut dictum est, respondet *Cherubin*, quod Plenitudo Scientiæ interpretatur; Tantum enim per artem hujus theoreticæ Scientiæ Lumen aquiritur, & tanta in Scripturis sanctis Sapientiæ dilatatio, ut quot verba in novo & veteri Testamento, tot Anima sancta habeat intelligentias vel sermones, totum ad DEUM, ad punctum Amoris, omnia referendo. Quod diligens lector faciliter apprehen-

prehendit, si *moralia* beatissimi Gregorii, summi Pontificis, in hac scientiâ expertissimi, & ejus super Ezechiele Homilias, quæ secundum illam theoricam currunt, diligenti Oculo perspexerit.

33 Tertia autem Via *Vnitiva* respondet *Seraphin*, quod interpretatur ardens. Ibi enim in tanto ardore anima fertur in D E U M, ut maximè *Corpus* per extensionem affectuum & motuum anagogicorum miro modo aliquoties *affligitur*: quia Mens ipsa laboriosissima sursum actione agitur & ex extensione Spiritus fit quædam corporis enervatio, & spiritalis separatio, & membrorum etiam corporalium, ex impetuositate motuum anagogicorum, protensio, secundum illud *Iob*: *Suspendium elegit Anima, & mortem ossa mea*: Unde impetus anagogicos *Corpus* sustinere non posset sine magnâ afflictione, nisi gaudium *Spiritus Sancti* de ipsius recta tendentia, qua mens sine omni obliquatione consurgit in ipsum Beatissimum, qui est suæ dignitatis locus unicus, correspondens, illud temperaret. De quâ Viâ nunc consequenter sequitur.

34 Explicit via secunda hujus theoricæ Scientiæ, scilicet *Illuminativa*, quæ, secundum Bernhardum, *Osculum manus* dicitur: Sequitur *Tertia Via*, quæ *osculum Oris* appellatur.

III. VIA UNITIVA.

D Icto de Viâ *Illuminativâ*, & quomodo actualiter per ipsam, ad Unitivam ascenditur: dicendum est nunc, De ipsâ *Viâ Unitivâ*: & primò, quæ sit: secundò, de persuasionibus ad ipsam: tertio, de industriis, quibus Mens ipsa firmissimè solidatur: & hoc pertinet ad Practicam & ad Usus. Quòd etiam si aliquis simplex nesciat ordinare Peccatorum gravitatem & numerositatem, saltem quoquo modo doleat; secundò etiam si meditari in Scripturâ nescit, saltem aspiret ad Amorem, dicens semper in suis Orationibus & petitionibus: *O Domine, quando te dulcissimo amore constringam?* & sic, quantumcunque simplex, vel Laicus, poterit per dolorem de Peccatis, veluti per *Osculum pedis*, & per recordationem Beneficiorum, veluti per *Osculum Manus*, usque ad *Osculum Oris*, quod est, in desiderium Amoris attingere, dicens; *Osculetur me osculo oris sui.*

(A.) 2 De Viâ *Unitivâ*, unde sumatur. Hæc autem Via unitiva sumitur in verbis istis, quibus dicitur: *O Sapientia, quæ ex ore altissimi prodisti attingens à fine usque ad finem fortiter, & dirigens omnia suaviter; Veni ad docendū nos Viam Prudentiæ*: Verba sunt aspirantis Ecclesiæ & desiderantis edoceri ab ipso, qui est Fons totius Beatitudinis & Origo. Licet autem ista verba propriè

priè sint de ipsâ *Sapientiâ increatâ*, quæ est *DEI Filius*, in cuius exitu æterno summi Patris affluentia apparuit; tamen hîc de istâ *Sapientiâ*, prout temporaliter mittitur, seipsam rationali Spiritui manifestans, est præsens intentio, quæ describitur ab egregio Doctore *Dionysio Areopagitâ* in septimo de divinis nominibus, sic dicente :

3 *Sapientia est dimissa DEI cognitio, per ignorantiam cognita secundum Unionem, quæ est supra Mentem, quando Mens ab omnibus aliis recedens, postea seipsam dimittens, Unita est supersplendentibus Radiis, inscrutabili ex profundo Sapientiæ illuminata. Hæc est illa Sapientia Christianorum Deificâ diffusionem divinitus illapsa, quâ mentes amantium, cœlesti Rore perfusæ, non aliquod emolumentum temporale, non aliqua dona Sponsi, scilicet Gratiam, Virtutem & Gloriam; sed Ipsum, qui est deiformis emanationis Principium, scintillantibus affectionibus, insatiabilibus desideriis, unitivis aspirationibus, ipsum solum tangere, nihil aliud affectantes, ipsi uniri, desiderant.*

4 *Consurrectio per unitivi Amoris affectiones flammigerans, supra omne officium Intellectus, in supremo affectivè apice constituta, ipsa est Sapientia intenta ad præsens, quâ ignita Mens linguis affectionum occultissimè Dilectum alloquitur; quæ non alicujus mortalis Industriâ referatur, sed solum divinâ Miseratione seipsam Menti manifeste prodit:*

Ideò doctrinam hujus præclaræ Scientiæ, quæ est in supremo Mentis affectu, solum sibi ipsi increata Sapientia fervare voluit, ut sciat omnis rationalis Creatura, quòd est *Doctor in cælo*, qui hanc Sapientiam suis caris scholaribus, per cœlestes Immissiones, & suæ claritatis Radios manifestare vult, ut nullus, quantumcunque præclarus, sive Scholasticus, sive Speculativus, omnibus aliis etiam gloriosior, scintillam minimam hujus præclaræ Scientiæ sibi audeat vendicare.

5 Unde *Beatus Dionysius* illos speculativos Doctores confutat, qui Omnia se sanè intelligere existimant; cùm tamen de hâc verâ Sapientiâ, quâ Mens ignitis affectionibus, in ipsum *DEUM* beatissimum trahitur; parum aut nihil, nisi fortè conjecturando aut opinando intelligant; hoc utique est verum de istis, quos Scientia inflat. Est ergò ista Sapientia immediatè à *DEO* edocta, à magno Hierarchâ, *Paulo* scilicet Apostolo tradita; & à *Dionysio Areopagitâ*, stylo anagogico & occulto, conscripta, ipsam ad *Timotheum*, Veritatis Discipulum, destinante & dicente:

6 Tu autem, *Timothee amice*, circa mysticas Visiones forti contritione sensus derelinque & intellectuales operationes, & omnia sensibilia & intelligibilia, & omnia existentia & non existentia, & sicut est possibile, ignotè consurge ad ejus Unionem, qui est super omnem Substantiam & cognitionem; etenim, excessu tui ipsius, ab omni
* irre-

* irretentibili & absoluto Medio ad supersubstantialem divinarum Tenebrarum Radium sursum ageris : Vide autem, ut nullus indoctorum ista audiat.

7 In hoc verbo *Sapientia suprema* includitur, & culmen totius Perfectionis, ut possibile est in via, & tota profunditas librorum Dionysii; quo perfectè cognito, quicquid est super intellectum, in libris ejus levius omni existimatione efficitur: Unde ista Consurrectio, per ignorantiam, dicitur nihil aliud esse, nisi *Immediatè* moveri, per ardorem Amoris sine omni Creaturæ speculo, absque præviâ cogitatione, sine etiam motu Intelligentiæ concomitante, ut solus affectus tangat, & in ipsâ, actuali exercitio, nihil cognoscat speculativa Cognitio.

8 Et iste est *Oculus*, quo Sponsus in Canticis à Sponsa dicitur vulnerari, ipso dicente: *Vulnerasti cor meum Soror mea Sponsa, in uno Oculorum tuorum.*

9 Ad quod evidentius intelligendum, notandum est, quòd *triplex* est *Cognitio Dei*; 1. *Vna* videlicet, quæ per speculum Creaturarum sensibilibum respicit, quæ docetur à *Richardo in arcâ mysticâ*, ubi per 42. considerationes, olim populo Israëlitico ab Ægypto in terram promissionis veniente expressione figuratas, docet pervenire, & per sex gradus ascendere ad omnium Creatorem.

(* irreticulante) v. par. 23. (unde)

10 2. *Alia* est, quæ, Intelligentiæ exerci-
tio, per immissionem Spiritualium Radiorum
docet, primam Causam per Effectum cogno-
scere, & in omne Exemplatum, per considera-
tionem Exemplaris, ad Veritatem immutabi-
lem pervenire: De quâ Doctor egregius Bea-
tus *Augustinus* in libro de *Magisterio* & verâ Re-
ligione intelligenti non modicam facit men-
tionem.

11 3. *Alia* est istis multò excellentior, per
Amorem ardentissimum Unitivum, quæ a-
ctualiter, sine omni Medio animum dispo-
nente, ardentissimè in dilectum facit imme-
diatè suis extensionibus fursum activis con-
surgere; quæ consurrectio ignorata per igno-
rantiam dicitur, ut, remoto omnis Imagina-
tionis, Rationis, Intellectus, vel Intelligentiæ
exercitio, per Unionem ardentissimi Amo-
ris, id sentiat in præsentia, quod intelligentia
capere non sufficit; imò, quod potius est,
omnis speculativa cognitio totaliter ignorat.
Quod, in quantum *Seraphin* nobilior est *Cheru-
bin*, in tantum *Amor* verus omni *Habitu*, ab
origine primordiali indito, vel gratis dato,
vel gratum faciente perfectior; in quantum
potentia motiva potentiâ cognitivâ excellen-
tior; in tantum cognitio per Amorem Uniti-
vum, quantum ad divinorum secretissima pe-
netranda, omni cognitiva apprehensione præ-
clarior est.

12 Ideò Beatus *Dionysius* eam definiens,
dicit:

c|||

c|||

c|||

c|||

c|||

dicit : *Sapientia est Dei divinissima cognitio, per Ignorantiam cognita, &c. & non tantum præclarior est, imò etiam est utilior; & utilior & nobilior aliis scientiis, & cognitionibus ac apprehensionibus dicitur. Quia non tantum affectivum gratiose erigit, & Amore extacito perfecte Sponso unit altissimo Creaturam: sed insuper in tantum elevat Intellectum, ut multò plus omni Prudentia & Cognitione, divinis fulgoribus illustretur, quam aliquo exercitio Ingenii valeat obtineri.*

13 Unde de isto dicit Beatus Dionysius in 7. de divin. Nom. *Hanc igitur irrationabilem, & amentem, & stultam Sapientiam excedentem laudantes, dicimus, quòd est omnis Mentis & Rationis, & omnis Sapientie & Prudentie Causa. Ab ipsa est omne Consilium, ab ipsa est omnis Cognitio & Prudentia, & in ipsa sunt omnes Thesauri Sapientie & Scientie absconditi. Ubi per Sapientiam & Cognitionem completa utriusque Potentie perfectio denotatur; Ipsam enim vocat Irrationabilem, quia nec ipsam Ratio apprehendit, nec Ratione investigando utitur: Amentem etiam vocat, id est, sine Mente, vel sine Intellectu; quia nec ipsa in suo exercitio utitur intellectu, quia usque ad tam summam cognitionem intellectus pervenire non sufficit: Stultam etiam vocat, quia sine usu omnimodæ Intelligentiæ in Affectu ipsa Sapientia consurgit, quam nulla Intelligentia penitus apprehendit.*

14 In verbis igitur propositis à Dionysio, perfectè traditur hæc Sapientia, docens, quid sit (a) *amovendum*, & quomodo sit (b) *consurgendum*.

15 (a) De primo dicit, *circa mysticas Visiones forti contritione sensus derelinque*, &c. usque in ignotè (c.) *Mysticas* enim *visiones* appellat ipse Dionysius in totâ Philosophiâ suâ, quô transcendit omnis Entis considerationes; quando Intellectiva cognoscit ex ipso Affectu præcedente, nec è converso: Et ista est verissima & certitudinalis Cognitio, ab omni Errore & Opinione & Phantasticâ penitus deceptione elongata; & ideo hæc cognitio Mystica vocatur, id est, occulta, tum, quia paucissimi ad ipsam recipiendam se disponunt, tum etiam, quia occultè consistit in corde, ut nec stylo, nec verbo, ad plenum valeat enodari.

16 Et dicit, *sensus derelinque & intellectuales operationes*,) & hoc ex parte Virium apprehendentium, & omnia sensibilia & intelligibilia) & hoc ex parte ipsorum Objectorum; Ratio autem istius derelictionis est; quia ista Sapientia, non est sicut alia Scientia, quæ ex præexistenti est sensibilium cognitione, sed est potius desuper, secundum Regulam Beati Iacobi Apostoli, dicentis: *Omne datum optimum, & omne donum perfectum, de sursum est*; si omne donum, multò fortius hæc Sapientia, quæ est optima portio Mariæ, quæ Amoris igne dilecti succensa, ardebat desiderio.

17 Quia igitur hæc apprehensio est desuper, & non subtrus, jubetur sensus exterior extirpari : quod non tantum de sensuum Exteriorum Officio intelligendum est, sed etiam de sensibus Interioribus ; quia nec sub ratione dulcis vel Odorabilis vel pulchri, vel melodiosi vel suavis, ipse **D E U S** beatissimus apprehenditur, cum hæc omnia apprehensione Rationis præviâ dirigantur ; & hæc Unitiva apprehensio sit supra Mentem & Rationem, sicut dictum est : Oportet ergò, speculativum Discipulum hanc alibi haurire Sapientiam, quàm in eis, quæ apprehensiones speculativæ Cognitionis respiciunt.

18 Et in hoc apparet hujus Sapientiæ mira & appretianda Nobilitas, & ejusdem Divinitas, & quare *divinissima* in definitione Dionysii appellatur, in hoc ; quod Animam, quasi seipsam exspoliare necesse est, & Amorem divinitus collatum, affectum veluti pedisequum insectari, & per istam demum sursum actionem Intellectum habituali cognitione cum tactu Amoris relictâ divinissimâ informari.

19 Non tantum autem Operationes, prout exeunt à vi sensitivâ vel Intellectivâ, eliminari jubentur, sed etiam Objecta ipsarum omnia scilicet sensibilia & intelligilia : Cum enim *Rationalis* Creatura constet ex *duplici* Naturâ ; Corporali videlicet & Spiritualis, utramque habet æterna veritas. Sunt namque aliqui *sensibiles* Homines, qui non nisi sensibilia cognoscunt,

scunt, habentes Intellectum obtusum, & Affectum recurvum, ideò nec Bonitatem, nec Veritatem divinam in se ipsis percipiunt; sed tamen, ne sint omninò expertes cognitionis divinæ, posuit D E U S altissimus sensibiles Creaturas, ut, secundum *Apostolum*; *Invisibilia Dei per ea, quæ facta sunt intellecta conspiciantur*, & secundum *Davidicum* sermonem, *nullus excusationem habeat, ut se abscondat à calore ejus*; cùm egressus Bonitatis ipsius à summo usque ad summū, in omnibus Creaturis resplendeat.

20 Sed ipsa *Increata Sapientia* voluit à Filiis ista *sensibilia* amoveri, ut multò felicius, multoque veriùs in thalamo Affectus secretiori, *Interiùs* in Amoris lectulo collocatum sentiant, quem Judæi & cæteri Philosophi exteriùs, per Creaturas discurrendo, mendicant. Unde ab ipsâ Veritate verus *Orans in Spiritu* intra Cubiculum, ubi inveniat Thesaurum præcipitur, non tantummodò sensibile, prout sensui Exteriori respondet; sed etiam, prout est Objectum sensuum Interiorum, ne sub ratione apprehensivâ, ipse Beatissimus D E U S, prout est Dilectus pulcherri- mus & suavis, per Mentis Anagogica deside- ria appetatur: ne ipsa Anima, quæ, veluti filia, habet soli desiderio Conditoris inhærere, re- fectionem suam tanquàm mercenariam im- pudenter inquirat, nisi certè ut in ipsum ali- quo dulcedinis vel delectationis nutrimento allecta insatiabiliùs & immensiùs inardescat.

21 *Intelligibilia* etiam generaliter evelli admonentur, quia secundum quod alibi dicitur; cum *omnes Homines naturaliter scire desiderent*; in nullâ tamen Scientiæ notitiâ vel cognitione rationalis Spiritus tendentia conquiescit, nisi *primæ Veritatis* jucundâ cognitione lætetur; quam solam invenit Nobilitati humanæ Intelligentiæ respondentem. Si ergo sciat omnem Naturam Elementorum, complexiones Corporum, Virtutem Astrorum; omnia ista, cum viliora sint, Rationalis Spiritus penitus non conquiescit, sed potius sic labitur, vel etiam luxuriatur cum idolo Creaturæ, se ipsâ infirmioris, & nisi redigat ad finem ultimum, involvitur.

22 Jubentur etiam deferri Existentia & non-Existentia; per quæ Duo omnis modus speculativus, apprehendendi divinam Naturam, excluditur. *Existentia* hic dicuntur illæ Rationes æternæ in Mente divinâ, quibus aliquid extractum in Creatura inferius respondet, quia ordinatissimus modus procedendi in Humanis ad Divina certitudinaliter reperitur, quando Mens supra se prosecta movetur immediatè in D E U M, veluti in Terminum, sine etiam omni commixtione alicujus Creaturæ superioris vel inferioris. Quia ergo Mens considerando æternas Rationes, in quantum ab ipsis egredientem Creaturam considerat, in tantum apertè altera infra se ipsam finitur, ut non totaliter supra se ipsam integrè

integrè erigatur ; ideò respectu ipsorum Existentium , licet nobilis Contemplatio, dimitti præcipitur, cùm sit ibi aliqua *Incurvatio* & perceptio *naturalis*.

23 Sed & *non Existentia* jubentur amoveri, quæ hîc appellantur , secundum quæ nihil Exemplatum in Creatura invenitur, sicut est omnis consideratio *de Trinitate* & ordine Personarum : quia illud nunquam in Creaturis apparet exemplatum, quod aliquis generet aliquem, qui fuit Idem quod Ipse ; quorum quilibet sit verè existens Substantia. Nunquam etiam reperitur in Creaturis, quòd Amor connectens aliquos, sit æqualis & existens Substantia, cum ipsis amantibus. Ista ergò Contemplatio inter speculativas Contemplationes excellentissima relinqui jubetur, non quia Bona non est & Nobilis ; sed quia superior apprehensio est in Mente humana, per quam solam excellentissimè supremus Spirituum attingatur, quæ sola optima portio Mariæ dicitur.

24 Nunc de ipsâ *Consurrectione speculativâ* modicum dicitur. Dicto de his, quæ oportet Relinqui, subditur de ipsâ (b.) *Consurrectione unitivâ*, cum dicitur ; *Ignotè consurge ad ejus unionem*) ubi primò notatur conditio consurgentis, quando per ignorantiam dicitur, & ipsa Consurrectio extensiva cum dicitur, *Consurge* ; & id quod ipsa Consurrectio solùm & præcipuè attendit, cùm dicitur, ad
ejus

ejus unionem, qui est, &c. Sed notandum, quod cum omnis apprehensio jam dicta sit extra mysticam Consurrectionem, cum in illâ oporteat esse Ignorantiam, id est, oculum intellectus totaliter rescindere, qui in ipsâ consurrectione semper vult illud apprehendere, ad quod tendit Affectio.

25 Unde maxima adversatio in istâ Consurrectione, & vehemens inhærentia Intellectus cum Affectu, quem tamen rescindere necesse est, per magnum exercitium; cuius causa est, quia ipse Intellectus noster, DEUM phantasticè vel circumscriptibiliter, vel modo limitato apprehendit. Pura ergò affectiva Consurrectio nunquam est, nisi totaliter *Intellectivus Oculus rescindatur*; unde tota ista Sapientia in hoc solo perficitur, ut ipsa affectiva, in suo supremo apice constituta, per abscissionem totius intellectualis operationis, nihil aliud, quàm soli DEO uniri, desiderat; & quia hoc est difficile, præmittitur, *sicut est possibile*.

26 Oportet ergò, ut per diligens exercitium Anima *Anagogicis motibus* sursum agatur, per quos magis ac magis ipsa purgetur, tanquàm per Ignem, & brachiis dilecti sui, quem in istis motibus invenire desiderat, sublevata, sibi perfectè uniatur. Et illa perfectius in Practicâ hujus Viæ dicuntur; Hæc autem dicta sunt, ut quilibet Discipulus Christi hujus præclaræ Sapientiæ pretiositatem intelligens
tota

tota Mente ad ejus Unionem festinet, dimissis ergò persuasionibus, propter brevitatem, ne legentibus tædium generet. De ipsâ Practicâ est nunc dicendum, &c.

(C.) Sequitur *Practica* hujus tertiæ Viæ.

27 *Etenim Excessus tui ipsius,*) quia non tantum Creaturam Sapientia Unitiva, funditus eradicari urget; sed ipsum specialiter Intellectum mortificat, & soli divinæ influentiæ se submittit: De isto excessu dicit *Apostolus ad Corinthios: Sive Mente excedimus, Deo;* & per istum continuatum Excessum igniti Amoris, Anima efficacior separationem & purificationem per suas flammeas extensiones & consumentes rubigines efficacius promeretur quàm cum primò per istam incipit consurgere.

28 Quia, sicut duplex est *Purgatio*, scilicet per Aquam & Ignem, in Corporalibus; sic & in Spiritualibus: quia prima Via purgativa per dolores & frequentes attritiones purgat & lachrymas; sed multò efficacius illa, quæ est per *Consurrectionem* ardoris, unde per istum Excessum ardoris; jam levis *ab omni* * *irretentibili*, scilicet mundano delectabili, quia, in quocunque afficitur creato, illi necessitate conjungitur, & per consequens irretitur: & absoluto, in omni quod sua propria forma cognoscitur; & sic, ab omni aliena affectione mundus, ad divinæ Incomprehensibilitatis

* Vid. par. 6.

clarita-

claritatem, jam penitus ablatiſ obſtaculis ac vinculis, agillimè ſurſum agitur, &c.

29 Cùm ergò, poſt longa Exercitia viæ Illuminativæ, ad amplexum Domini Jeſu & Sponſi cœleſtis quis inardescit conſurgere, cingat lumbos ſuos, & præparet ſe Pudore & Reverentia coram ſummo Principe: Nam ipſe ſtat pervigil Cuſtos, qui de Nocte cuſtos, qui ſeipſum patri obtulit in Cruce, paratus ad te amplectendum, & dic in hunc modum.

O R A T I O *pro Vnione impetranda.*

30 O Domine Jeſu Chriſte, dulciſſime, amantiſſime, benigniſſime, pulcherrime & deſideratiſſime! merito dixit tibi cor meum, *Exquiſivit te facies mea, faciem tuam Domine requiram*; nempe feciſti mecum Manè miſericordiam tuam, cùm adhuc jacenti *primum* in pulvere, tua deoſculanti veneranda *pedum* veſtigia, quod malè vixeram, remiſiſti; porrò in progreſſu diei lætificaſti Animam ſervi tui, cum deinde in Oſculo *manus* etiam benè vivendi gratiam indulgiſti; & quid *nunc* reſtat, O bone, amabiliſſime, ſuaviſſime Domine? niſi ut jam in plenitudinem Lucis, in fervore Spiritus, ad *Oris* quoque tui oſculum dignanter me admit-tas, & impleas me lætitiâ cum vultu tuo.

31 Et *indica* mihi, O ſereniſſime Princeps, ubi paſcas? ubi cubes? ne vagari incipiam poſt greges ſodalium tuorum: dic mihi, quo aſcendam? ut aſpiciam te? oſtende mihi faciem tuam; indica mihi internâ Inſpiratione ubi cubas? ubi habitas? Jam enim ſuper cuſtodiam meam ſtabo, quaſi paratum te inveniens, appare mihi dilectio cor-dis mei.

32 *Veni* jam, bone Domine, Adoleſcentule bo-ne,

ne, juvenis dulcissime, benignissime, amantissime, charissime, pretiosissime, desideratissime, pulcherissime; Tu es Melle dulcior, Lacte & nive candidior, nectare suavior, Gemmis & Auro pretiosior, cunctisque terrarum divitiis & Honoribus mihi charior: *Veni*, inquam, ut te constringam cum candidis ulnis Animæ meæ, denique tibi osculum & amplexum desiderabili ex millibus centenisque, ac ultra millies millibus desideratissime Frater mi.

33 *O Sapiencia*, quæ ex ore Altissimi prodiisti, attingens, à fine usque ad finem, fortiter, suaviterque disponens omnia: quàm incomprehensibilia sunt judicia tua! & investigabiles viæ tuæ! quoniam nullus mortalium potest manifestare istam admirabilem Sapienciam creatam, quæ à te, Fonte vitæ, immediatè procedit; *Veni & doce me viam Prudentiæ.*

34 Notandum autem, quòd, cùm bona assuefactio sit Hominis ardui possessi initiale Principium, *Quatuor* ibi de necessitate concurrunt ad hoc, ut perfectè quis respiciatur divinitus, & Unionem desideratissimam consequatur: Primum est interius in Mente; Secundum à Corpore; Tertium à Loco; Quartum à Tempore.

35 I. *Primò* enim, sicut videmus, quòd, quando Sol fulget in Virtute suâ in Meridie, reverberantur oculi à Radiis solaribus, & etiam obfuscantur, necesse est ad hoc, ut *Fontem Solis* aspiciat, uti quodam ordine: *primò* videlicet clarum aliquid respicere, vel etiam ipsum Solem in Ortu consurgentis Auroræ; *Deinde* circa horam Tertiam; *postea* etiam per
assue-

assuefactionem ipsum poterit in Meridie videre: Sic Mens, postquam jam omnia Terrena dimisit, postquam etiam Gaudiis mundanis se penitus sequestravit, tamen adhuc est involuta multiplici obtenebrante Caligine, quæ adhuc non permittit Spiritum ferri sursum expeditis motibus in objectum.

36 Sibi ergò necessaria est Industria, quia *nemo repente fit summus*, ut, sive habeat devotionem, sive non; sive sentiat se calidum, sive frigidum; tamen pulset ad Ostium divinæ Bonitatis, affluentissimam Misericordiam obsecrando, ut illum Dilectum per Amorem æstuantem sentiat, qui ipsum creavit ad suam Imaginem, ad sibi soli Amoris obsequia impendenda: Non ergò à suo proposito desistat, sed tantum pulset secundum suum parvitatæ modulum, donec per quietem amoris, vocem Dilecti audiat consolantem; *Ecce Ego Ipse sum*, ut habetur in Johanne.

37 Ad illam autem assuefactionem, ad Unitivi Amoris consurrectionem, valdè deseruit omnis Anagogica illuminatio, in Viâ Illuminativâ acquisita, si illam ad divinum Amorem reducat, & sic per eam in ipso DEO afficiatur. *Exemplum* sumatur in *Oratione Dominicâ*, per quam Discipulus Christi, anagogicè intellectam, scintillando confurgit, ipsum Dilectum ardenter desiderando, & desiderio æstuantem alliciendo, &c.

38 Consurrectio assuefactiva Mentis in DEUM per Orationem Dominicam. Pa-

Pater tu es ille , qui filios spirituales progengeras , mediante vivificativo Amoris germine : Tunc ergò ero filius tuus , quando te vero Amore constringam. O quando diligam te ? quando constringam intimis visceribus meis ! *Noster* : Tu es ille , qui latissime tuam diffundis Bonitatem : Si ergò verè te amarem , tunc aliquid in me tuæ latissimæ Bonitatis diffusionis stillares. O ! quando te tam ardentè amabo ut tua latissima Bonitas in me aliquantulum appareat. *Qui es in cælis* ; O Anima mea miserabilis ! quando , adinstar cæli , clara efficieris , & nitida,diversarumque Virtutum syderibus adornata ? tunc enim bone Pater , in me habitare dignanter & libenter te sentiam , quando te Amore ardentissimo constringam ; & per flammam Amoris Anima mea miserabilis, plena facibus expurgabitur , statim in me tunc certissimè subintrabis , & mundum meæ Conscientiæ hospitium , invenies.

39 *Sanctificetur Nomen tuum* ; O bone Pater , quando tua notitia sanctificabitur , id est , sine Terrâ efficietur in nobis miseris ! Quod tunc erit , quando , omni carnalitate depulsâ , Tu solus super omnia diligeris ; O quando igitur te tenebo ? non enim tunc Terra in me locum habebit , quando tu dulcis Pater per amorem & gratiam in me habitabis.

40 *Adveniat Regnum tuum* ; Væ mihi Peccatori , vult quandoque in me habitare & regnare inanis Gloria , quandoque Gulositas , quandoque Luxuria ; sed neminem volo regnare in me , nisi Te Pater Bone ; Tu verò in me regnares , si verè ardentè te amarem. Nam in solo amore ardentis animi , velut in proprio hospitio requiescis. O quando ergò per glutinum amoris ardentissimè te tenebo ! ut in me regnare incipias , & solus ad regnandum in regno meo tenebroso advenias.

41 *Fiat Voluntas tua sicut in cælo & in terrâ: Tunc enim Voluntas tua primordialiter efficietur in me, quando, secundum humanam fragilitatem, ego miser vermis terrenus, tuæ Voluntati omninò consentiam, sicut Beati Spiritus, qui te in cælis facie ad faciem contemplantur: Sed, quid me dulcissime D E U S tibi faciet consentire, nisi sola Amoris vehementia, quæ contrarias Voluntates conjungit, & Hominem novit in Te ipso, qui diligeris conformare, & miro modo transformat à Claritate in claritatem: Quando ergò te, O bone Domine, verè ex toto corde diligam? & tibi glutino dilectionis unitus soli consentiam?*

42 *Panem nostrum quotidianum da nobis hodie; O Panis Angelorum, quando tuâ refectiōe dulcissimâ reficiar? In hoc enim Angeli beatè vivunt in Patriâ, in quantum, bone Pater, affectionibus flammigeris Te contingunt: O quando panem Amoris habebō, ut de eodem cibo in præsentī nutrias, quo Angeli Sancti in gloriâ satiantur; ut de micis comedam, quæ cadunt de Mensâ Domini mei: O bone Pater, hunc panem da nobis semper; quia inquietum est cor nostrum, donec hoc cælesti pane aliquantulum confortetur; qui ideo quotidianus dicitur, quia, in quantum plus comeditur, in tantum desiderio quotidiano reficit abundantius.*

43 *Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris; O bone Creditor, quando debita peccatorum meorum quoquo modo esse dimissa, cognoscam? si enim verè te diligerem, tunc quodam sapore intimo ea mihi dimissa cognoscerem: Nam sicut Peccatum meum me tibi reddit inimicum, a te me miserum separando; sic verus Amor, me uniendo, omnia peccata dimitti cogeret, & te mihi, quondam offensum, placatum effice-*

efficeret, & redderet gratiosum: O quando ergò te Amore intimo contingam? ut omni peccato dimisso mihi placatum notitiâ experimentaliter te sentiam.

44 *Et ne nos inducas in Tentationem;* O bone Pater, hoc peto, non de tuâ bonitate diffidens, tibi inseparabiliter Amoris glutino colligatus; sciens, quod ex quo odor tuæ dilectionis me miserum ad se traheret, faciliter tanto ligamine ligatus & astrictus omnia contraria vilipendam, & Te solo invento, Tibi soli inseparabiliter adhærebo; O quis juvabit me, ut te solum astringam, qui solus Bonus & dulcis Hospes es Animæ meæ, modo me turbidum securum efficias.

45 *Sed libera nos à malo, Amen;* A malo non tantum Corporis sed & Animæ; Non tamen pater hoc peto, ut tribulationes effugiam, sed ne, diu in afflictionibus detentus, nimis protrahatur desiderium meum, Faciem tuam plenam Gratiarum videndi, in quam Angeli desiderant semper prospicere: Sed si ego ardenter Te diligerem, tunc Amor reconcilians, poenam infernalem, pro offensâ debitam, absorberet; si Te amarem, flamma Amoris peccatorum rubigines exureret, ut in ultimo mortis exitu affectionibus flammigeris expurgatus, ad te diu desideratum, sine dilatione evolaret: O quando igitur te hoc ardore diligam, qui & poenam excutiat, & à dilatione absolvat, quod ipse mihi præstare digneris. Amen.

46 Iste est modus assuefactionis, Animæ ad DEUM anhelantis, ut ad ipsum Amore contingat.

I I. Sequitur alia Industria, quomodo ad Unionem perveniatur.

47 Hæc Industria, est ad corpus in *Modo,*
quo

quo Orans in Unitivis desideriis debet extendi; & licet diversus sit modus Habitudinis corporalis in Oratione secundum diversas affectiones; in isto tamen specialiter necesse est, ut Corpus totaliter sit erectum, & Facies versa ad cœlum superius; quia secundum dispositionem Actionis Spiritus tendentia formatur; Unde si Mens, quando se extendit in ardore motuum, Unionem Dilecti desiderans, faciem versus terram inclinaret, impediretur actualis tendentia, vel in parte maxima crassaretur, cum Ipsum desiderando appetat, qui est super ipsam ineffabiliter collocatus. Unde vel corpore totaliter erecto stando, vel genibus flexis, necesse est Mentem per motus Anagogicos confurgere ratione convenientiæ.

48 *De Tempore* sciendum est, quod, sicut videmus in necessitate Corporis, quod *Esca* sibi competens, semel vel bis in die, tempore suo sibi propinatur; sic Anima, quæ in amore vivere desiderat, horâ debitâ & tempore debito, lumbos suos accingendo, se præparet, & congruum Tempus Orationi constituat, ut Mens pane & vino in tali Amore resecta, quotidiano convivio non privetur; cum multò nobilius, multò suavius ab amante istud inveniat convivium, quàm in corporis pastu carnis resectio sentiatur. Non est ergò dignum, ut Domina melliflui amoris convivii langue-scat inedia, & garrulæ famulæ hora debita & tempore oportuno carnale desiderium impleatur.

49 Et quod talis sit Temporis oportunitas, patet, quia, sicut ex frequenti benè agere relinquitur Habitus in anima; sic cum Mens elegerit Tempus Orationi, sive de die, sive de Nocte, quamvis aptius esset de Nocte, juxta illud propheticum: *Et Nox illuminatio mea in delitiis meis*, & iterum; *In die mandavit misericordiam suam, & nocte canticum ejus*; quædam affabilis complacentia in Mente remanet, ut semper suum exercitium illa hora impleat, in qua se ad DEUM erigere consuevit. Et si quandoque differat, ut in hora assueta, propter aliquid aliud impedimentum Mens se in Oratione non extendat, à seipso arguitur, & non modicum quandoque affligitur; maxime, si pro causa minus necessaria vel honesta remaneat; quia hora jam pertransiit, in qua Mens dilectione adhærere consueverat, sibi firmam Amoris ministranti refectionem, & spiritualis lætitiæ odorifera propinanti.

50 De aptitudine *Loci* autem, quoniam secretus debeat esse, & ab Hominibus elongatus, satis dictum est, cum de Via Purgativa ageretur, &c.

51 III. Est & aliud, quo non Modicum divinam Misericordiam, sive respectiorem clementer provocabit, videlicet omnium peccatorum, expositorum hostibus, in peccatis obdormitorum, in fœcibus cæcatorum, & in delitiis mortuorum, intima *Compassio*: In hoc enim apparet filialis & amorosa Dilectio, quando

quando illis compatiendo, qui ad Patris sui Imaginem creati sunt, ut, Illum imitantes in vitâ, regnent Sancti in Gloriâ, videat sic miserabiliter alios laceratos, & alios sic excæcatos recognoscat, ut vix Unicus, (maximè de adultis) inter Centum inveniri valeat, qui Illum videre in Gloriâ mereatur, in quem desiderant Angeli prospicere, cum sibi illud Decretum obstupescendum ediderit, *qui enim ministrat, me sequatur*. Quia quicumque vivens homo sedulum famulatum præstiterit sive Altissimo nunc in bonis operibus, sive Diabolo in peccatis, justo DEI Judicio, post recessum Animæ à corpore, Illius gloriosis, vel miserabilibus agminibus conjungetur, cujus complebat, dum viveret, Voluntatem.

52 Quomodo ergò Mens se dicat Patrem rationabilium Spirituum, cum tot filios suâ insignitos Imagine videat crudelissimorum hostium pedibus suffocari, & illuc eos introducere, ubi omnes Guttæ omnium aquarum, & Folia arborum citiùs certo numero redderentur, quam illa verba, quæ non desistant lamentabiliter clamare, quæ Dominus per Job prædixerat eis: *Pereat dies, in quâ natus sum, & Nox, in quâ dictum est, conceptus est Homo, & post immediatè: cur exceptus genibus, cur lactatus uberibus, cur egressus de utero non statim perii?*

53 Quomodo ergò hilaris apparebit, qui tot Patris sui benignissimi filios videt in tam inæstimatis doloribus cruciari, ideo dicebat

D

divinus

divinus *Apostolus* : *Solicitus non pro unâ tantum, sed pro omni congregatione fidelium, quis infirmatur, & Ego non infirmor? quis scandalizatur, & Ego non uror?* quia membrum vivum & efficax, & unitum Christo capiti non videtur, qui dolores commembrorum suorum & eorundem vulnera insanabilia non præsentit. Hæc est ergò divina industria, non modicum cœlestem ad se inclinans Clementiam : Idem orat etiam fideliter pro afflictis & miserabilibus Animabus, ut ipsis Benignus earum Curator Pietatis & Bonitatis suæ exhibeat Misericordiam ; item pro statu sanctæ Matris Ecclesiæ, & ejus verâ Reformatione; *hoc enim, ut dicit Apostolus, acceptum est apud DEUM.*

54 IV. *Ultima industria* est, quæ in *Sapientiâ Anagogicâ* dignoscitur, ab ipsis amatoribus totis visceribus amplectenda, quia si omne confusum & Inordinatum eo ipso corruptibile & instabile judicatur, similiter è converso omne Ordinarium stabile : Idcirco Discipulis Veritatis est cum diuturniori exercitio sagaciter laborandum, ut suas Orationes vel Psalmos, vel quodcunque aliud dixerint, ut stabiliant in se numerum dicendorum ; item, quid primo, quid secundo, quid tertio.

55 Nisi fraternâ Charitate, vel Necessitate aliquâ, vel Majoris Obedientiâ aliquantulum retardentur, semper id, & eodem modo quo decreverint, studeant diligentius adimplere; quia ex isto felici Exercitio relinquitur quædam

dam Habilitatio in mente, de quo sæpe Animus non modicum contristatur, si aliqua Negligentia vel Inertia consuetum Exercitium derelinquat: imò quod in principio ipsius Spiritualis Exercitii laboriosum videbatur, Spiritui postmodum quasi versum in consuetudinem, suo decore alliciat, ut jam frigiditas versa in Calorem, tarditas in Velocitatem, maximè, quia Amore unitivo trahitur, experimento infallibili comprobetur.

56 Unde in Cantico Sponsa petit trahi, dicens; *Trahe me post te*; & statim subditur; *In odorem curremus Unguentorum tuorum*; quia ex quo amor tractivus & sursum activus in supremum affectus, ipsam inflammando, immititur, Sponsam in sui Dilecti sinum desiderantissimum collocando, jam mirâ agilitate currere incipiat, ut quotiescunque voluerit unitivo amoris desiderii veluti quodam ardore sibi sparso divinitus in ipsum ardentissimè se extendit, &c.

Tantum erat.

Sequitur

A P P E N D I X

de

Via S A P I E N T I Æ Triuna,

ad Mentem editoris.

D 2

A. Via

A. Via SAPIENTIÆ est

I. ABSTRACTIVA *Sensuum.*

1. *Fuge.*

A Pravo Sodalitio, & sophistico Mundanæ conversationis Contubernio, pedem Domi prudenter contineto.

2. *Abstine.*

Ab immoderatâ Ventriculi repletionem, & inconcessâ Venere, temperanter abstineto.

3. *Vigila.*

Ab immodico Somno, sicuti & à nimis Vigiliis, seu lucubrationibus, Vigilanter cayeto.

4. *Tace.*

Ab omni Verbo otioso, & intempestivo Colloquio Linguam silenter cohibeto.

5. *Quiesce.*

Ab impetuosis Animi motibus & affectibus, æquanimiter Te intra Te recipito.

II. ILLUMINATIVA *Rationis.*

1. *Ora.*

Hymnis Psalmoticis, & jucundis multiformis Naturæ ac Artis Spectaculis, dormientem in Anima tua Genium devotè & ingeniosè excitato.

2. *Lege.*

2. *Lege.*

Myſticae ſacrarum Literarum Meditationi plus, quàm variorum aut vanorum Autho- rum Lectioni, deditus & adtentus eſto.

3. *Meditare.*

Similia ſimilibus, Diverſa diverſis, & Con- traria contrariis, per omnia Entium ſcibilia, & dicibilia, diligenter & convenienter appli- cato.

4. *Labora.*

Internas rerum Eſſentias, & Originarias earum Cauſas, per externos Naturæ Chara- cteriſmos, & Spiritualis Anatomiae Canonas, fontaliter & fundamentaliter inquireto.

5. *Proba.*

Ad Unum Omnia V E R B U M, Increa- tum, Inſpiratum, & Incarnatum, ſapienter probato; &, quæ Bona, quæ Vera ſunt, tene- to; quæ Mala, quæ Falfa ſunt, moneto.

III. U N I T I V A *Mentis.*I. *Exi.*

Neglecto & rejecto ſinuoso infinitæ Mul- titudinis Circuitu, ut & nimiae ſingularitatis Particulariſmo; cum D E O per C H R I- ſt u m reconciliatus & Unus; cum Naturâ paucis contentus & continuus; *Tecum* ipſe

bene purgatus & æquanimis ; *Centralis ac Vni-*
versalis esse studeto.

2. *Intra.*

A Sensuum externorum Objectis & ille-
cebris secretis & abstractis , *Orationi* Menta-
li, pro dono Spiritus S. superno, in Spiritu &
Veritate , indefinenter incumbito.

3. *Crede.*

V E R B O Veritatis, Θεοπνεύτως ἐμψύτως, ἐν-
διαθέτως, καὶ ἐμψύχως, Fidem simpliciter adhi-
bendo, morem & amorem humiliter gerito.

4. *Ama.*

Uni , soli D E O , in omnibus Oportunita-
tibus & Importunitatibus , à Dextris & Sini-
stris , cum omni Temperantiâ & Tolerantiâ,
tàm Abstinendo, quàm Sustinendo, Cunctan-
ter & Constante adhæreto.

5. *Subsiste.*

Vnus in D E O & cum Eo S P I R I T U S,
sine refluxu Entis , aut reflexu & annexu
Mentis ad Creaturas , Hominumve Vanita-
tes, in Omnibus, & per Omnia , semper & u-
bique permaneto.

S. I. C. Pius & Sapiens fies è millibus *Vnus* ;

Si fugienda fugis , si facienda facis.

Idque D E I N U T U ; cujus sine Numina frustra

Desudas summum conciliare B O N U M.

B. *Ad-*

B. *Adhuc aliter & Breviter*

Via SAPIENTIAE TRIUNA est

I. PURIFICATIO

Corporis, à Sordibus: P Mundiciem.
 Animæ, à Peccatis: E Pœnitentiam.
 Spiritus, ab Inconstantia: R Disciplinam.

II. ILLUMINATIO.

Sensus Obscuri; P Temperantiam.
 Rationis Corruptæ; E Meditationem.
 Mentis abalienatæ; R Orationem.

III. UNIO.

Voluntatis averfæ; P Obedientiam.
 Intellectus vagi; E Fidem.
 Memorix imbecillis; R Concordiam.

His præparatus, & ornatus, nec non Gra-
 tiis Sacramentalibus confirmatus, trahente &
 inspirante DEO per Naturam, ad mirandum
 Ejus Opus accedas; cum Timore & Tre-
 more, filialiter & fiducialiter agendo; & To-
 tum

tum Te Myfterio & Magifterio Altissimi
mi mancipando :

Sic hoc IPSE FACIET qui & PROVIDEBIT.

JEHOVAH Salus! JEHOVAH Vita!

JEHOVAH Sapientia & Iustitia
Nostra!

C V I S O L I

Gloria, Laus, & Honor

in

OMNIBUS SE C U L A

A

M N.

E

T R I A S
M Y S T I C A:

In quâ

1. *Speculum Apocalypticum:*
2. *Mysterium Metapsychicum:*
3. *Epistolum Chronometricum:*

Ad

E C C L E S I A M

quæ est in

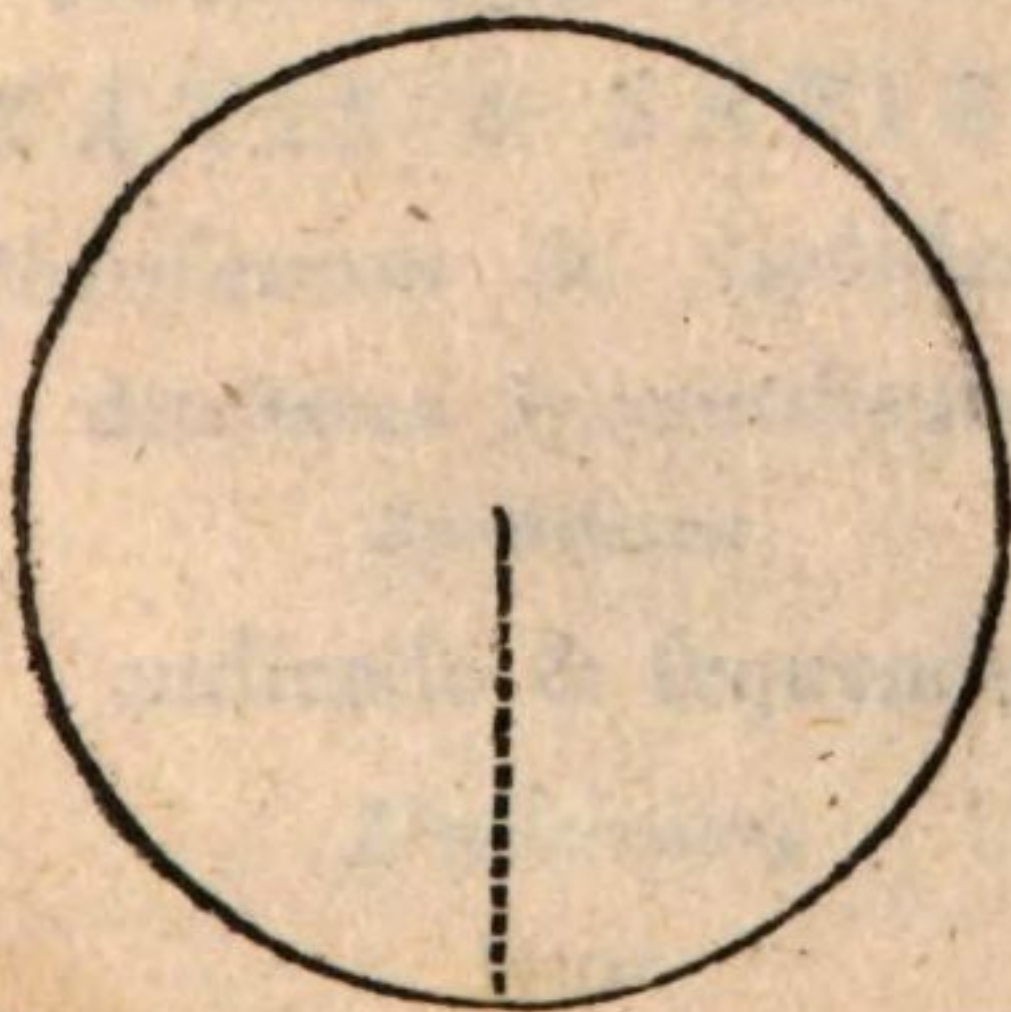
P H I L A D E L P H I A

&

L A O D I C E I A.

Editore

A. FRANC. de MONTE. S.

MIHI SVFFICIT VNVM.

AMSTELODAMI,

Typis G E O R G I I T R I G G.

Anno Dom. 1651.

M. Y. S. T. C. A.

In the

of the

E. C. L. S. A. M.

one of in

P. H. I. T. A. D. E. L. P. H. I. A.

of

L. A. O. D. I. G. E. L. A.

Editor

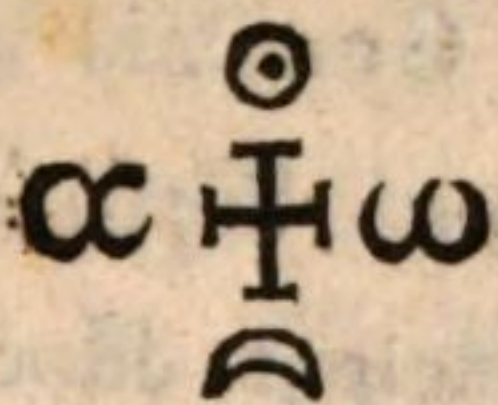
A. FRANC. de MONTB.

M. Y. S. T. C. A.

A. M. S. T. E. L. O. D. A. M.

Typis G. B. R. G. I. T. R. I. G. E.
Anno Dom. 1811.

I L L I V S

quæ est in

PHILADELPHIA & LAODICEIA,

E C C L E S I Æ

Angelis Con-fratribus.

Editor,

Antiqua

V I R T V T E F I D E Q V E,

Novorum in Cathedrâ

PIETATIS & SAPIENTIÆ

Pharisæorum & Sophistarum

detestatus Syncretisimum,

Symbolicam

audiendo & sequendo

Doctrinam,

Hanc

TRIADAM D.D. MYSTICAM.

Vt

Vt,

Geminis

Cælestium Revelationum

Principijs edocti,
quæ *Hujus & Sui* sint
Temporis ac Muneris,
probè examinent.

ILLVMQ.

Ab Initio Mundi præsentem,
& jamjam

In Fine Seculi ad-Ventantem,

Vigilando & Orando,
expectent

JUDICEM SALVATOREM!

ApOcA.

cap. 16. ver. 15.

BEATVS

qui
Vigilat & Custodit.

SPHÆ.

S P H Æ R A
M Y S T I C A

Sive

S P E C V L V M

Principiorum Universalium:

Quibus ostenditur modus
MANIFESTATIONIS
&
OCCULTATIONIS
in
V N I V E R S O.

Autore

A. FRANC. de MONTE. S.

Anno

A Christo Nato MDCLI.

P A V L V S

Gentium Apostolus,

ad Rom. c. I. v. 19.

NOtum *DE I* manifestum est illis; (*Gentilibus*) nam Deus illis manifestavit. Nam *Visibilia IPSIVS*, à *Creaturâ Mundi*, per ea quæ facta sunt, intellecta, conspiciuntur : ipsaque sempiterna *E I V S Virtus & Divinitas.*

Sapient. c. 19. v. 17.

Per se *Elementa* aptè conversa, (*μεταεμμοζόμενα*) sicut in *Psalterio*, *Soni* concentus nomen permutant : semper manentia in Sono ; quod est æstimare ex factorum *Visu* diligenter.

Gravi-

Graviores lapsus Typothetæ.

Pag. 11. lin. penult. lege *dissensum* p. 12. l. 6
Vnde l. 27. κλαυτμός p. 13. pen. *Dies* O p.
19. l. 14. *Nubes* ult. *Fluminis* p. 20. l. 5.
abscessum p. 23. l. 18. ηηα) l. 20. ηηη), p. 24
l. 17. (in quâ.

I

P R O L O G V S
S P E C V L A T O R I et P R Æ C O N I

*Luccm & Vocem
Pulchritudinis et Jucunditatis.*

O H O M O !

*Divinū Magnæ & admirandæ Naturæ
M I R A C V L V M !*

Quid quæris Te Extra Te ? cum nihil invenias nisi T E : h. e. Pulcherrimum illud Nihilum, & momentaneum rotatilis Fortunæ Punctum !

Si Æ T E R N A cogitas, & Arc A n A M-entis, Omnia pervadentis atque continentis, scrutari desyderas, Aethernam ipsâ in Mente tuâ M E N T E M quærito, & , quæ deforis sunt, forensi Turbæ relinquito. Tu Te verò ipsum, (Sacrum per Secessum) intra Te recipito ; & , invento Supremo , quid quæsiveris , P V N C T O , D E V M illum intra Te Ignotum (Aët. 17. 27.) & Absconditum (Esa. 45. 15.) humilimè adorato.

S I C fiet, ut, purgatis Corporis & Animi sensibus, illuminatam à D E O recipias Animam : cui D E V S immittet Spiritum S I B I per Omnia simili-formem.

Hoc regeneratus et vivificatus , manifestè Magnum P I E T A T I S cognosces Mysterium ; D E V M videlicet in Je H V d a H Notum :
B (Psal

(Psal. 76. 2.) *Qui* (juxta Pauli-Sophiam
1. Tim. 3. 16.)

Manifestatus est in Carne; Justificatus est in Spiri-
tu: Visus est Angelis; Prædicatus est in Gentibus:
Creditus est in Mundo; Receptus est in GLORIA!

Cui Gloria, Laus & Honor in Secula.

Hæc habe, et

Sub Vmbrâ SCHADDAI Feliciter

A C Q V I E S C E!

L. 13. Mai. Ao. cIo Io cxxix.

Antiquâ Virtute Fideque.

M Y S.

Hoc

M A G N V M.

SIve S P E C V L V M Principiorum universalium, in S P I R I T V D E I universalis, harmonicè & Panso- phicè consyderatum, MICRO- C O S M I C A M, h. e. veram, puram & concessam, adeoque Divinam, Naturalem & Mentalem monstrat M A G E I A M; seu *Sapientiam* illam D E I, in Verbo D E I, Animâ M U N D I, & Spiritu, seu Fide, Ratione & sensu H O M I N I S feminaliter Absconditam; seu *Veritatem*, in fundo putei, Aquarum viventium & videntium, latitantem: per quam & *Secula* ex non-apparentibus (*Ebr. 11. 3.*) à D E O sunt condita; & *Verbum* in Carne venit; & H O M O Purgatus, Illuminatus & Vnitus, ad suum redit *Principium*, ac summum illud B O N V M, tamquam ad proprium C E N T R V M; in quo solo datur *acquiescere*, & Impletionem Omnium Desyderiorum videre.

Verfatur autem sacra isthæc nostra M A G E I A in Tribus præcipuè Operationibus, tum in Universalis *Naturæ*, tum in propriâ *Experientiâ* fundatis.

I. *Ex Occulto facit MANIFESTUM.*

Hoc fit, quando I. vel D E V S I P S E per Spiritum & Verbum Veritatis Abscondita Gratiæ & Gloriæ suæ revelat coram Homine.

2. Vel quando NATURA Occulta, Sacro superincubante Spiritu & Verbo DEI vivifico, vegetata & imprægnata, quæ in primo Ente, Semine ac Radice suâ recondiderat, è Sinu, Centro ac Antro suo tenebroso, veluti è Cornu-Copiæ Amalthæo, multiplici cum Varietate, Jucunditate & Vtilitate, profert et offert in Lumine.

3. Vel cùm HOMO, (ceu MOSES et ELIAS) per Spiritum *Sapientiæ* tinctus, illuminatus & unctus, ex SPIRITU DEI, & ΧΑΩ Vni-
versi, contactu & adtractu suo MAGNETICO, producit Opus, ad imitationem *Naturæ*, per Fidem et Virtutem *Animæ*, ad id à Deo individualiter prædestinata.

4. Vel denique cùm PRINCEPS *Tenebrarum* Deo, justas ob causas, ita permittente, per suam à Deo averfam et adversam Naturam operatur, in Mundi aut Hominis Corpus ac Spiritum, et gignit varia Meteora, materialia, monstra, spectra, et phantasmata: vel seminat Errores, Litigia, adulteria, et reliqua Noctis et Carnis ceu *Tenebrarum* opera; funesta et molesta illa ZIZANIA, in ignem demum æternum fasciculatim conjicienda.

Quo facto,

Invisibile, Spirituale, Profundum
Insensibile, Nihilum, Opacum
Mentale, Opertum, Remotum

A E T E R N V M

MAGEIA éducit in apricum, et unum quodque certo modulo, umbraculo ac vehiculo;
sive

five Gradu, Ordine, Involutro, Symbolo, Charactere, Sigillo, Hieroglyphico, Velamine, Indumento, Emblematicè, in Parabolis, in Aenigmatate facit

Visibile, Corporeum, Sublime,
 Sensibile, Aliquid, Lucidum,
 Sensuale, Apertum, Propinquum,
 & in TEMPORE ac Seculo seu Mundo hoc
 nostro conspiciendum.

Prout, cum ipsâ Experientiâ et rerum Naturâ, sacro-sanctorum Eloquiorum Oracula id abundè satis testantur.

1. In primâ enim Creatione erat *Caligo super facies Abyssi: at dixit DEVS: SIT LVX, & fuit LVX* (Gen. 1. 2, 3.)

2. In secundâ vero Generatione *DEVS dicens de Tenebris LVCEM splendescere, illuxit in Cordibus nostris, ad illuminationem Scientiæ GLORIÆ DEI, in FACIE DOM. N. I. CHRISTI* (2. Cor. 4, 6.)

3. In Tertio demum Seculo, qui quondam eramus *Tenebræ*, per Regenerationem ex Igne, fimus *LVX* in DOMINO, ut nati *Lucis*, in Corpore glorificato, Animâ illuminatâ, et Spiritu sanctificationis, ambulando (*Ephes. 5, 8. Col. 1, 12.*)

Ex quo videmus

1. Quod ipse *DEVS* posuit *Obscuritatem latibulum suum, & in Circuitibus Ejus, Tegmen Ejus.* (Psal. 18, 10. 17.)

2. Quod *Ipsè* revelat *Profunda de Tenebris, & educit ad LVCEM umbram Mortis*

(Daniel. 2, 22. Iob. 12, 22. Sir. 42. 20.)

3. Quòd *nihil est Occultum*, quod non revelabitur; & *Abditum*, quod non sciatur (Matth. 10, 26.) *DOMINVS* enim revelabit abscondita Tenebrarum; & manifestabit Consilia Cordium (1. Cor. 4, 5.)

Tota siquidem *ARBOR* suo potentialiter latet in *NVCLEO*, qui in Terram mortificationis seminatus, primùm fit *Surculus* (ceu *MESSIAS* ille Nazaræus) et tandem *Arbor* (Vitarum universalis:) *Fructus* (ex Spiritu) proferens multiplices, qui primùm non erant Visibiles.

Sic Nebo Cad Nit Zar Arbor erat magna (Dan. 4, 8. 19.) ut & Assur in *Horto* *Ælo-Him* (Ezech. 31, 3. 8.) et Filius ipse Dei in *IsraEL* itis vocatur *Arbor Olivæ*: cui nos sumus *Incentrati* (ἐνκεντρίσθης Rom. 11. 17. 20. 24.) quâ stante virebimus omnes.

Habitat itaque ἡ μορφή ἐν τῇ ὕλῃ,
Sicut Anima in Corpore, & *Verbum* in Carne Sicut Virtus in Infirmitate; & *Spiritus* in Verbo, sicut *Thesaurus* in Agro; & *Homo* in Mundo. sicut *Infans* in *Vtero*; & *DEVS* in Abscondito, sicut *Centrum* in *Circulo*, &c.

Quod si verò *Occultum* debet fieri *Manifestum*, necessum est, ut Interior fiat Exterior; et Exterior retrocedat in Interior; sic Superius descendet ad Inferius; & Inferius elevabitur in Superius: et Sinistrum fiet Dextrum, Dextrumque Sinistrum: videbuntque Sapientes à Priori, quod à Posteriori videre Stulti non poterant.

Et

Et Tantum quoad Primam Operationem.

II. *Ex Manifesto facit Occultum.*

1. Quando videlicet id, quod est
Visibile, sensibile, Palpabile, Notum,
Præsens, &c.

Vel per Resolutionem compaginis, vel per
Disparitionem aut Translationem Corpo-
ris, vel per Transformationem Imaginis, aut
reliquos *Occultationis* modos, fit

Invisibile, Insensibile, Impalpabile, Igno-
tum et Absens.

2. Vel quando id, quod est in Tempore, Na-
turâ, Corpore, Sensu, Nocte ac Morte Secu-
li hujus quasi sepultum, et â Beatorum con-
fortio absconditum, abjecto Cortice, Scoriis,
Tenebris et Carne *Peccati*, per R E G E N E-
R A T I O N E M et G L O R I F I C A T I O N E M
transit et retrocedit in Æternitatem, Glo-
riam, Spiritum, Mentem, Diem et Vitam il-
lam Alterius Seculi, coram D E O manife-
stam; diciturque

Purificatio, Resuscitatio, Vivificatio.

Adscensio, Glorificatio, Deificatio.

seu Exaltatio Inferioris per Virtutem Supe-
rioris ! Vbi nimirum omne, quod est

Sinistrum, Inferius, Posterius, Exterius
per Ignem et Aquam ; per Aquam et Spiri-
tum ; per Spiritum et Verbum ; per Verbum
et Fidem ; per Fidem et Charitatem, &c.
transfertur, sublimatur, convertitur et mu-
tatur (ut et suprâ diximus) in

Dextrum, Superius, Anterius et Interius.

8 S P E C V L V M

Et Hæc est Resurrectio Mortuorum in Vi-
tam; et Receptio pœnitentium in Gra-
tiam; & Translatio Fidelium in Gloriam.

Per Ἀνασωμάτων ἢ Μετεμψύχων, ἢ
Μεταμόρφων sacram.

Sicut id ipsum, præter Rerum seriem Natu-
ralium, ex Sacris literis, in *Henoch*, *Moseh*,
Eliab, & MESSIAH, ipso DEI Filio;
veluti omnium Exemplari & Archetypo,
maximè est illustre et perspicuum, omni-
busque credentibus salvificè expetendum,
& expectandum.

„ Existentes enim in *Tabernaculo* ingemi-
„ scimus gravati, *Habitationem* nostram,
„ quæ de Cœlo, superindui cupientes: in
„ quo nolumus exspoliari, sed supervestiri,
„ ut *absorbeat* Mortale à VITA. Confi-
„ dentes igitur semper, et scientes quoniam
„ Advenæ in Corpore *peregrinamur* à DO-
„ MINO (per Fidem enim ambulamus,
„ non per Speciem:) Confidimus autem et
„ probamus magis peregrinari à Corpore,
et habitatum ire ad DOMINVM; ut Aposto-
lus noster Electus ille loquitur (2. Cor. 5, 2.)

Quibus omnibus nihil aliud nisi EXITVS
ex Hæc, & INTROITVS in Alteram illam Vi-
tam designatur; ac *Prima* quasi Resurrectio
Animæ, ante Communem Resurrectionem
Corporis, indigitatur. (*Apo.* 20, 5. 6. *Col.* 1,
12. 13.) Ad quam qui, Tractu & Contactu
PATRIS LUMINVM et *Misericordiarum*, per-
venerit, et Hæc, & alia plura Scripturæ &
Naturæ

APOCALYPTICVM. 9

Naturæ Magnalia & Mirabilia, Oculis illuminatis, in *Spiritu* Mentis, ac *Centro Vnitatis* suæ beatissimo, beatissimè pervidebit.

Dixerunt enim Sapientes

V N I T A T I S N A T V R A M

*A Centro ad Circumferentiam remigrantem, &
Ad Centrum à Circumferentiâ migrantem,*

D A R E

*Temperiem Compositis; Sanitatem Corporibus,
Animis Virtutem; Domibus Lætitiâ;
Civitatibus Pacem; Imperiis Fortitudinem;
Temporalibus Diuturnitatem; Mundo Vitam,
Omnibus P E R F E C T I O N E M.*

Ἀ' ὡλῶσον, ergò σεαυτόν.

Hoc est, juxta M. Anton. Imp. Symbolon:

E X P L I C A T E I P S V M

EXI, inquam, ut INTROEAS (in REGNUM)

Nisi enim (juxta Mentis ad Hermetem Dialogo X, Oraculum) Te DEO æquaveris, D E V M nunquam intelliges: nam Simile semper à suo Simili cognoscitur.

E X T E N D E igitur T E I P S V M,

In Magnitudine, sine Terminò.

E M E R G E ex C O R P O R E:

Totum S V P E R G R E D E R E Tempus:

Æ T H E R N I T A S E S T O.

S I C

D E V M denique N O V E R I S

Impossibile Nihil in Teipso subponens.

Nempe D E I Genus sumus: & oportet nos
con-

conformes fieri CHRISTO, per ὑποθεσίαν καὶ
 • μυσίον Θεωσίαν, à Filio DEI, hæreditario jure
 nobis acquisitam. *Labitur ex Cælis Divinum*
 γνωθὶ σεαυτόν! qui cognoscit seipsum, cogno-
 scit DEVM suum. Quod quamvis, juxta
Thaletem, difficile sit, Beatum tamen est, quia
 quando, secundum *Thaulem*, NATURA
 egreditur, tunc DEVS ingreditur: ut *Or-
 pheus* ad filium Musæum non immeritò scri-
 psisse videatur; *Quanta sit, inquit, Animæ*
in Castitate Mentis DEO devotæ, cum Cæ-
lestibus concordia; quanta cum Deo cognatio;
ex eo apparet, quia, quoties INSEREDIT,
toties Cælestium Archanorum & Divinæ sit
Providentiæ particeps. Quippe, quicquid in
 Circumferentiâ diffusum patet, id omne In
 CENTRO conclusum latet.

Quid igitur, O ANIMA! insignita De-
Imagine, decorata Similitudine, desponsata Fi-
de, dotata Spiritu, redempta Sanguine; deputata
cum Angelis, capax Beatitudinis, hæres Boni-
tatis, Rationis particeps! Quid (inquit Bern-
 hardus) TIBI cum CARNE? quâ hand
 aliud vilius sterquilinum invenisti! REVER-
 TERE, REVERTERE Ô SYLAMITH, Ô A-
 nima mea, in REQVIEM Tuam; quia &
 EGO (dicit SALVATOR Tuus,) Exivi à
 PATRE, et Veni in Mundum; et iterum Re-
 linquo Mundum, & Vado ad PATREM. E-
 GO sum LVX Mundi, et VIA Veritatis
 ad VITAM: qui sequitur ME, non ambula-
 bit in Tenebris; nec Mortem videbit, sed
 Vincet,

Vincet, et Vivet *In Æternum*. Traham enim Ego exaltatus à Terrâ Omnes ad Meipsum, ut IBI sint, VBI EGO sum. (Ioh. 12, 32.) VENITE et VIDETE!

Tu itaque, mi Bone, monente et trahente Te PATRE TVO, EGREDERE! h. e. Statue Te Intra Te, et videbis Te Extra Te; Mundum in Se & Te; et DEVM in Mundo et Te: et SIC Liberaberis à Captivitate.

Atque Hæc quoad Secundam Operationem.

III. *Occultum & Manifestum Coniungit in VNVM.*

Hoc est: Spiritualia, Cœlestia, Superiora.
Divina, Æterna, Interiora

Cum Corporeis, Terrenis, Inferioribus
Humanis, Caducis, Exterioribus.
et rursus Ista cum Illis tam arcto ac stricto peneque indissolubili nodo, glutine ac vinculo *Spiritus* per *Omnia* penetrantis, atque *Omnia* comprehendentis, connectit, devincit, obligat et unit, ut nil, nisi perpetuas quasi Nubtias, Conjugia, Collegia, Amicitias, Societates, Comitias, Syzygias &c. instituat, ineat, exerceat et conservet.

Similia nempe similibus, sicut spiritualia spiritualibus (1. Cor. 2, 13.) per Consensum, *συμπάθειαν*, et Analogiam (1. Cor. 12, 26.) ita simpliciter applicantur; et *Contraria* Contrariis, per Discensum, *ἀντιπάθειαν*, & Anomaliam, ita prudenter contemperantur; ut

in Illis, nil nisi Vnus et Idē Amor ac Animus:
in Iſtis, nil niſi Vnū et Idem Corpus & Spiritus,
vinculo CONCORDIÆ amicabiliter con-
glutinated, utrobique; verò mirabilis & incredibi-
lis *συμμετρία & ἀρμονία*, appareat & exaudiatur.

Vide Cuncta

1. Vel Perenni-Sophias amore MAGNETICE
ac Syntheticè adtracta, unita & firmata, in
Abyſſum Divinæ LVCIS & DIEI, de Die in
Diem, de Virtute in *Virtutem*, de Claritate in
Claritatem, de Sabbatho in *Sabbathum*, per
MORTEM Sanctorum & Iuſtorum coram
DOMINO pretioſam, adſcendunt, elevantur,
ſublimantur, explicantur, multiplicantur; &
ab ὅς Naturæ Potentiâ, in ἡ ipsam Divi-
nitatis Eſſentiam, à SPIRITU DOMINI DEI
Noſtri magno, transformantur.

2. Vel è contrario, propriâ pertinaciâ et
renitentiâ *Puncti tangentis*, ex Naturâ Spiritus
in Minimo latitantis, per contrarias Quali-
tates et Virtutes analyticas diviſâ, diſſoluta
et excluſa, in profundum CALIGINIS Antrū,
æternæque *Noctis* Barathrum ac *Nihilum* il-
lud privativum, Exteriores nimirum *Tene-
bras* ejiciuntur; Vbi Ejulatus et ſtridor Den-
tium, (ſeu Fletus & Fremitus, ὁ κλαυσμός καὶ ὁ
βρυγμός, *Eſ. 40, 15. Mat. 25, 30.*) in *Æternū*!

Hæc ſunt, quæ de *Tribus* illis Sacræ
MAGIÆ noſtræ *Operationibus*, generaliter
ſaltem adtingere potius, quam ſpecialiter
demonſtrare, Genius voluit, Ratio perſuaſit,
Fatum juſſit. Pluribus haud licuit; nec in po-
ſterum,

sterum, nisi LEONE Vincente, et AGNO Sigilla aperiente (*Apoc. 5, 5.9.*) licebit.

Videbimus interea, majoris evidentiae gratia, TRES, de Tribus Operationibus praedictis, OBSERVATIONES.

I. *Obfer.* De MANIFESTATIONE.

MANIFESTATIO coram Nobis, fit per Emissionem et Immissionem, seu Revelationem et Inspirationem LUMINIS et SPIRITVS DEI in Nobis, seu Intrà Nos; ut videamus ea quae sunt Extra Nos. Eaque vel in *Sensu* Carnis et Lumine NATVRÆ, coram Mundo; vel in *Spiritu* Mentis et Lumine GRATIÆ, coram DOMINO; ita, ut cum CHRISTO, et in CHRISTO, et per CHRISTVM, Verum illum Mediatorem, Veluti *Ianum* aut *Ianuam* Bifrontem, Sensualiter et Spiritualiter videre possimus *Seculum & Aeternitatem*: Idq; pro Velle Divino; vel Contracto et concreto, vel abstracto et Secreto Carnis aut Mentis intuitu.

S I C

M E D I A T O R

Inter Duos

	♂	✱	♀	
C	Paradisus	A D A M	Mundus.	M
H	Ante Dilu.	N O A H	Post Diluv.	E
R	Israel	ANGELUS	Pharao.	D
I	Populus	MOSES	Dominus.	I
S	Agnus	DAVID	Leo.	A
T	Prophetae	BAPTISTA	Apostoli.	T
U	Nox	LUCIFER	Dies	U
S	Homo	M E S S I A S	Deus.	R

☾

✱

☉

Secundum illud Psalmi (139,5) RETRO et
 M A N E (אחור וקדם Achor va Kedem. ὀπίσω
 καὶ πρόσω) h.e. *Retrorsum* seu deorsum, ver-
 sus Terram, Occasum, et Seculum; et *An-*
trorsum, seu sursum, versus Cœlum, Orien-
 tem (ex AltO illum Luc.1,73) et Æternita-
 tem, formasti צרתי ἐχαράκωσας, Zar-
 thani, quasi ex *Petrâ* (CHRISTO) effigiaſti,
 cum acumine et Tribulatione forti exsculpsi-
 ſti) me. Quod est *Secretum* coram Sapien-
 tibus Hujus Seculi absconditum, Parvulis au-
 tem et Simplicibus, in Spiritu et Verbo DO-
 MINI ApocalypticO revelatum.

THEOLOGIA (Custodis Canonici Franco-
 furtani ad Mœnum) *Theuthonica* illa Intui-
 tum hunc vocat *Oculum* Dextrum et Sini-
 ſtrum (cap.7,et 8.) De quo et apud Iobum,
 (24,8.9.) et in Psalmo dicto (139,7.8.9.10.
 11.12.) harmonica traditur ἀντιφώνια, ubi
 JOB non potest invenire, et DAVID non po-
 test effugere aut evitare SPIRITUM per O-
 MNIA meantem, et illuminantem cuncta
 FACIEM. LINEA siquidem illa VIRIDIS,
 descripsit RADIO totum quæ Gentibus Orbem,
 gyrat VNIVERSVM.

Bifrons autem illa *Facies* Duplicem no-
 ſtrum refert ADAMVM, Exteriores et Inte-
 riores *Hominem*, formatum de Terrâ Pulve-
 rem עפר in Animam Viventem; & fa-
 ctum ex *Spiraculo* Vitarum נשמתו secun-
 dum similitudinem, in Imagine ÆLOHIM,
 per Iehovah ÆloHim (Gen.1,26.2,7.Sap.

7, 23. *Sirach.* 24, 8. 43, 13.)

Quâ *Spirituali Imagine* per lapsum orbat-
tus et Terreno pulvere gaudens, Carnalis
factus (*Gen.* 3, 23. 24.) de Cœlo in Terram
dejectus, ex Paradiso in Exilium emissus; ex
Ierusalem in Iericho digressus. (*Luc.* 10, 30)
ex Domo P A T R I S in Regionem longin-
quam profectus: (*Luc.* 15, 13.) ex Imagine
DEI in Imaginem *Bestiæ* transmutatus (*Rom.*
1, 23.) est. Cujus signum adhuc in Statuâ
SALIS (*Gen.* 19, 26.) et Colosso SOLIS apud
Danielem c. 2, 38. visitur: et in Apocalypsi
IESV CHRISTI (c. 1, 13. 13, 1. 11.) ad vivum
repræsentatur.

Ita nemo, immittens manum suam ad
Aratrum, & *Respiciens* in quæ RETRO, aptus
est ad Regnū DEI. *Luc.* 9, 62.) *Simplex* enim
et non *Duplex* noster debet esse *Intuitus*.
Matth. 6, 22.) quia *δυχοφθαλμοί*, (*Matth.* 24, 51.)
Quod si alter nos scandalizet Oculus, pul-
crius est, *μὴνὸφθαλμον* introire in Regnum
DEI; quam *δυόφθαλμον* jaci in Gehennam I-
gnis, *Mar.* 9, 47. Væ Peccatori ingredienti
Duas semitas, *Eccl.* 2, 14. Vir *δύψυχος*. *Du-*
plex animo, *Inconstans* in omnibus viis suis
Iac. 1. 8. et Cor *Duplici* Via incedens, non
inveniet REQVIEM. Quæ enim communio
Lucis ad Tenebras? CHRISTI ad Belial?
2. *Cor.* 6, 15. Nemo potest Dominis pariter
servire Duobus: DEO et *Mammonæ* servire
non potestis. *Matth.* 6, 24.

Videantur quæ de VISIONE Sensuali & Mentali passim in sacris literis habentur.

Gen. 3, 7. Aperti sunt Oculi Protoplastorum.

Gen. 16, 13. Hagar *Anteriora* D E I videre non potuit.

Gen. 21, 19. Deus aperuit Oculos Hagar, & Vidit *Puteum*.

Exod. 33, 23. MOSES ipse D E I *Posteriora* tantum vidit.

Exod. 33, 11. Loquitur D O M I N V S Mofi faciebus ad *Faciem*.

2. *Reg.* 6, 17. D O M I N V S aperuit Oculos pueri ELISÆ.

Mar. 8, 24. Primâ impositione manuum Cæcus Vidit Homines (*ψυχικῶς*, in Lumine Naturæ) velut *Arbores*.

vers. 25. Secundâ impositione (in Lumine Gratiae *πνευματικῶς*) adspexit per lucidè Omnes.

Luc. 9, 32. Tres Apostoli evigilantes vident *Gloriam* C H R I S T I.

Ioh. 1, 48. C H R I S T V S vidit Nathanaelem (absentem) sub Ficu.

Col. 2, 5. Paulus Spiritu videt Ordinem Colossensium.

Ioh. 8, 59. Abraham vidit *Diem* MESSIÆ H.

Actor. 7, 5. Stephanus videt Cœlos apertos, & Filium Hominis.

Ap. 21, 10. Iohannes videt Civitatem Sanctam in S P I R I T V.

Hinc

Hinc Illuminati Oculi Cordis Eph. 1, 17.

Beati Oculi Discipulorum CHRISTI

Matth. 13, 16.

His addantur reliqua VIDENTVM, in Spiritu, Verbis, Operibus DOMINI, Patriarcharum, Iudicum, Regum, Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, Eremitarum, & Cæterorum SPIRITVS DEI ac *Lucis* filiorum sanctorum Exempla: nec adtendantur *Mundi, Carnis et Diaboli*, TRICIPITIS illius Cerberi & Serpentis Peithici, seu persuasorii & Contradictorii, scommata, offuciæ & glaucomata.

Propè enim est FACIES illa (apud *Eze.* 41, 19.) CHERVBICA, intra duas Palmas ANTE & RETRO Que posita: *Adventus* videlicet & *Apocalypsis* IHSVH ✠ CHRISTI, in Facie HOMINIS, his, qui Humano sunt Corde, apparentis per *Incarnationem*; at in Facie LEONIS, eos, qui Corde belluino carnalem & sanguineam illam Terreni sui Corporis & Sensus adornant & adorant *Bestiam*, judicantis per *Glorificationem*! Aqua enim fiet Ignis, AGNVS LEO, LVX Flamma, Patientia Furor, Salvator Judex, CRVCIFIXVS RESVSCITATIVS, Mundus Infernus.

Sic Cæci *Tandem* aliquando Visum recipient (*Zac.* 12, 10.) et vidētes occœcabuntur. Mundi corde videbunt DEVM (*Matth.* 5, 8.) Videbūt (Impii) in quem transfixerunt, *ApO.* 1, 7.) Videbitur DEVS *Deorū* in SION (*Psf.* 84, 8.) & Omnes SANC TI cum eo: & erit in

in DIE ILLA LVX MAGNA ! Haleluia H !

Sequitur

II. *Observatio, de OCCULTATIONE.*

OCCULTATIO verò à Facie nostrâ, sive Externâ posteriori, sive Internâ anteriore, fit, quando LVX et SPIRITVS ille, sive Naturæ, sensibilis (Ps. 104, 29. Job. 34, 14) sive Gratiæ, intelligibilis (Job. 18, 5, 6.) veluti MAGNES Recto-Retro-gradus, propter Peccata & Delicta nostra, à nobis recedit, & quasi in seipsum retroversus, Radios emissos, Magnetico veluti adtractu, contrahit & abscondit. Vnde in sensu Tenebræ, in Intellectu Nox Ignorantiæ, in Spiritu autem Mors aut deliquium Animæ, &c. nascuntur. Sicut enim LVX est vehiculum Imaginum; ita NOX est privatio Formarum: CHAOS CŪS Nigrum. Quod Secretum in Scripturis Divinis & Exemplis quotidianis, Arcanū hoc animadvertentibus, fatis superque detegitur, & aperitur.

S I C

1. Sam. 16, 4. Spiritus DOMINI recedebat à Saule; & Spiritus malus à DOMINO terruit eum.

Sap. 1, 3. Spiritus quippe sapientiæ non intrabit in Animam Nequitie: v. 4. Sanctus enim Spiritus Disciplinæ effugiet Dolum.

2. Reg. 6, 18. Percussit DOMINVS Exercitum in cæcitatibus.

Gen. 19, 11. Angeli duo percusserunt Viros Sedom in cæcitatibus, ut non invenirent Ostium LOTH.

Jud.

Jud. 6, 21. *Angelus DOMINI abiit ab Oculis*
 GIDEON.

Luc. 24, 16. *Oculi duorum Discipulorum tene-
 bantur, vers. 31. DOMINVS α'φαντ & factus
 est ab eis.*

Ioh. 8, 59. *IESVS ἐκρύβη abscondit se & exivit
 è Templo, transiens per Medium eorum, &
 præteriit sic.*

Act. 8, 39. *Spiritus DOMINI rapuit PHI-
 LIPPVM, & non vidit eum ampliùs Eu-
 nuchus.*

Act. 1, 9. *Videntibus Apostolis, ἐπήγει ele-
 vatus est IESVS, & Nub. s. suscepit eum ab
 Oculis eorum, vers. 11. Et ἀναληφθεὶς Rece-
 ptus in Cælum, sic veniet, quemadmodum ivit
 in Cælum.*

Pluribus & aliis Occultandi modis hîc insi-
 flere superfedemus; cùm & suprâ in *Opera-
 tione secunda* de iis nonnihil dictum; & *Se-
 cretum* hoc veris sapientibus, & inprimis
Sanctis DEI Hominibus meritò intiman-
 dum, si non imitandum, sit.

Omnis *μάθησις ἐστὶν ἀνάμνησις*: qui intel-
 ligit quomodo *ANIMA* Hominis, per in-
 fluxum Æthernitatis et Reflexum Activitatis
 suæ, sive adaptationem Cannalium & Tu-
 barum Apocalypiticarum, deveniat in *Remi-
 niscentiam* Idearum & Scientiarum, quarum
 (*PLATONI* si credimus) fuit compos an-
 tequam migraret in Corpus: & quomodo,
 per *Recessum* Luminis aut Flaminis illius
 essentialis

essentialis, subsistat in Antro Silentii & Sepulchro *Oblivionis*, eorum, quæ Oculis prius viderat illuminatis? Is, et quomodo Hæc et majora fiant (per accessum et abscessum MARIS, seu adtractum & retractum SPIRACULI JEHOVIALIS & ADAMI Magni) haud difficulter intelligit.

LVX enim vehiculum est Imaginum: at NOX tuum non illuminat *Speculum*, etsi sit tersum & politum. DEVs autem illuminat quem vult, et quando vult, & quomodo vult: & obcæcat ac obdurat quemcunque vult. IPSE illuminabit Tenebras tuas. NOX tua LVX Animi est: Si LVX lucet in Tenebris, ora *Solem*, ne occidat, ne, cum occiderit, Tenebrę te comprehendant. *Lucerna DOMINI* נֶשְׁמַת אֱלֹהִים CIOENS, *Spiraculum*, Anima Hominis, investigans Omnia penetralia Ventris: (*Prov.* 20, 27.) Imò Lucerna pedi meo VERBUM tuum, DOMINE, & Lumen Semitę meę (*Psal.* 119, 105.) ne abscondas à me Præcepta tua (v. 19.) sed Revela Oculos meos, ut Videam (*Luc.* 18, 41.) & adspiciam Mirabilia de LEGE tua (18.)

Plura videantur aut eruantur è sacris Literis, ubi agitur de Rebus Absconditis, & Locis Occultationis.

Gen. 3, 8. ADAM & Vxor ejus abscondit se à Facie DOMINI DEI, in Medio Arboris Horti.

Psal. 139, 8. DAVID quærit latibulum absconsionis in Cœlis: (v. 9.) 2. in Inferno.

3. in Extremis Maris, 4. in Tenebris.

Ion.

Jon. 2, 4. JONAS in Corde Maris.

Amos 9, 2. DOMINVS profugos novit 1. in Inferno: 2. in Cœlis: (3, 4.) 3. in Capite Carmel: 4. in pavimento Maris: 5. in Captivitate, ad facies Inimicorum quærere & punire.

IDEM suos scit abscondere in abscondito *Facierum* suarum (*Psal.* 31, 21.) sicut DAVIDEM in Tabernaculo suo (*Psal.* 27, 5.) in abscondito Tentorii sui. Item MESSIAM, sicut Gladium acutum in Umbra Manus suæ (*Esaï.* 49, 2.) & sicut Sagittam tersam in Pharetrâ suâ (v. 3.) Ita protegit suos sub *umbrâ Alarum* Cherubim, Gallinæ, Crucifixi (*Psal.* 17, 8. & 2. 2.) Sicut Filius est in sinu Patris (*Ioh.* 1, 18.) & CHRISTVS fuit in Corde Terræ (*Matth.* 12, 4.)

Quin & DEVS ipse est Absconditus (*Esaï.* 45, 15. qui posuit Tenebras latibulū suū (*Psal.* 18, 12.) Sapientiam in Abstruso (*1. Cor.* 2, 7.)

Et VITA nostra est abscondita cum CHRISTO in DEO (*Col.* 3, 3.) Justorum *Anime* in Manu DEI sunt (*Sap.* 3, 1.) LAZARVS in Sinu Abrahæ (*Luc.* 16, 22.) Et absconditus est *Homo Cordis*: (*1. Petr.* 3, 4.) & Thesaurus in Agro (*Matt.* 13, 44.) & Lux in manibus: (*Job.* 36, 32.) et Tenebra in Occulto: (20, 26.) sicut Fletus Maris: (38, 16,) & investigatio Abyssi: (*ibid.*) & Portæ Mortis (18.) & habitatio LVCIIS: (19.) et Numerus Dierum Nativitatis (21.) et thesauri Nivis & Grandinis (22) & *Exitus PARADISI* (4: *Esr.* 4, 7.)

Brevi-

Breviter: C H R I S T V S est M A N N a illud Absconditum: (*ApO. 2, 17.*) & V e r b u m in Myſterio (*1. Corinth. 2, 7.*) et Omnia in I p ſ o, & in Omnibus I p ſ e (*Col. 1, 16. 18.*) In quo omnes *Theſauri* Scientiæ & Cognitionis ſunt absconditi (*Col. 2, 3.*) Pro quibus eruendis adora Patrem tuum in Secreto, & Pater tuus, adſpiciens in Secreto, reddet tibi in apparenti (*Matth. 6, 6.*)

T A N D E M.

Qui vult *Occulta* ſcire, *Occulta* Occultè ſciat cuſtodire, & Sacrum non det Canibus, nec Margaritas projiciat ante porcos. Qui verò ſcit quomodo *Non-Occultum*, quod eſt non-Occultum non-Occulti; & *Occultum*, quod eſt Occultum Occulti; ſibi invicem non contradicunt; Is, ſecundum *Occulta* Occultorum *Occulta*, (*Pauli Comitæ de la Scalâ, Theſ. Myſt. c. 1.*) ſciet Omnium Nationum in diverſis Profeſſionibus *Autores*, tam particulares, quàm univerſales, ad invicem *Conchordare*. SIMPLEX enim eſt V E R I T A S: Vna, Invincibilis, per Omnia ſibi ſimilis & Conformis. Quod eſt S E C R E T V M cujus non eſt ſimile.

Et Tantum etiam de II Obſervatione.

Sequitur

III Obſervatio de M I X T I O N E.

Vnius Principii *Occultatio*, alterius eſt *Manifestatio*; & è contrario, Vnius *Manifestatio* et *Generatio*, alterius eſt *Occultatio* et degene-

degeneratio. Sicut quidem in Tempore videre est, ubi Orta moriuntur, Mortua oriuntur. Hinc in ROTA, Ortus unius, Occasus est alterius; et Occasus unius, Ortus est alterius (Eccl. 1, 4. 5. 6.) Generatio vadens, & Generatio Veniens. Sic ibi Sol, Spiritus, Flumina rotantur.

Secùs autem in *Æthermitate*, nisi per modum *Αἰθρηπαραθείας*: ubi ΘΕΟ΄C ἐστὶ φῶς, et Tenebrę non sunt in IP SO (1. *Ioh.* 1, 5.) sunt autē Omnia coram IP SO in Præsenti et Manifesta, quæ *Nobis* sunt Futura et Occulta (*Ebr.* 4, 13. *Psal.* 19, 7. 119, 16.) Etsi ergo in Hoc mundo manifestantur, tamen coram IP S O non Occultantur. IPSE enim est Per Omnia, et Intra Omnia, et In Omnibus! (ut *איהו* In Omni ESSE, communicabilis: at non Inclusus In illis! Et est Super Omnia, et Extra Omnia, et Cum Omnibus (ut *יהוה* SUPER Omne ESSE, Incommunicabilis: at non Exclusus ab Illis: sed VNVS, Idemque Totus, et OMNIA ut IPSE, continuus, Indiscretus, et Indivisus.

In *Angelis* quidem ut Amor et Honor.

In *Nobis* autem, ut Timor et Tremor.

In *Diabolis* verò, ut Terror et Angor.

Quatenus ergo communicamus cum *Angelis* per Lucem et Fidem; eatenus exoritur in *Nobis* Amor et Honor: Quatenus autem participamus cum *Diabolis* per Tenebras et Incredulitatem, eatenus generatur in *Nobis* Terror et Angor: quibus invicem in Spiritu
aut

aut Animâ nostrâ congregantibus, Timor & Tremor, Labor et Dolor nos occupat. Quando videlicet Spiritus ac Anima nostra, vel per *Spiritum* Agitantem, Cœlestem, ad **D I E M** superioris Abyssi amplectendum, excitatur; vel per *Spiritum* latitantem, Terrestrem, ad **NOCTEM** inferioris Abyssi ambiendum; stimulatur.

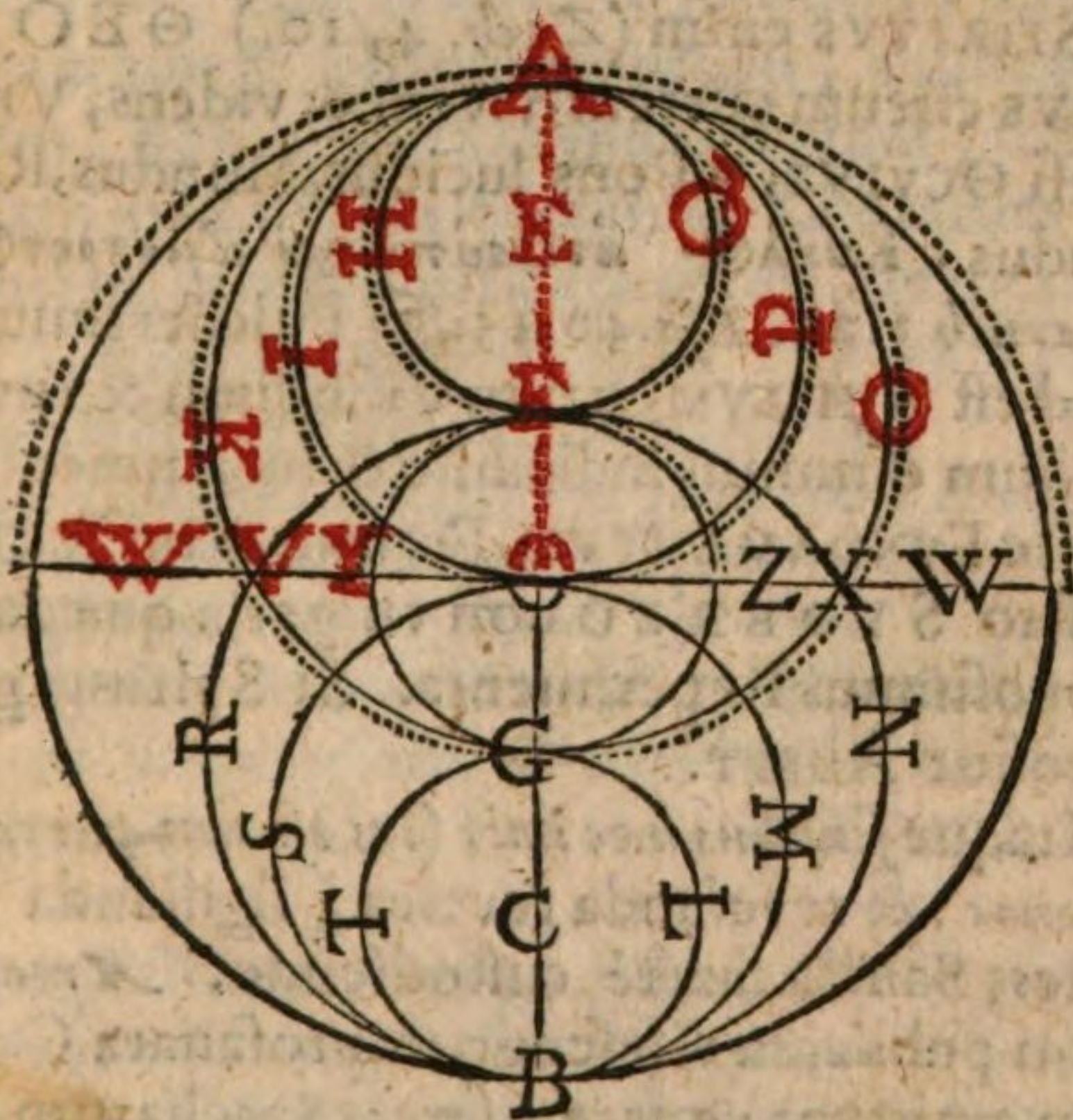
Sicut autem in *Cælo*, nil, nisi **DEVS**, summum illud **BONVM** & perpetua **LVX** amplificatur in æternum: ita in *Inferno*, nil nisi *non-DEI*, *non-Deus*, imum illud **MALVM**, & æterna Nox multiplicatur in immensum: quod in *Terrâ* seu *Mundo* Hoc nostro visibili, mixtum & temporaneum, veluti in *Arca* **DEI** in quâ nil nisi **DEI**) & *Vmbra Arboris Scientiæ* **BONI** & **MALI**, finitè & mensuratè moritur dum exoritur. Vnde sub *Polo* perenne nihil, nihil stabile, nihil solidum, sub *Sole*, in inconstantissimo hoc *Orbis Circulo*, & versatili *Fortunæ Globo*, reperitur.

Et hæc, quantum ad *Observationes* ex *Operationibus* generales, breviter monuisse & enumerasse sufficiat.

Sequi-

Sequitur Specialis
SCHEMATIS & SYSTEMATIS
Evolutio & Enucleatio.

FIGVRA I. PRINCIP.

SPÆRA nostra MYSTICA.

Ipsa Vnica, per Duo Hemi-sphæria, Tres Centricos, & quatuor eccentricos, h. e. Septem Circulos Hypotheticos, unâ cum cruciformi Diametro descripta & circumscripta, ceu Intellectuale quoddam in Memoria SPECVLVM; signat Vniversum Triplicis MVNDI ædificium; ab infinitâ Creatoris sapientiâ, immensâ Magnitudine dispositi.

positum; & ad faciliorem *Principiorum* intellectum, per XXIV. *Literarum* elementa ita à nobis expositum, ut vel maxima *Scripturæ, Naturæ, Mentisque* Arcana, ex meditatione & adaptatione Conveniente, deprehendi, & recenti quasi in memoriâ retineri queant.

SPIRITVS enim (*Zach. 4, 10.*) Θ Ε Ο C
DEVS circum currens, vivens & videns, Vni-
versi Θ C V L V S, γ Fons lucidus, Mundus, Ro-
tundus, Κύκλ⊙ ἀτελεύτος καὶ ἀμέτρητ⊙
(*Baruch 3. 25. Esa. 40, 15. ss.*) Pulcherrimum
illud est N I H I L V M, rerum Visibilibium & Invi-
sibilibium omnium indicibile & incommensu-
rabile F V N D A M E N T V M. De quo & in Θ C V L O
nostro S Y D E R E O non vulgaria quædam
proposuimus Experimenta. Si Spiritus ge-
nerosior A D S I T.

Itaque *sensibus hæc imis (res est non parva,) reponas* : & revelanda reveles, sigillanda sigilles; Sancta sanctè custodiendo. *Arcana* enim publicata vilescunt, & profanata Gratiam amittunt : quare *Psittaco* Saccharum, at *Bovi* fœnum. *Vulgus* parabolis, *Discipuli* Mysteriis; *Sapientiâ* Sapientes; *Stultitiâ* Stultitia delectatur & innutrientur. I N T E L L E C T V S autem : merces Fidei, Rex Cœlorum, omnem istam rectè judicabit V E R I T A T E M.

(*Hic inferenda est TABVLA Principiorum
in Spæram introductoria.*)

Hæc & hic similia mystica Sacri Sermonis Principia, Harmonico consensu; ad Regulam; seu normam & formam Schematis præscripti conchordata & applicata, in Communem, cum Naturâ & Scripturâ Philosophantium & Theosophantium, ædificationem, non tantum commodè tradi, sed & juxta infallibilem Sacrarum Literarum tenorem, probari, probata teneri, retenta doceri, edocta verò & deducta Piè credi posse non facile quispiam ambiget, qui

Cum DEO per CHRISTVM reconciliatus & Vnus;

Cum NATVRA paucis contentus & continuus;

SECVM ipse bene purgatus & æquanimis,

Remotâ Multitudinis Circumferentiâ,

& Singularitatis Particularismo;

SIMPLEX, CENTRALIS, & VNIVERSALIS esse per Omnia laborabit.

Amplissimus & augustissimus Hic, latius evagandi, campus sese obfert ac aperit, præfertim, Si DIDACTICÆ Universalis secretiora adtendere libeat; sed nos, pro Genii & Temporis exiguitate & angustia, ista aliò remittentes, insigniora tantum aliqua SPHÆRÆ Notabilia declarabimus; reliqua verò, vel etiam Hæc ipsa, alteri & ulteriori meditantium, ac in Universali hoc SPECVLO Seipfos & Omnia contemplantium, Ingenio & Indagini experienda & expolienda relinquemus.

*Sequitur**Explicatio & Applicatio**Schematis per Notas*

NOTA I.

Per A, notatur τὸ Πᾶν, sive OMNE quod est in singulis, Intra DEVM affirmativè consideratis: veluti ORIENS ex ALTO.

Per B. signatur τὸ οὐκ sive NIHIL; quod sunt Omnia de DEO, extra DEVM, negativè prædicata: quasi Occasus in Occulto.

Per C. significatur Lumen NATURÆ, (Centrum Inferius,) quatenus assurgit in agnitionem & glorificationem DEI.

Per E intelligitur Lumen GRATIÆ (Centrum Superius,) quatenus descendit ad Cooperationem & manifestationem Naturæ.

Per D indigitatur MVNDVS iste sensibilis & TERRA habitabilis; (Centrum Medium,) ubi Magnalia Gratiæ, & Mirabilia Naturæ conveniunt; ac veluti in Templo aut Theatro quodam publico, jure Sacrificium & Convivium instituunt.

Hujus in CENTRO, præsertim Microcosmico, à Tenebris adscendentibus, per Regenerationem continuam, purgato; & Gratiis Sacra-Mentalibus religiosè inunito, Omnis ORBIS quasi Vna VRBS Concordiæ, Pacis & Unitatis; ARX Iustitiæ, Virtutis & Veritatis; & TEMPLVM Sanctitatis, Sapientiæ & Pietatis;

ORIGINAL A. L. L. L.

1811

[illegible]

& TEMPLVM Sanctitatis, Sapientiæ & Pietatis;

APOCALYPTICVM.

Pietatis; (OMNIA siquidem In CENTRO-
nium IHSVH CHRISTO) Epicyclis quidem
Omnibus & Eccentricis occultè latet; En-
cyclicis autem & Concentricis, DEI, Spiritus
ac Lucis filiis genuinis, beatissimo *Mentis*, in
Humiliatione exaltatæ, & in Exaltatione hu-
miliatæ, cū *Intuitu* & *Iubilo*, manifestè patet.

Cor **R**edemptoris **V**nicum **C**entrum **S**a-
lutis : **V**isita **I**nteriora **T**erræ **A**da-
micæ **M**acrocosmicæ : **I**B**I** **C**hristia-
num **O**portet **R**enasci:

Beati, qui habitant **I**B**I** (in **D**OMO
DOMINI;) Est enim isthæc **M**ONA
Veterum Sapientum, quæ dicitur *Insula*
Beatorum : & est **M**ONAS Hieroglyphica :
παῦθρον; Cor Terræ: (*Psal.* 74, 12. *Matth.* 12,
40.) Vniuersi **M**EDIUM; nempe **C**entrum
Omnium **R**erum; tam Superiorum & In-
telligibilium, quam Inferiorum & sensibi-
lium receptaculum *οἰκητήριον* & *Sanctuarium*
admirandum. **V**B**I**, sicut in **C**ENTRO **T**ER-
RÆ Macrocosmico, (ubi ψ & Δ , **V**E-
ST**A**, ἁσβεστον Πῦρ,) omnes Influxus astra-
les, & Radii *Solis* ac *Lunæ* collineant; ibi-
que Opus uniuersæ Naturæ Visibilis absol-
vunt: ita & Intelligibilis Mundi Virtutes,
& Aeriæ Potestates, & Inferiores Domina-
tiones & tota rerum Visibilium & Invisibi-
lium **N**ATVRA, cum ipso Sanctæ, Benedi-
ctæ et Individuæ **T**RINITATIS *Mysterio*, in
sacro secretissimo **Hoc Corporis, Animæ &**
C 3 Spiritus

Spiritus *Humani* Antro, Adyto et Thalamo,
conveniunt; et, pro associando sibi HOMINE,
illo Mirabilitatis omnis Centro, Capite, Ra-
dice & Subjecto, indefessis Operationibus,
Coniunctisque Viribus & virtutibus, allabo-
rant. Vnus enim HOMO, Omnium illa est
PAN-DORA *Deorum*, & *Pomum* Eridos; unde
IUDICIUM, non tantum *Paridis*, sed & *Para-*
disi, seu Cœli, Terræ & Inferni, Vniversale
MAGNUM!

Et Hic est Locus, VBI

& Potentia PATRIS

Corpus & omnes Sensus purificat per *Naturam*:

& Sapientia FILII

Animam & Animum illuminat per *Gratiam*:

& Clementia SPIRITVS.

Spiritum & Mentem Vnit per *Gloriam*:

& Tota Divinitas imò DEITAS

existit, inhabitat & agit per Iustitiam &
Misericordiam!

S V M M A.

IBI Ignis, Lux, Aura. (☐) Almah, Archa
clausa, Porta Regis; (*Ezech.* 44, 1. 2, 46, 1.) in
Sanctuario et Horizonte Temporis et Æter-
nitatis: Porta Cœli, Domus Dei; (*Gen.* 28,
17.) Pastor LAPIS Vinctus; (*Gen.* 49, 25.)
DEVS cum Natura; Lux et Tenebræ: Mors
et VITA, unico, intimo ac minimo isthoc
ANIMÆ in Puncto, latet, inhabitat et ope-
ratur, ÆTERNA!

O Ætherna MONAS, Tuq; inscrutabile VERI
Principium, Centrumq; BONI, fons abdite rerū,
Quæ

Quæ Sensu, Ratione queunt aut Mēte prehendi,
Cunctarum; miserece mei; Mentemque guberna
Cognitione Tui cassam; sensumque superni
Luminis illustra radiis: ut Lumine LVcis
Accenso æthernæ, abscondas in Pectore gæzas
Dignus ego inveniā, videam; Tecumq; per Ævæ
Secula felici & Divinâ perfruar AVRA!

Hæc inquam est SCIENTIA illa Scientiarum
Omnium Sacro-secretissima, PUNCTI nimirum,
(ut Pythagoræi volunt) per Entia Omnia
Transcendentis, atque in Entia Omnia
sefe Transformantis, Scientia. Quæ vel
una Vni Deo, ejusdemve Virtuti proximior
accedit; imò Ipsius Vnitati et Divinitati ma-
ximè competit.

POSIDONIVS enim apud Stobæum (Lips.
Physiol. Stoic. l. 1. dissert. 7.) DEVM ita descri-
bit: Θεός ἐστι πνεῦμα νοερόν, καὶ πῦρ ὡδες; & κ
ἔχον μορφὴν; μεταβάλλον δὲ εἰς ὃ βέλεται; καὶ
συνεξομγούμενον πᾶσιν. Quod Franc. Philel-
fus lib. 6. Ep. 7. Latine sic vertit: Divina
substantia est SPIRITVS Intelligibilis, I-
gneus; qui, Formā carens, tum in ea quæ vult,
mutatur, tum rebus Omnibus, (veluti PRO-
TEVS Πανάιολ & quidam) simul assimila-
tur.

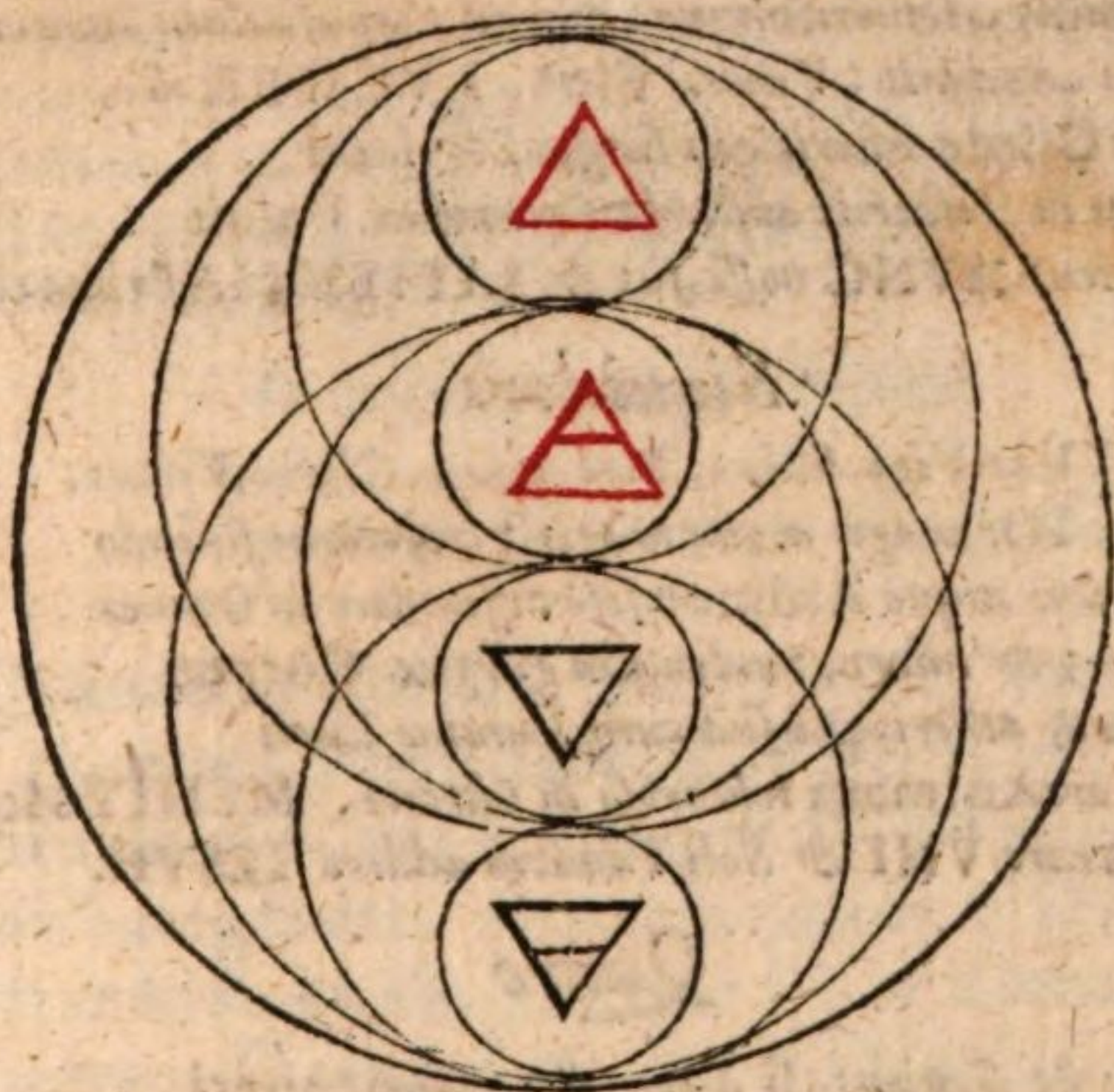
Quidni igitur Emblematica illa, LON-
DINI in Palatio Regis, de hoc Secreto
huc transferri queat Subscriptio?

*Tu Lux ; unde suam deducunt cætera Lucem ;
 Tu FONS ; unde suos depromunt singula succos :
 Tu MEDECIA ; aliis quæ fers Regina Salutem :
 Tu mihi Lux, mihi FONS , Tu MEDICINA
 mihi !*

Hoc Hoc πῦρ καὶ ψυχὴ mihi sufficit VNVM.

PVNCTVM quippe Primum rerum Omnium est Principium, et ultimum Perfectionis Arcanum: præsertim eorum, quæ Naturæ gradibus nunc augentur, nunc minuuntur, Elementatorum: adeò, ut tam Generationis quàm Corruptionis, Omniumque Qualitatum, in PUNCTO, seu MINIMO et ATOMO, subsistere videatur Secretum et Fundamentum. Cujus tam ex Recentiorum quàm Veterum monumentis, Ratione et Experimentiâ fundatis, aptum satis et amplum proferre possemus Catalogum; (*Democritus* enim Omnis ex Atomis, sicut *Salomo* Omnia ex Pulvere et in Pulverem פֶּחַל (*Eccles. 3, 20. 12, 7.*) Concreta et resolven- da perhibet: et nos in OCVLO nostro SYD- REO NVM. LIV. pluribus de his egimus:) sed NOTIS Hic, non Commentariis utimur: Quæ tamen, de Circulis Quatuor Elementorum, et PUNCTO *Quintessentiali*, nostra sit evolutio, sequenti Peridiagrammate Geometrico et Elegio Poëtico aliquando delineavimus.

FIGVRA II. ELEMENTA.

Quatuor ex Vno veluti pericyclia C E N T R O
 Consurgunt; Portumque velut revehantur ad Vnum
 Flumina; Principiumque petunt, Finemque cupiunt
 Crescendo adspirant, reuolutis ordine Cyclis:

Sic itidem, quæ secta putas Elementa quaternis
 Orbiculis, conjuncta, suo prodire per Orbem
 Ex Adyto, spectare licet, Primumque reuerti
 Ad Limen, N A T U R A Senith, Nathirque; quod aliè
 Indigitat; rerumque gravi cum Pondere Vires
 Gestit in Occultum F U N D I concludere GRANVM.
 Quod Proteus, Or, Vesta, Polus, P A N, Hermios,
 Atlas

Nominibusque aliis Centenis dicitur: estque
 Transcendens Sacrum per Cosmica Sydera PUNCTUM!
 Mens æterna; D E I Verbum: Fons Solis; Ocellus
 Lucis; inexhausta Virtutis Spiritus: I G N I S

TABELLA PRINCIPIO

I

B

A

I

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

EMPLVM Sanctitatis, Sapientiae & Pietatis;

Pietatis; (OMNIA siquidem In CENTRO Om-
nium IHSVH CHRISTO) Epicyclis quidem
Omnibus & Eccentricis occultè latet; En-
cyclicis autem & Concentricis, DEI, Spiritus
ac Lucis filiis genuinis, beatissimo *Mentis*, in
Humiliatione exaltatæ, & in Exaltatione hu-
miliatæ, cū *Intuitu* & *Iubilo*, manifestè patet.

Cor **R**edemptoris **V**nicum **C**entrum **S**a-
lutis : **V**isita **I**nteriora **T**erræ **A**da-
micæ **M**icrocosmicæ : **I**B**I** **C**hristia-
num **O**portet **R**enasci:

Beati, qui habitant **I**B**I** (in **D**OM**O**
DOMINI;) Est enim isthæc **M**ON**A**
Veterum Sapientum, quæ dicitur *Insula*
Beatorum: & est **M**ON**A**S Hieroglyphica:
πᾶν θεόν; Cor Terræ: (*Psal.* 74, 12. *Matth.* 12,
40.) **U**niversi **M**ED**I**UM; nempe **C**entrum
Omnium **R**erum; tam Superiorum & In-
telligibilium, quam Inferiorum & sensibi-
lium receptaculum *οἰκητήριον* & *Sanctuarium*
admirandum. **V**B**I**, sicut in **C**ENTRO **T**ER-
RÆ **M**acrocosmico, (ubi *Ἰν* **A**SCH, **Δ**, **V**E-
ST**A**, *ἄσβεστον Πῦρ*;) omnes **I**nfluxus astra-
les, & **R**adii *Solis* ac *Lunæ* collineant; ibi-
que **O**pus universæ **N**aturæ **V**isibilis absol-
vunt: ita & **I**ntelligibilis **M**undi **V**irtutes,
& **A**eriæ **P**otestates, & **I**nferiores **D**omina-
tiones & tota rerum **V**isibilium & **I**nvisibi-
lium **N**AT**V**RA, cum ipso **S**anctæ, **B**enedi-
ctæ et **I**ndividuæ **T**RIN**I**TATIS *Mysterio*, in
sacro secretissimo **H**oc **C**orporis, **A**nimæ &

Spiritus *Humani* Antro, Adyto et Thalamo,
conveniunt; et, pro associando sibi HOMINE,
illo Mirabilitatis omnis Centro, Capite, Ra-
dice & Subjecto, indefessis Operationibus,
Coniunctisque Viribus & virtutibus, allabo-
rant. Vnus enim HOMO, Omnium illa est
PAN-DORA *Deorum*, & *Pomum* Eridos; unde
IUDICIUM, non tantum *Paridis*, sed & *Para-*
disi, seu Coeli, Terræ & Inferni, Vniuersale
MAGNUM!

Et Hic est Locus, VBI

& Potentia PATRIS

Corpus & omnes Sensus purificat per *Naturam*:

& Sapientia FILII

Animam & Animum illuminat per *Gratiam*:

& Clementia SPIRITVS.

Spiritum & Mentem Vnit per *Gloriam*:

& Tota Divinitas imò DEITAS

existit, inhabitat & agit per Iustitiam &
Misericordiam!

S V M M A.

IBI Ignis, Lux, Aura. (☐) Almah, Archa
clausa, Porta Regis; (*Ezech.* 44, 1. 2, 46, 1.) in
Sanctuario et Horizonte Temporis et Æter-
nitatis: Porta Coeli, Domus Dei; (*Gen.* 28,
17.) Pastor LAPIS Vinctus; (*Gen.* 49, 25.)
DEVS cum Natura; Lux et Tenebræ: Mors
et VITA, unico, intimo ac minimo isthoc
ANIMÆ in Puncto, latet, inhabitat et ope-
ratur, ÆTERNA!

O Ætherna MONAS, Tuq; inscrutabile VERI
Principium, Centrumq; BONI, fons abdite rerū,

Quæ

Quæ Sensu, Ratione queunt aut Mēte prehendi,
Cunctarum; miserece mei; Mentemque guberna
Cognitione Tui cassam; sensumque superni
Luminis illustra radiis: ut Lumine LVcis
Accenso æthernæ, absconsas in Pectore gazas
Dignus ego inveniā, videam; Tecumq; per Ævi
Secula felici & Divinā perfruar AVRA!

Hæc inquam est SCIENTIA illa Scientiarum
Omnium Sacro-secretissima, PUNCTI nimirum,
(ut Pythagoræi volunt) per Entia Omnia
Transcendentis, atque in Entia Omnia
 sese Transformantis, Scientia. Quæ vel
 una Vni Deo, ejusdemvc Virtuti proximior
 accedit; imò Ipsius Vnitati et Divinitati ma-
 ximè competit.

POSIDONIVS enim apud Stobæum (Lips.
Physiol. Stoic. l. 1. dissert. 7.) DEVM ita descri-
 bit: θεός ἐστι πανόμοιος ἐν ἑαυτῷ, καὶ πῶς ὅτις ἔχει
 ἕχον μορφὴν; μεταβάλλον δὲ εἰς ὃ βέλεται; καὶ
 συνεξομοιούμενον πᾶσιν. Quod Franc. Philel-
 fus lib. 6. Ep. 7. Latine sic vertit: Divina
 substantia est SPIRITVS Intelligibilis, I-
 gneus; qui, Formā carens, tum in ea quæ vult,
 mutatur, tum rebus Omnibus, (veluti PRO-
 TEVS Πανάσιος & quidam) simul assimila-
 tur.

Quidni igitur Emblematica illa, LON-
 DINI in Palatio Regis, de hoc Secreto
 huc transferri queat Subscriptio?

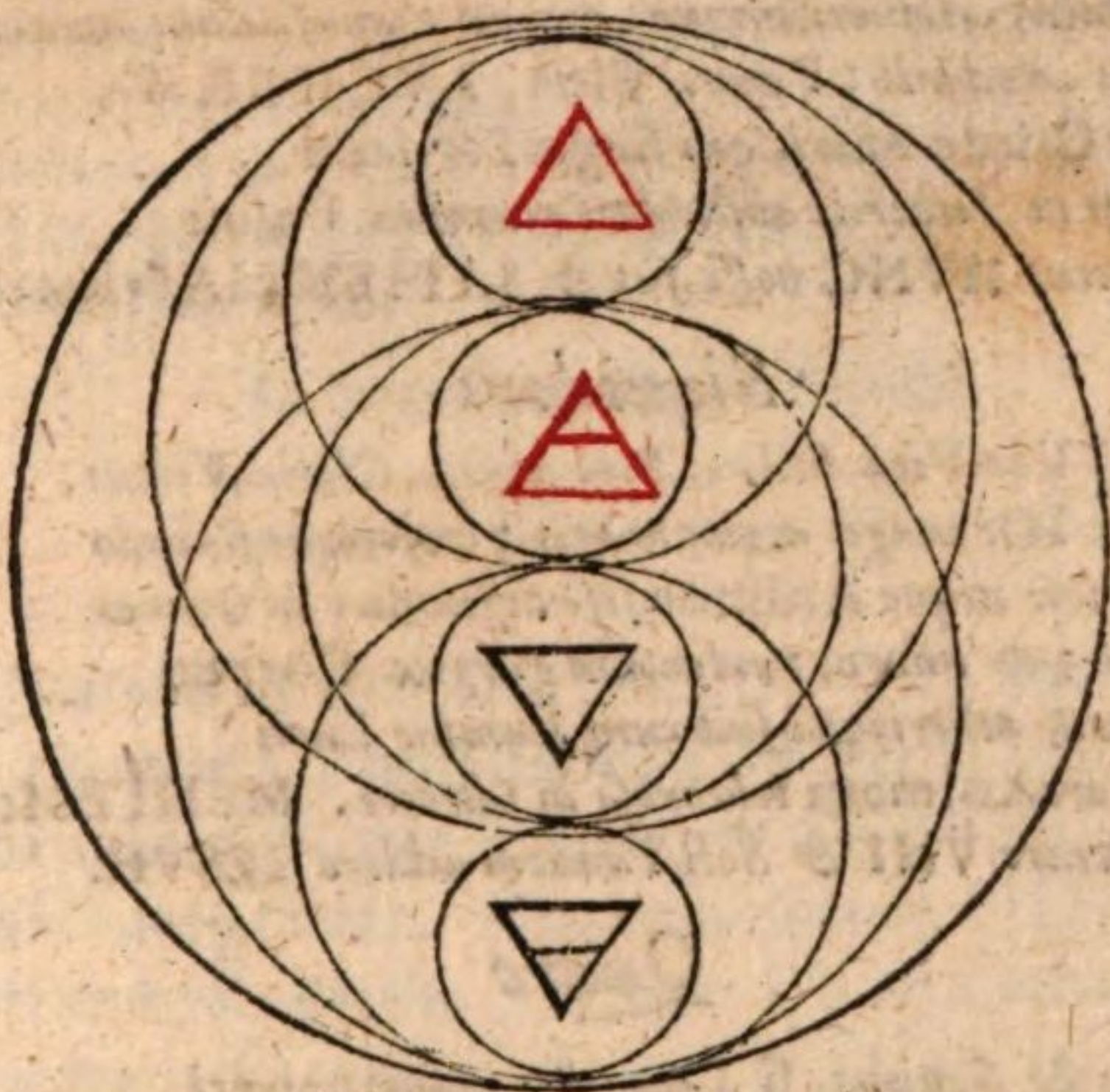
*Tu Lux ; unde suam deducunt cætera Lucem ;
 Tu FONS ; unde suos depromunt singula succos :
 Tu MEDECIA ; aliis quæ fers Regina Salutem :
 Tu mihi Lux, mihi FONS , Tu MEDICINA
 mihi !*

Hoc Hoc πᾶν χρῆσθαι mihi sufficit VNVM.

PVNCTVM quippe Primum rerum Om-
 nium est Principium, et ultimum Perfectio-
 nis Arcanum: præsertim eorum, quæ Natu-
 ræ gradibus nunc augentur, nunc minuun-
 tur, Elementatorum: adeò, ut tam Gene-
 rationis quàm Corruptionis, Omniumque
 Qualitatum, in PUNCTO, seu MINIMO et
 ATOMO, subsistere videatur Secretum et
 Fundamentum. Cujus tam ex Recentio-
 rum quàm Veterum monumentis, Ratione
 et Experienciâ fundatis, aptum satis et am-
 plum proferre possemus Catalogum; (*De-
 mocritus* enim Omnis ex Atomis, sicut *Sal-
 lomo* Omnia ex Pulvere et in Pulverem ܡܕܝ
 (*Eccles.* 3, 20. 12, 7.) Concreta et resollen-
 da perhibet: et nos in OCVLO nostro SYDE-
 REO NVM. LIV. pluribus de his egimus:) sed
 NOTIS Hic, non Commentariis utimur:
 Quæ tamen, de Circulis Quatuor Elemen-
 torum, et PUNCTO *Quintessentiali*, nostra sit
 evolutio, sequenti Peridiagrammate Geo-
 metrico et Elegio Poëtico aliquando deli-
 neavimus.

Qua-

F I G V R A I I . E L E M E N T A .

Quatuor ex Vno veluti pericyclia C E N T R O
 Consurgunt ; Portumque velut revehantur ad Vnum
 Flumina ; Principiumque petunt , Finemque cupitum
 Crescendo adspirant, revolutis ordine Cyclis :

Sic itidem, quæ secta putas Elementa quaternis
 Orbiculis, conjuncta, suo prodire per Orbem
 Ex Adyto, spectare licet , Primumque reverti
 Ad Limen, N A T U R A Senith, Nathirque quod aliè
 Indigitat ; rerumque gravi cum Pondere Vires
 Gestit in Occultum F U N D I concludere GRANVM .
 Quod Proteus, Or, Vesta, Polus, P A N, Hermios,
 Atlas

Nominibusque aliis Centenis dicitur: estque
 Transcendens Sacrum per Cosmica Sydera PUNCTUM!
 Mens ætherna; D E I Verbum: Fons Solis ; Ocellus
 Lucis; inexhausta Virtutis Spiritus: I G N I S

Vivificus ; Cælumque Novum; Motusque perennis
 Cælorum ; Radix Vitarum; nobile Lumen
 ἡ ἀψυχρόν ; rediviva SALVS τῷ σώματι Vni-
 Trina φύσις sine labe Decus ; purissima Mundi
 Particula; Aetheriūmque Anima Corpusculum; amœnus
 Hortus Aëdonis ; Veneris Flos, LVCIFER ille,
 Eoi de Corde Maris qui surgit, & idem
 Lustrat in Hesperis abstrusa Cacumina Valvis
 Ignipotens. HVNC nosse, sat & SAPIENTIA Prima est!

Siquidem

HINC Via, Vita, Salus, Pax aurea, Gloria, Virtus,
 Surgit, IO! magis atque magis ; crescitque fluendo
 Paulatim: atque Animos sese diffundere in Omnes
 Gaudet ; & interno purulentum gurgite Corpus
 Lustrare; aetherioque sua cum Lumine Lucis
 Illustrare Animam tenebroso in Carcere, MENTEMq;
 In-Centrare VNI & Soli Tandem addere IESVH.

Quare

Si Pius & Sapiens. si Sanus & Aptus haberi
 Expetis, Ingluviem fuge Corporis, & malè-sanos
 Affectus Animi tollas : audique loquentis
 In Te Vocem I G N I s diam ! Sic Numinis in Te
 Exorietur Amor; Cœlo & mittetur ab AltO
 S P I R I T U S ille DEI Sanctus, benè-suadus,
 amictus

Lumine multiplicis Sapientiae : amabile Summi
 Centrum & Origo BONI; Fons Vitæ; mystica VERI
 Linea, ad Arcanum deducens singula PuNCTUM.

H I C Scopus unus erit Vitarum ; Hæc Meta
 Laborum

Hoc Virtutis opus pulchrum ; & Hoc A P O L-
 LINIS ANTRVM,

Vnde Arcanorum Mysteria Divinorum
 Ex Uno ceu Fonte fluunt & Monte perenni ;
 Omnia in immensam emanantia L U C I S A-
 byssum.

Ergo

Ergo Silens Hic fige pedem, cursumque citatum
 Πάμψιλο siste gradum; datur Hic requiescere
 mecum,

Inque *Choris* audire sacris, & discere Puncto
 Temporis exiguo, Tua quæ vix credere possit
 Mens; nec vesanè persuasi *Gloria Mundi*
 Annorum Deno aut Centeno absolvere Cyclo:
 Tā rapida est ANIMI vis! Tanta Potentia PUNCTI
 Transcendentis erit!

Et hucusque Notatio Prima.

Sequitur N O T A *secunda.*

Quando in simplici Oculo τὸ E, caret H.
 I.K; et τὸ C, non habet L.M.N; et τὸ D, po-
 nitur sine F, et G; tunc τὸ D. est in primâ
 suâ Integritate. Quando autem τὸ D, egre-
 ditur in F. et G; Labitur D, et communi-
 cat cum C. et E; et quia τὸ D induit natu-
 ram τῷ F. et G, ideò inter C. et E, per
 M. et I, exoritur Pugna propter D; do-
 nec vincat C, et recedat E; aut Vincat E, et
 succumbat C, in tempore F. & G.

Sic, quando D fit sicut C, oritur *Damna-
 tio*: et quando D fit sicut E, exoritur *Salva-
 tio*: et hoc fit, quando Pugna suum Finem
 (cum jacet *Hostis*) habet: quem adfert R E-
 S V R R E C T I O: eaque vel ad Vitam et
 Gloriam, per F in E; vel ad Mortem et I-
 gnominiam (*Dan. 12, 2. Iob. 5, 28. 29.*) per
 G in C: cujus utriusque C O N S Y M M A T I O est
 in A et B.

N O T A I I I.

[A
D
B

Gloriosus ille Divinae Majestatis Radius

scindit Velum TEMPLI hujus universalis ac mystici, in *Duas* æquales partes, à Summo ad Imum usque: et transcendit ac transfundit inexhaustæ VIRTUTIS suæ PUNCTO ac jubare Omnia Omnium Creaturarum CENTRA (*Sap. 7, 23. 24. 8, 1,*) Quod VNVM, & regit, & superat, super atque per Omnia, PUNCTVM: dando, influendo, et inspirando ipsis *Vitam, Motum & Intellectum.* (*Act. 17, 28. Sap. 1, 7. Psal. 104, 27. 30.*) secundum videlicet uniuscujusque captum & necessitatem. (*1. Cor. 12, 6. 11. Psal. 145, 15. 16.*) ita ut Ex Ipso, & In Ipso, & Per Ipsum, & Ad Ipsum sint OMNIA: (*Col. 1, 16, 17. Rom. 11, 36. Eph. 1, 17. 10, 21.*) Eoque carere ne minima quidem possit Creaturarum. SPIRITVS enim Veritatis ejus, attingit, transit & radiat per Omnia: (*Sap. 7, 23. 24. 8, 1. Ebr. 4. 12.*) & VERBUM Virtutis ejus fovet, vegetat, vivificat, portat & conservat Univerſa. (*Ebr. 1, 3. 1. Pet. 2, 8.*) VNVM F.E.R.T OMNIA VERBUM: ΑΟΙΟC, ATLAS, LAPIS Α-εγγωνιας!

Sanctus idem atque BENEDICTUS ille

R A D I V S.

Superexaltat Spiritum Petri, Iohannis & Jacobi. (*Luc. 9.*) & immutat Faciem Mo-
sis,

sis, CHRISTI et Stephani: (*Exod.* 34, 29. *Matth.* 17, 2. *Dan.* 10, 6. *ApO.* 1, 16. *Act.* 6, 15.) & transformat Imaginem Adami in Imaginem I. CHRISTI (*Rom.* 8, 21. *2. Cor.* 3, 18.) et transportat Animam Latronis & Lazari (*Luc.* 23, 43, 16. 22.) & Spiritum Pauli in Hortū Cœlestis Paradisi: (*2. Cor.* 12, 4.) et assumit Corpus Henochi, Eliæ, CHRISTI (*Gen.* 5, 22. *2. Reg.* 2, 11. *Act.* 1, 9.) & Duorum Testium (*Apoc.* 11, 12.) h.e. Omnium Fidelium, per Vehiculum Spiritus, Ignis & Nubis in COELVM!

Imò eripit D ex B, et transfert illud in ictu Oculi (ἐν ᾧ τό μω) per C. G. D. F. E. ut requiescat in A: ubi ætherna sunt Tabernacula. (*1. Cor.* 15, 52.) et perfecta Gaudia, et ipsum essentiale Halelu-IAH! Rursumque momento citius, dejicit superbos de sede (*Iob* 21, 13. *Luc.* 1, 52.) et detrudit Impios ab F. per D et G, usque in C. et B. Vbi perennis Fletus et Fremitus dentium (*Mat.* 8, 12.) et Ignis inextinguibilis, et Vermis non moriens (*Marc.* 9, 44. 46. 48.)

Quæ Omnia sunt et fiunt ex Voluntate DEI! DEI nempè *Velle* est dicere, et *Dicere* est facere, et *Facere* procedit in fieri, et *Fieri* in *Esse*: et sic Omnia quæ Sunt, ex Voluntate DEI facta sunt, ut *Sint*. et *Esse* habeant Ex Ipso et In Ipso: quia Nihil sine Ipso (*Psal.* 33, 9. 148, 5. *Apoc.* 4, 11. *Iob.* 1, 3.) IPSE est τὸ ESSE Omnium Rerum.

Quando dicit *Gen.* 1, 3. *ET SIT*, aut *Fiat*

L V X: (*Gen.* 1, 3.) aperitur CENTRUM Lucis, & emanat *Circulus* luminosus: aut *Stella* ac *Sphæra*, &c. Vnde quaque interminabilis: aut egreditur *Radius* gloriosus, ceu *Fluor* aut *Fluvius* Pyramidalis aut Conicus, & illuminat omne Principium *Aeris*, *Sensus* ac *Intellectus*: & ita fit & est Lux, illuminans *Noctis* & *Mentis* Tenebras infinitè circumstantes.

Et quando rursus dicit PEREAT (Lux) (*4. Esræ* 9, 22.) tetrahitur expansio LVCIS; & contrahitur *Radius* luminosus; & *Fluvius* retrovertitur ad suum Fontem aut Principium; & abscondit se in י'ן seu *Aleph* tenebrosus: & ita, Sigillato CENTRΘ, fit et est Nox. (Quæ est quasi Noxa Nocens: Non-Lux, Non-Ens. sed negatio & privatio Entis seu LVCIS. ΘEOC autem EST, et est Lux: ENS *Entium*: IAH et AMEN: *Vnum, Verum, Summum BONVM*.) Nox autem fit etiam in ipso A; sicut & Lux fieri et esse potest etiam in ipso B: pro DEI sese manifestantis aut abscondentis liberrimâ Voluntate (*Amos* 8, 9. *Esai.* 58, 10.)

Sic ab A, per D, ad B, fit (*Psal.* 104, 30.)

Emissio, Exspiratio, Effluxus, Manifestatio.

Et à B, per D, ad A. fit (*Psal.* 104, 29)

Retractio, Respiratio, Refluxus, occultatio.

Sic à D, per F, ad E, est

Adscensus *Gratiæ* per Gradus Naturæ Humanæ: sed à D. per P, ad A est

Adscensus *Gloriæ* et saltus Naturæ Divinæ.

Item: quando *Diabolus* C gyrat in F,

trans-

transformat se in Angelum Lucis accidentalis ab Extra; (2. Cor. 11, 14.) sed non potest fieri E, i. e. Angelus Lucis essentialis ad Intra.

Eodem modo *Angelus* E, potest assumere G. i. e. Corpus Humanum; sed non assumit C seu Centrum Diabolicum; nisi quatenus cum CHRISTO per A. I. D. M. B. convertitur in Serpentem; aut, per *Radium* Gloriæ G. C. B. transeundo, demittitur ad Infernum, ut liget Draconem: (*Apoc.* 20, 1. 2. 3.) aliàs suum non excedit Horizontem G, Terrium videlicet illum & extremum.

GLORIAM autem suam A & B

DEVS alteri non dabit (*Psal.* 48, 11.) licet eam possit revelare seu manifestare in quovis Circumferentiæ Puncto, aut cujuscunque Circuli Centr $\odot$; idque in ictu Oculi.

Quoniam

D GLOR. E Angelor. E in CÆL: P Punct. C
E GRAT. S Hominū. N in TER: E Rad. R
I IUST. T Diabolor. S in INF: R Circ. P

CENTRVM autem Ejus est Vbique, & Circumferentia nullibi: nisi quatenus in Creaturis suis vult manifestari et cognosci.

Agit itaque et Operatur DEVS Ter Opt.
Max.

Vel per *Radium* Gloriæ, in Sancto San-
ctorum;

Vel per *Circulum* Naturæ, in Atrio Gen-
tium;

Vel per *Vtrumq;* Organon in Atrio Ju-
dæorum:

In quo VERBUM Incarnatum, et Lumen
GRATIÆ Fidelium ad Revelationem Gen-
tium: (*Luc. 2, 32.*) i.e. ut et *Gentes* ad DEVM
Conversæ, ceu Reges et Sacerdotes Justi et
Sancti (*Apoc. 21, 24. 5, 10.*) in LVMINE illo
ambulent; et *Christiani*, Lumine illo. illu-
minati, quænam sint *Gentes*, i.e. Sensuales,
Insensati, Non-Renati, Increduli et Carna-
libus desyderiis dediti, clarè et perspicuè
videant; et Opera Tenebrarum et *vanæ*
gloriæ ab Operibus Lucis et Veritatis pruden-
ter discriminent.

Omnia quippe Corporea per Δ IGNEM
TANDEM, Sicut Spiritualia per Θ LVCEM,
oportet probari; Purum ab impuro, Aurum
à scoriis, Granum à paleis, Verum à falso,
Bonum à malo, Probos à putridis, Agnos
ab Hædis, Vivos à mortuis, etc. diligenter
separari (*1. Cor. 3, 13. Ioh. 3, 20. 21. Gal. 5,*
13. Gen. 1, 4. 7. Matth. 25, 32.) et quæ Bona,
Vera, Pura, etc. sunt. teneri, fervari, perpen-
di, multiplicari: TANDEMQUE de Omnibus
ac singulis Factis, Dictis, Cogitatis (*Matth.*
12, 36. Rom. 14, 12. 1. Petr. 4, 5. Esa. 66, 18.
coram

coram Iudice illo Iusto D. N. I. C. ad minimum usque Punctum, seu ultimum Quadrantem ac Momentum (*Matth. 5, 26.*) Rationem reddere.

Atque hæc de NOTIS in Perigrammate seu Speculo mystico Ordinariis dixisse sufficient

Sequuntur *Quinque* superstites adhuc *Literæ*, extra Ordinem quasi positæ; quæ, non tam ratione Loci seu Dispositionis, quàm Mysterii, h. i. Significationis, altioris videntur esse indaginis: ideoque non tam affirmativè et ἀποδεικνύουσ, quàm probativè et γερνύουσ, sive ulterioris Examinis gratiâ, subjunctis Sacrarum Literarum testimoniis, in medium prolata sunt.

Primum per V et X notantur *Duæ Portæ sigillatæ* coram Homine, ante Regenerationem; sed Resignatæ per Resurrectionem primam, nempe Spiritus, ante communem Resurrectionem Corporis (*Col. 3, 1.*) Ingreditur autem per Dextram V superiùs apertum VICTOR E, quando F vicit G: per Sinistram verò XLICTOR C, quando F vincitur à G: videlicet Spiritus à Carne (*Rom. 6, 16. 8, 13.*)

Deinceps Y et Z designant *Locum EXPECTATIONIS*, seu *Iudicii* post Mortem Particularis. Quia enim, juxta D. *Bernhardum* (*Serm. 107.*) TRES sunt STATUS ANIMÆ:

1 in Corpore Corruptibili:

2 sine Corpore:

3 in corpore glorificato:

Quo-

Quorum 1. in Militiâ; 2. in Requie; 3. in Beatitudine consummatur perfectâ; non usque adeò absurdum aut inconueniens erit de *Statu* illo *Secundo* seu Intermedio *Animæ*, tam Beatæ, quàm Damnatæ, Verba facere, et Occulta DEI Iudicia, etiam in ejusmodi Gravioribus pensitare. Præsertim cum ex Sacris Literis constet, REDITVM cujusque Principiati ad suum *Principium*, *Ioh.* 3, 4. *Gen.* 3, 19. *Eccles.* 12, 7. *Luc.* 15, 18. *Psal.* 66, 12. *Sir.* 17, 1. 2. adeoque *Iudicium* Particulare, post Mortem, ante IUDICIUM *Vniuersale*, post Resurrectionem, Homini à JUDICE Vivorum et Mortuorum si- mel esse impositum: *Job.* 14, 5. *Eccles.* 11, 9. *Ebr.* 9, 27. *Prov.* 10, 28. *Matth.* 12, 36. *Rom.* 14, 12.) et per *Mortem*, tam Philosophicam, seu spirituales illum *Mentis* (*Actor.* 10, 10. 11, 5. 4. *Esraë* 12, 3.) *Excessum*; quam *Mythicam Sanctorum* (ex BINSICA OSCVLI *Cant.* 1. 1.) coram DOMINO pretiosam (*Psal.* 116, 15.) Patris videlicet in Filio Tractum, (*Ioh.* 6, 44.) et Filii in Patre adtractum et Contactum, Afflatum et Affatum: (*Ioh.* 12, 32.) Spiritumque Manifestationis, et Sacramentum Apocalypseos, seu MYSTERIVM PIETATIS (1. *Tim.* 3, 16.) Sanctis Dei Homini- bus Θεοπνεύστος Revelatum, (2. *Tim.* 3, 16.) Exemplisque probatum, *Medium* aliquem Statum Animarum, et proinde EX- SPECTATIONIS vel *Spei* et Consolationis;

nis; vel iusti et tremendi *Iudicii DEI* (*Prov.* 10, 28. *Ebr.* 10, 27.) dari posse, ac esse; tam à *Dextris* h. e. *Iustorum*; quàm à *Sinistris* h. i. *Impiorum*.

Ac à *DEXTRIS* quidem (ad *Austrum*, ubi *ABEL*, Arbor Bona *Ecclt.* 11, 3.) *QUATVOR* inprimis *οικητήρια*, seu Domicilia et Habitacula Animarum Beatarum, post Mortem, juxta *Quatuor* diversa *VERBI* Revelati Tempora, in Sacris Literis et *ROTA* quatuor Rotarum *Ezech.* 1, 15. 10, 9. 10. Videntur collocari.

Tempore nimirum

R. I NATVRÆ; Manus *DEI*, (Benigni) *Sap.* 3, 1. *Psal.* 31, 6. *Luc.* 23, 46. Sinus *ADÆ*, in medio Arboris. *Gen.* 3, 8. Mysticæ *Psal.* 74, 11. *Esa.* 60, 4. *Psal.* 57, 2. 4. *Esræ* 5, 5. *Cant.* 2, 3. 14. *Matth.* 11, 29.

O. II LEGIS; Sinus *Abrahæ*, *γκόλποι* Gremia *Luc.* 16, 22. 23. Mansiones *Ioh.* 14, 2. 4. *Esræ* 7, 51. *Matth.* 8, 11. *Ioh.* 13, 23. *Ioh.* 1, 14. Spelunca Duplicitatis *Gen.* 25, 9. Cisterna sine Aquâ, ubi vincti Spei *Zach.* 9, 11. 12. (fortè *Limus* sive *Limbus* ille Patrum dictus à Veteribus.) *Psal.* 22, 5. 6. *Matt.* 27, 52. 53.

T. III EVANGELII; Manus *CHRISTI* *Ioh.* 10, 28. & Patris *v.* 29. *JESV* *Act.* 7, 59. Sinus Patris *Ioh.* 1, 18. Paradisus reclusus *Luc.* 23, 43. 2. *Cor.*

2. Cor. 12, 4. *Apoc.* 2, 7. Sinus JESU
Esa. 40, 11. *Ioh.* 13, 23. Mons SION
 Civitas DEI viventis; Cœlestis
 Hierosolyma; Mater nostra. *Ebr.*
 12; 22, 23. 24. *Apoc.* 14, 1. 21, 2. 10.
Gal. 4, 26.

A. IIII JUDICII, sub Altari Martyrum *Apoc.* 6, 9. 10, 11. Expectantium
 vindictam Sanguinis effusi, propter
 Verbum DEI, & Testimonium
 AGNI. In Cineribus mactatorum
Exod. 27, 1. ad 8. 38, 1 ad 8.

Sunt & alia insuper Nomina, quibus ANI-
 MÆ Beatæ Status intermedius ille à Sancto
 Dei Spiritu notanter indigitatur: videlicet

1. Interior Sinus DEI *Psal.* 74, 11.
2. Requies in Pace: *Sap.* 3, 3. *Apo.* 14, 13. in
Spe. Ps. 16, 9. *Act.* 2, 26. 1. Cor. 15, 19.
3. Locus Refrigerii: *Psal.* 66, 12. *Act.* 3, 10.
Sap. 4, 7. *Luc.* 16, 25.
4. Terra Viventium. *Psal.* 27, 13. 56, 14.
 142, 6. 116, 9. *Job.* 33, 30.
5. Fasciculus Vitarum. 1. *Sam.* 25, 29.
6. Mons Visionis. *Mar.* 9, 2. 3. 6. *Ebr.* 12,
 22 ff: *Apo.* 21, 10.
7. Hortus Conclusus: *Cant.* 4, 12.

Quo pertinent Loca Occultationis

1. In Corde & pavimento Maris *Ion.* 2, 4.
Amo. 9, 3.
2. Sub Vmbra Alarum: *Psal.* 17, 8. 57, 2.
 91, 1. 4. 63, 8.

3. In

3. In Abscondito Facierum: *Psal.* 31, 21.
4. In Tabernaculo Tentorii: *Psal.* 27, 5.
5. In Myſterio, cum CHRISTO in DEO;
1. *Cor.* 2, 7. *Col.* 3, 3.

Item Typi Paradisi

Horeb: Meriah: Thabor: Sion: Carmel:
JERUSALEM: HEDEN.

Vbi, post Præparationem in Seculo, datur
Perfectio Animæ, Corpore jam separato.
DEVS enim in Naturâ non facit saltum, sed
præparat Locum; (*Ioh.* 14, 3. *Apo.* 12, 6.) &
Animam sponsæ (*Apo.* 19, 7. *Psal.* 45.) gra-
datim, ad capeſcendam & ſuſtinendam Hæ-
reditatem & Viſionem futuræ GLORIÆ DEI:
quem & quam (perfectè) nemo vidit un-
quam (*Ioh.* 1, 18. 1. *Cor.* 2, 9. *Exod.* 33, 20. 23.)
niſi per umbram & Speculum, in Ænigmate
& Myſterio *Parabolarum.* *Col.* 2, 17. *Ebr.*
10, 1. 1. *Cor.* 13, 12. *Marc.* 4, 11.

IBI, nimirum in SCHOLA MENTALI A-
pocalypticâ; quæ eſt in SPIRITU DEI agi-
tante; ſeu in Animâ Hominiſi ſideli, Ope-
rante, eſt *Schola* Acroamatica (non Ariſto-
telis, ſeu Synagoga Satanæ, *Apo.* 3, 9. ſed
SPIRITVS S. ubi audiuntur *αἱ ῥῆμας ἡμῶν*.
2. *Corint.* 12, 4. & videntur DEI Mirabilia,
in monte Sion *Ebr.* 12, 22 ſſ. in Spiritu A-
pocalypſeos; & aperitur Cælum illud Pauli
Tertium; (2. *Cor.* 12, 2.) et *Domus Patris*; ubi
multæ ſunt Morai, ſeu Manſiones (in Pace)
foli-

solitariae (*Ioh.* 14, 2.) Animarum nempe Beatarum Tabernacula, (*Luc.* 16, 9.) Cubicula, (*Esa.* 26, 20. 57, 2.) Promptuaria: (4. *Esræ* 4, 34. 42. 7, 32.) et datur Præguſtus Dulcedinis: (*Ebr.* 6, 4. fl. *Pſal.* 33, 26, 34, 9. 19, 11. 119, 113.) et Viſio Sanctæ PACIS: in Vitâ ſuperſenſibili (*Apo.* 21, 22. *Ebr.* 12, 22. 23. 24.) Beatitudinis Cœleſtis.

Cujus in Hæc Vitâ quaſi quædam Progymnaſmata, Mortificatione Carnis quotidianâ, et Sobrietate Spiritus Syderei non fiâtâ, ſub SIGILLO Fidei et Charitatis Chriſtianæ (quæ indies magis atque magis EFFLOREBIT 4. *Esræ* 6, 28,) Silendo, Sperando, Ferendo, gnaviter et graviter, imò ſuaviter, videntur eſſe instituenda et propaganda: modò A. B. S. I. T nec A B S I T, qui Venturus A D E S T, LEO de Tribu JeHVdaH Fortis. DOMINVS DEVS, REX FIDELIS, in omnibus Verbis ſuis; et SANCTVS in Omnibus Operibus ſuis! *Pſal.* 145, 13.

*Et tantum de Loco Exſpectationis
à Dextris.*

A SINISTRIS autem (ad *Aquilonem*, ubi K A I N, Arbor Mala. *Eccl.* 11, 3.) per literam Z Locus Exſpectationis Impiorum eſt oppoſitus: qui in Sacris Literis variis itidem nuncupatur Nominibus: Vocatur enim

1. Manus DEI viventis, (irati) Ebr. 10, 31. Mortis; Osee 13, 14. Inferni; Psal. 49, 16. 89. 40. Satanæ; Iob. 1, 12. 2, 6.
2. Locus Tormentorum, ἐν βασάνοις Luc. 16, 23. (Est autem βασανισμὸς cruciatus Scorpiae.)
3. Zelus Ignis et Iudicii terribilis Expectatio. Ebr. 10, 27.
4. Locus reservationis Cruciantorum in Die Iudicii: 2. Petr. 2, 9.
5. Custodia, seu Carcer Debitoris, et Spirituum (Matt. 5, 25. 2. Petr. 2, 4. 1. Pet. 3, 18, ff.)
6. Locus, ubi varia Iudicia et Tormenta. Sap. 17. Iob. 7. Psal. 88, 107. puta κλαυθμὸς καὶ βρυγμὸς ὁδόντων. Matth. 8. 12. 22, 13. ὁδύναμαι, Crucior Doloribus parturientis. Luc. 16, 24.
7. Inferiores partes Terræ: Ephes. 4, 9. Sir. 24, 45. Vulg. Psal. 63, 10.
8. Ignis Probationis et Revelationis Operum. 1. Cor. 3, 13.
9. Sepulchrum, Perditio, Tenebræ, Terra Oblivionis. Psal. 88, 12. Fovea. Ezech. 31, 14. ff. 32, 18. ff. Psal. 9, 14.
10. Mors Prima; Portæ et Umbra Mortis: Iob, 38. 17.
11. Regio Mortuorum: Iere. 32, 40. Vnde prodibunt Mortui ex Matricibus (Terræ) Maris, Inferni. Apoc. 20, 13. Prov. 3, 27.

Item

Item Typi Captivorum

Cisterna Josephi. *Gen.* 37, 24.

Lacus Jeremiæ. *Jerem.* 38, 6.

Lacus Leonum. *Dan.* 6. 16.

Fornax Triumviror. *Dan.* 3, 19.

Venter Ceti. *Jonæ* 2. 1. ff. *Matth.* 12, 40.

Vbi nimirum, ut suprà dictum, *Expectatio* Animæ Malignæ, expectantis Adventum, seu manifestationem Justi & Tremendi J V D I C I I D E I: cum Reminiscentiâ *Vitæ*, in Peccatis antea actæ; tanquam Prægustus futuræ (post J V D I C I V M *Vniversale*) Damnationis Æternæ. Sicuti videre est in Divite illo *Epulone*: *Luc.* 16, 19. 23. quem cum universo Impiorum Cœtu, in Extremo Judicio et DIE illâ MAGNA oportet resurgere, & ultimam Judicii sententiam audire:

I T E à M E Maledicti, in IGNEM Æternum, præparatum Diabolo & Angelis ejus! (*Matth.* 25. 41. 46. *Esa.* 30, 33.) Prodibunt enim Mortui ex Receptaculis suis: (4. *Esræ* 7, 32. *Apoc.* 20, 13.) & *Bestia*, & *Pseudo-Propheta*, & *Diabolus* ille *Draco*, et *Mors*, et *Infernus*, isti *Quinque* cum Spiritibus in Custodiâ 2. *Petri* 2, 4. Sub Cœlo, *Eph.* 2, 2. 6, 12. in Impiis. 1. *Thes.* 2, 9. quorum non moritur Vermis *Esa.* 66, 24. *Marc.* 9, 44. mittentur in STAGNUM IGNIS & SULPHURIS. Hæc est MORS *Secunda*! & Cruciabuntur in Secula Seculorum! (*ApOc A.* 20, 10. 14. ff: 21, 8. Exemplo *Num.* 16. *Ezech.* 32. *Luc.* 16.)

Atque hæc sunt, quæ de STATV Anima-
rum

rum M E D I O , inter Primam & Secundam Mortem atque Resurrectionem, veluti intra Tempus & Æternitatem, intra Præparationem ex N V N C , & Consummationem ex T V N C , ulterioris causâ Examini, *Bonis* ut gaudeant, *Malis* ut videant (secundum illud Marci 13, 13. VIDE TE, VIGILATE & ORATE!) in medium proferre volumus.

Quibus tamen non turbetur Cor Hominis in Timore & Amore DEI versantis:

Quia enim

I. Ex ipsâ *Naturæ* Analogiâ requiritur, ut intra Finem aut Effluxum unius, & Principium aut Influxum alterius (Sicuti inter Diem et Noctem datur *Crepusculum*,) detur *Contactus* ad *Punctum*, quasi utriusque naturæ particeps et Commune *Vinculum*: sive Corruptionis & Regenerationis per Ignem & Aquam, quasi quoddam Spacium ac Interstitium: quod aliàs dicitur SPIRITVS, primum Animæ ad Terminum tendentis *Vehiculum*. (*χάσμα χάος* Luc. 16, 26.) Anima siquidem est vel in Tempore Nativitatis, vel in Mysterio Resolutionis, vel in Æternitate Resurrectionis.)

2. Et Sacra à DEO inspirata SCRIPTURA passim, (uti probatum est,) de hoc Mysterio loquitur, (*Mar. 9, 49. 1. Petr. 3, 19. 4, 6.*)

3. Et CORPORA *Sanctorum*, Henochi, Moſis, Eliæ; item Resuscitatorum, *Matt. 27, 52.* cum iis, qui, in Excessu Mentis, *2. Cor. 12, 2. Apoc. 1, 20. Num. 16.* hoc testantur.

D

4. Et

4. Et omnia nostra *Opera* nos sequuntur: *Apoc.* 14, 13. quæ oportet probari et purgari per **IGNEM** (*Malach.* 3, 3. *Marc.* 9, 49. *1. Cor.* 3, 13. 14. 15.) sicut Mala redargui per *Lucem* (*Ephes.* 5, 13.)

5. Nec Omnia *Peccata* (simpliciter) in Hoc seculo remittuntur, sed quædam etiam ad aliud tempus reservantur, et quasi in Futuro remittenda, aut certè exsolvenda (*Matth.* 5, 26. 12, 32. *Luc.* 16, 26. 23, 24.) videntur: cum *Sanguis CHRISTI* et *Ejus Meritum* non tantum pro *VIVIS*, sed etiam pro *MORTUIS* (propter quos *CHRISTVS* ad *Infernos* descendit) sit efficax in **REDEMPTIONEM** **ÆTERNAM** (perpetuò durantem) *Zach.* 9, 11. *Ebr.* 9, 12. propter *Spem* & *Requiem* in *Vnione* & *Communione* futuram *1. Cor.* 15, 18. 19. *Ephes.* 5, 30. *Psal.* 16, 9. *Actor.* 2, 16. Siquidem *CHRISTVS DOMINVS, REX* et *JVDIX Vivorum & Mortuorum* (*Rom.* 14, 9. *1. Petr.* 4, 5. *Actor.* 10, 42.)

6. Nec *Animæ Occisorum* sub *Altare* sunt in Perfectâ **REQVIE**, seu consummatione ipsius *Vitæ* **ÆTERNÆ**: quando nimirum adhuc inquietantur, & sicut *Sanguis Abelis* de *Terrâ* clamantis (*Gen.* 4, 10. *Matt.* 23, 35.) tenentur desiderio *Vindictæ*, et si *justæ*, (*Apoc.* 6, 9. 10. 11.) Vnde *Gaudium* eorum nondum est *Sincerum* & *Perfectum*.

7. Nec ipsa **CIVITAS DEI** Sancta, (*Apoc.* 21, 16. 17.) Videtur esse: **VITA**
Beatorum

Beatorum ÆTERNA; cum constet Dimensione finitâ: & videatur esse PARADEISVS *Animæ*, habens Arbores seu lignum Vitæ, quod in Medio Paradisi DEI: (*Genes.* 2, 9. *Apoc.* 2, 7.) Vti & *Tempus* Circumscriptum, DVODECIM nempe Menses Anni & Horti Cœlestis (*Apoc.* 22, 2. 14.) et *Folia* ad Sanitatem restituendam: quæ aliàs in VITA PERFECTA & ÆTERNA non sunt necessaria. Sunt tamen *Gradus* Vitæ & *Beatitudinis* Aeternæ in Cœlis (*1. Cor.* 15, 41. & *2. Cor.* 3, 18. *Dun.* 12, 3.) Sicut & Mortis & *Damnationis* æternæ in Infernis (*Matth.* 11, 22. 24. *Psal.* 88, 7. 12.)

8. Nec ulla *Animæ* beatæ ex Vitâ illâ (inprimis perfectâ & Aeternâ) in Corpus Terrenum *Reductio* conceditur (*2. Sam.* 12, 23. *Esa.* 64, 16. *Eccl.* 12, 5.)

9. Nec ulla ex INFERNO vero, præsertim Inferiori, post Mortem Redemptio ab Impiis expectatur (*Psal.* 49, 8. 9. 15. *Iob* 7. 9. 10.)

10. Nec *Anima*, à Corpore separata, citra DEI Voluntatem aut Indultum extraordinarium, (ut in Resuscitatis Veteris & Novi Testamenti videre licet) ante totalem *Corporis* Resolutionem, Putrefactionem, Purificationem & Clarificationem (per SANGVINEM Agni, & IGNEM Iudicii extremi,) cum Corpore isthoc suo reconjungitur.

11. Nec *Corpus*, ante ipsam plenariam

Animæ Perfectionem, Iustificationem & Glorificationem, (per Spiritum CHRISTI & Verbum Mysterii) *Animæ* suæ reconso- ciatur.

12. Et Caro & Sanguis, absque *Regeneratione* ex Aquâ & Spiritu S. h. e. absque vivâ & essentiali illâ *Creaturâ Novâ*, ex Cælo Novo, & Terrâ Novâ, REGNUM DEI & Cælorum videre, aut hæreditario jure accipere non possunt (1. Cor. 15, 50. Ioh. 3, 3. 5. 2. Cor. 5, 17. Gal. 6, 15.)

13. Insuper multi, ob inextricabiles Mundi & Carnis illecebras, Spinis quasi obfiti & circumsepti, etsi aliàs *Bonam* in se habent *Animam*, non possunt se tamen expedire in Libertatem, aut intrare per PORTAM Angustam, ad Veram in SPIRITU Igneo *Regenerationem* (Dan. 12, 10. 1. Cor. 3, 13. Matth. 7, 14. Luc. 13, 24.) sed suspiriis saltem, aut Cogitationibus tantum prætervolantibus, sicut saniores quidam Ethnici, eò interdum adspirant: & interim in sensibus Corporis & Carnis consopiti, constricti & sepulti, sæpè Morte funesta aut præmaturâ, priusquàm vel CHRISTVM cognoverint, vel Fructus Pœnitentiâ dignos egerint, præventi aut abrepti, Venialibus in peccatis sic obcunt (Sap. 4, 7.)

14. Denique *Scriptura* expresse testatur, quòd CHRISTVS, mortificatus quidem Carne, Vivificatus autem sit SPIRITU, in quo (Spiritu) & illis in Custodia (φύλαξις) *Spiritibus*,

tibus, tanquam Fortior ad Fortem *Luc.* 11, 21. 22. profectus, prædicavit, Incredulis aliquando, quando exspectabat illa DEI Longanimitas (*1. Petr.* 3, 18, 19, 20.) CHRISTVS enim est Dominus & Deus Spirituum omnis Carnis *Num.* 16, 22. Omnia prospiciens & qui capiat omnes Spiritus *Sap.* 7, 23. et scrutatur omnia, etiam profunda Dei, *1. Cor.* 2, 10. et inferiores partes Terræ *Sir.* 24, 45. ad quas descendit *Eph.* 4, 9. Et iterum dicit *Scriptura*, quod secundum Voluntatem Gentium adoperantes, reddent Rationem ei qui paratus est judicare *Vivos & Mortuos*. In hoc enim et *Mortuis* Euangelizatum est, ut judicentur quidem secundum Deum (in) Spiritu (*1. Petr.* 4, 5. 6.) Vnde ECCLESIA *Orientalis* Descensum CHRISTI ad Inferos, vocavit *Annunciationem PATRIBVS in Infernis*: factam DIE SABBATHI, ante RESURRECTIONEM CHRISTI.

Quo in loco *Patres*, à tormentis Impiorum Liberi, veluti in Sinu ADÆ et ABRÆ (Mundo illo *Animarum* à Corpore solutarum) incomprehensibiliter Requieverunt. Ante CHRISTVM enim, sicut et DAVID *Act.* 5, 32. non adscenderunt ad Cœlos: Sed in Spe futuri MESSIÆ, (veluti Seminis Mulieris promissi, illius OPHIVCHI, h. e. SERPENTARIi, *Esai.* 27, 1: *Psal.* 91, 13. *Rom.* 16, 20. *Gen.* 3, 15. obdormierunt in Pace; Viventes SPIRITV *Matth.* 22, 32. Coniuncti (*Act.* 13, 36. *Gen.* 49, 20. *Iob* 19, 25. ss. *Psal.*

49, 16. *Luc.* 2, 29.) usq; dum erigeretur *SCALA COELI* (*Gen.* 24, 12. *Iob.* 1, 5 1. 3, 13) ad ascendendum ex Lacu, & Cisternâ, & Vmbrâ Mortis, *Gen.* 37, 35. *Iob.* 14, 13. *J.* 17, 13. *J.* *Zach.* 9, 11. *Matth.* 27, 50. *J.* *Esa.* 9, 2. *Psal.* 24, 7. 9. *Luc.* 1, 78. (*Psal.* 22, 5. 6.) Ascenderunt itaque cum CHRISTO (*Psal.* 47, 6. 40. 68, 19.) Quia Venturi sunt cum IPSO (*Esa.* 3, 14. *Matth.* 24, 30. 25, 31. *Iudæ* 1. 14) *CAR- CER* autem ille SPIRITVVM, expectantium DEI Longanimitatē, vocatur ἡ φυλακή custodia: Locus secretus: sicut *Custodia Angelica* in EDEN: *Gen.* 2, 24. ad Sepulchrū CHRISTI in Horto: (*Matth.* 27, 60. 65. 66. *Iohan.* 19, 41. *J.*) Sic ad Aurea Poma in Horto Hesperidum; et *Custodia Iovis* ad Aram Vestæ, in Centro Terræ (de quo in sequentibus.) Sunt enim *Hypochthoni* inhabitatores subterranei (*Philip.* 2, 10. *Apoc.* 5. 13.) Arbores subterraneæ (*Ezech.* 31, 16.) (sicut in Homine Verbum ἐνδίαθετον καὶ ἐμφυτον, *Rom.* 10. 8. *Iob.* 5, 3 8. *Iac.* 1, 21.) de quibus in Mirabilibus Naturæ Subterraneæ, apud Agricolan, Kornmannum, Mathesium, Theobaldum, Hamelmannum, Paracelsum, Vlysses Aldrovandum, in Museo metallico, & comprimis in M V N D O Subterraneo, ἡ πολυγλώττις καὶ πολυγνώττις GERMANI, ATHANASII KIRCHERI, nondū evoluta, &c

15. Et ECCLESIA Græca statum illum Animæ in loco Expectationis & Resurrectionis gloriosæ, non tam ex Sepulchro locali, particu-

ticulari, terreno; (Cœlum enim et Terra transibunt, & Elementa Ignis (Iudicialis) ardore tabescent: seu, ut in Græco; καινώματα καύσεται παρελθόνται, λυθήσεται, και θανατώσεται, ἀπλῶνται, παλαιωθήσονται, ἀλλαγήσονται æstuantia liquefcent 2. Petr. 3, 10. 12. Ebr. 10, 11. 12.) quàm mystico; quoniam cum Corpore πνευματικῶ ἐν ἀφθαρσίᾳ, καὶ δόξῃ, καὶ ἀσθενείᾳ, καὶ ἐν Δουλώσει καὶ Ἀθανασίᾳ ἀλλαγήσμεθα ἐν ἀτόμῳ. 1. Cor. 15, 42. 43. 44. 51.) semper & credidit & agnovit. Hoc tamen respectu, quod *Impii* absque Pœnitentiâ morientes, statim sepeliantur in *Inferno*; sicut ex adverso *Pii* morientes in DOMINO, deportentur in *Cœlum*: Qui autem ultimo in Agone resipiscant, *Locum* inter Beatos & Damnatos *Intermedium* (Eleemosynis & Orationibus Vivorum inde liberandi 2. Macc. 12, 43.) occupent.

16. Et in Hymnis ECCLESIAE Latine E. g. de Resurrectione; REX CHRISTE Factor omnium, &c. Virtute solvit ardua Primi PARENTIS Vincula: Item in Responsorio: cum REX Gloriae, &c. Gratulabunda fit acclamatio Fidelium: *Advenisti DESIDERABILIS, quem expectabamus in Tenebris*: &c. & alibi à Patribus Græcis et Latinis, (ut & in Evangelio seu Historiâ Nicodemi) de Limbo Patrum, de Sinu Abrahamæ, de Paradiso, Sicuti etiam de Descensu CHRISTI ad Inferos, (quem Scioli quidam credere verentur) lacris Scripturis analoga afferuntur

Testimonia: quæ singula MEDIVM aliquem *Statum Animæ* tum Credentis, ante mortem CHRISTI; tum Exspectantis, ante Iudicium Vniuersale, contestantur.

17. Et *Gentilium* insuper Philosophorum & Poetarum *Mystica Vmbra* non rarò huc abeat. Vnde PLATO Centrum Terræ, Aram *Vestæ*, Carcerem & Custodiam *Iovis* appellat: de *Rep. Dial. 10. Henr. Cornel. de Oscul. Phil. l. 3. c. 41. & 44. Ficin. in Plat. de Rep. Dial. 2.* quem locum libet hîc adscribere:

Pænæ temporales non solùm ponuntur à Platoniciis in PURGATORIO; sed etiam in Cœlesti quâdam Regione temporalia *Gaudia*; ut utrinque par pari respondeat: nam sic distinguunt.

Aut *Sensus* in VITA omni paruit Rationi, aut *Ratio* sensui; aut semper invicem pugnârunt: atque in Pugnâ aut *Sensus* plurimùm, aut *Ratio* superabât. ANIMÆ, in quibus *Sensus* Rationi, per Habitum confirmatum, prorsus obtemperavit, sempiternum PRÆMIUM consequuntur. Contrâ affectæ, sempiternis SUPPLICIIS condemnantur.

MEDIÆ verò, si superavit Ratio ad Temporalia *Præmia*; si *Sensus*, ad Temporalia *Supplicia* transferuntur. Quibus verò nullo consultandi traditum est Tempus, LIMBUS apud Platonicos datus; qui est Locus hîc sub PRATI nomine designatus. Vide plura & selecta. d. c. 40. & 41. apud Agrippam.

Hæc inquam Omnia cùm ita se
habeant, Certè.

Contra Dispositionem, Naturam & Ordinem Sapientiae, Omnipotentiae & Iustitiae Divinae fieret, si, vel Corpus & Anima non reconjungerentur; vel interna Animæ Bonitas, ob inanem Vmbrae Terrenæ & externi Tabernaculi aggravationem, seu refractariam Carnis inhabilitatem, totaliter rejiceretur, ab Eo, qui non secundum Hominem, h. e. Sensum Communem, & externam Corporis faciem aut speciem, sed secundum Interiorem Mentis Spiritum (1. Sam. 16, 6. 7. Actor. 10, 34.) ἀπρωσωπολήπτως uti Omnia, ita præcipuè præcipuum plasma suum, HOMINEM, dejudicat.

Quin & Vis, seu Virtus & Efficacia illa purificans & emundans in Sanguine CHRISTI Spirit-Aqu-Ignea, etiam post Mortem, æternâ Redemptione inventâ, hoc modo evacuairetur. Nec Vnico soli Seculo aut Homini mortali ac Individuo, in Hoc Globo nostro pusillo, terreno, misello, Omnia Omnipotentiae & imperscrutabilis Sapientiae suæ Consilia & Arcana, communicat & revelat, qui Aeternam, nimirum In tempore & Post tempora durantem atque duraturam REDEMPTIONEM (quod sæpè diximus Esa. 45, 17. Ebr. 9, 12. 1. Tim. 2, 6.) per Semet-ipsum invenit: & ANIMAM suam pro Animâ nostrâ posuit (Ioh. 10, 15. 6, 21. 1. Ioh. 2, 2.) & Spiritum nostrum cum SPIRITU suo

fuò in Manus PATRIS Omnipotentis & Omniclementis arctissimè junctum Commendavit (*Luc. 23, 46.*) Vbi nos, justà I V S T I I V S T I T I A J E H O V Æ Justificatos, non tangit Tormentum (*Sap. 3, 1.*)

Ac etsi Vniuscujusque Opus, quale sit, IGNI S probabit (*1. Cor. 3, 13.*) et quoddam Opus exuretur; Ipse tamen, quasi per Ignem (quoad Animam Sanguine IESV lotam, & *λύτρω* Ejus pretiosissimo redemptam) salva-bitur (*v. 15.*) Sicut & Corinthius ille ab Apostolo tradebatur Satanæ in Interitum Carnis, ut Spiritus servaretur in Die D. I. C. (*1. Cor. 5. v. 5.*)

Breviter.

Sicut Secreta, seu Mysteria V I T Æ & CREATIONIS non cuivis Hominum manifesta sunt; ita etiam MORTIS & RESURRECTIONIS Arcana et Magnalia, non cuique mortalium prostant. Proh! Quantum est quod scimus? imò quod nescimus? *Minima patent, Maxima latent.*

SCIRE IESVM, et HVNC CRV-CIFIXVM, SCIENTIA SCI-ENTIA RV M; sunt Cætera Fumus!

Quod si verò Hæc non sunt vera? nec V-niversale JUDICIUM DEI Magnum tam anxie metuendum; nec Resurrectio (Hujus) Carnis

Carnis Nostræ, aut CHRISTI potius in No-
bis, unquam expectanda: (*Contra Esa. 26,*
19. Ezech. 37, 1. 14. Ioh. 11, 44. Rom. 8, 11.
Dan. 12, 2.) Nec Naturæ, per Aquam, San-
guinem et Ignem repurgatæ et repurgan-
dæ, ἀνατιπυρρηθῆσόμεθα enim *2. Tim. 1, 6.*)
mirabilia corporumve nostrorum Glorifi-
catio adtendenda (*Phil. 3. 21. 1. Cor. 15, 44.*
Dan. 12. 3.) Nec ipsa de JUDICIO Extremo
Sacrarum Literarum, et Sanctorum DEI
Hominum Testimonia, illa DEI Nostri Ora-
cula et Spiracula, erunt audienda, aut in ali-
quo numero, pondere ac pretio habenda:
Contra Rom. 14, 10, 12. 2. Cor. 5, 10. 17. Tit.
2, 13. Ebr. 9, 28. 2. Petr. 3, 12. 13. 1. Cor. 15.
18. ff. 1. Thes. 4, 13. 14. 15. 16. 17. Quæ tamen
Omnia et singula, DEO in Conscientia (*cu-*
ius Innocentia est Optima Apologia,) meâ
Teste, neque Vesane φιλονικίας seu Conten-
tionis, neque Vanæ κενοφιλείας, sive Novita-
tis aut Singularitatis studio; multo minus
in Sectæ aut Schismatis alicujus, ac Fabulæ,
quam dicunt Πυρηγιστικῆς, favorem,
cuius leviter Objecta: sed maturo sacra-
rum inprimis Literarum iudicio, seriis
Piorum et in Vtroque Lumine Versatorum
hominum considerationibus et pensacula-
tionibus intimioribus et sublimioribus, piè
subiecta, Geniumque hunc meum et Fidem
hanc meam (qui super-LAPIDEM Angula-
rem (ἀκρογωνιαίον) illum, per Spiritum, Ver-
bum et sanguinem E J V S, - inēdificatus,

unicè ac solidè collineando (Accviesco:) de his et aliis *Gratiæ & Naturæ* Mysteriis & Arcanis, melius (in Lenitate & Charitate Fraternali quod fiat,) Informatum atque Confirmatum piumque Lectorem ad Libellum meum Germanicum. *Schrift, und Glaubens gemässe Betrachtung, von dem ORTE der Seelen, wann sie von dem Leibe geschieden: ablegatum, non alligatum Volo.*

Restat Schematis ut Synthematis nostri mystici ultima Litura.

W

W

Sub quâ characterisatur *Hiatus* ille seu Locus JUDICII Universalis, *Cælestium, Terrestrium, & Inferorum*, ab Antiquis Hebræorum successoribus, ex *Joelis* 3, 7, 17. VALLIS *Isaphati* nuncupatus. VBI Bonis Bene **WOHL** & Malis malè WEH! & separatio Ovium ab Hædis, Iustorum ab Impiis, erit æterna: I B V N Tque JUSTI à Dextris, at MALEDICTI à Sinistris

in

in

VITAM Æternā!

IGNEM Æternum!

Nec *Tempus* aut *Locus* aliquis Pœnitentiæ circumscriptibilis erit amplius; sed Interminabilis.

L V C I S & T E N E B R A R V M

Gaudiorum & Dolorum

Præmiorum & Pœnarum.

INCOMMENSURABILIVM ABYSSVS.

P. ad.

P. ad Philippens. c. 2. v. 10. & 11.

In Nomine I E S V flectatur Omne Genu;
Cælestium, & Terrestrium, & Infernorum.

Et omnis Lingua confiteatur,

Quia

DOMINUS JESUS CHRISTUS;

In

Gloriam DEI Patris.

EPILOGVS.

Atque Hoc est, O MORTALIS ! in Tenebris clarum Vniuersalis ARTIS & NATVRÆ *Speculum*, in Horizonte Animæ, ad Solem Iustitiæ, simplici *Mentis* Oculo sapienter inspicendum.

Contemplare igitur in eo genuinam & ingenuam non-fucatae VERITATIS Faciem, &, admirando ac adamando speciem Decoris ejus, ad interiorem Animæ simul convertere Candorem & Pulchritudinem.

Sic etenim sese Cælo demittet ab ALTO

Ad Te Divinum descendens γυνώσκει σεαυτόν.

Quique Tuo merito haud bono, in Terris olim eras Mortalis HOMO; CHRISTI nunc munere sancto, in Cælis mox eris Immortalis quidam *Deus*; Videns & Vivens DEVM & Secula, cū DEO in Secula BEATVS & Gloriosus.

H O C

Si credis, es Electus;

Si recedis, es Ejectus!

Foris enim sunt Canes impuri;

at Intus

Fili GRATIÆ & SAPIENTIÆ Sinceri.

D 7

Quare

Quare

aut Pœnitendum et Intrandum Hic :
 aut Dolendum et Exeundum Illhic.

IBI,

VBI

Superius,

Lux, sine Involucro: P A X, sine Diffidio:

A M O R, sine Odio

Inferius.

N o x, sine Radio: C R V X, sine Solatio:

D O L O R, sine Gaudio:

Vtrobique Æ T E R N I T A S sine Termino.

Sicut enim J V S T I

In Regno Lucis et Patris sui

Lucebunt et Iubilabunt, in Secula Seculorū

Ita è contra I M P I I

In Stagno Ignis et Sulphuris

Jacebunt et ejulabunt, in Secula Seculorum!

O C O E L O R V M G A V D I A ! !

O I N F E R O R V M T O R M E N T A !

O Æ T E R N I T A S I N F I N I T A !

*Æternum,**Æternum,*

Quanta hæc D V R A T I O Quanta!

Quam Speranda B O N I S !

Quamq; Tremenda M A L I S !

H Æ C Cogita? et T E C V M,

T I B I N O T V S, D E O Datus,

Habita.

(Huc spectat Figura III.) in qua Myſterium
 videtur Æ T E R N I T A T I S.

F I G.

FIG

UBIQUE

A

IO,

NI

IO,

O

ES.

ILLI

Æræ Vulg.

CLC IC CL

aut I
aut I

Lux, si

Nox,

Vtrobi

Luceb

Jaceb

Qu

HÆC Cogita? et TECVM,
TIBI NOTVS, DEO Datus,
Habita.

(Huc spectat Figura III.) in qua Myſterium
videtur ÆTERNITATIS.

FIG.

METAPSYCHICA

De

Terrestri & Cœlesti

MYSTERIO,

Ex

Cognitione

MYSTERII MAGNI

Concepta,

CONTEMPLATIO.

Auctore

JACOBO BOHEMO,

Theodidactō Theuthonico

Unà cum Epistolâ Theosophicâ.

Interprete

A. FRANCISCO de MONTE S.

Anno CHRISTI Jobeléo.

XXX

III

Æræ Vulg.

MDCL

PAVLVS & SOTHENES.

Sapientiam loquimur in Perfectis.

Sapientiam verò, non *Seculi Hujus*, neque Principum *Seculi hujus*, qui destruuntur: Sed loquimur SAPIENTIAM DEI IN MYSTERIO OCCULTATAM: quam prædestinavit *Deus* ante *Secula*, in *Gloriam nostram*: quam nemo *Principum Seculi hujus* Cognovit, &c.

Nobis autem DEVS revelavit, per *Spiritum suum*. Nam SPIRITVS Omnia scrutatur: etiam *Profunda DEI*! 1. *Corint.* 2. v. 6. 7. 8. 10. Item *Coloss.* c. 1. v. 26, 27.

ARGUMENTUM.

Docetur.

Quomodo *Mysteriorum* alterum sit in altero? & quomodo in *Terrestri* manifestetur *Cæleste*? ubi *BABYLON*, *Civitas illa Magna*, Cur & quomodo nata sit? cum *Aedificatoribus* & *Mirabilibus suis*, tota videbitur: & *ANTICHRISTVS*, remotâ prætextâ, *Nudus* (non *ROMÆ*, non *CONSTANTINOPOLI*, sed *VBIVIS Gentium*) *Conspicietur*!

Mirabilis, ex Summo Arcano petita, *Apocalypsis*; *Conscripta* in gratiam *IsraELITarum*; ut ex *Turbâ* & *Incendio Babylonis* Fugiant, & *Filii DEI* Altissimi fiant.

Itaque

Itaque

ZOILE, Si fapis, SILE.

Author enim, non *Rhetor* aut *Sciolus* aliquis, de Scholâ inaniter philosophantium, Stagiræus: sed *Sutor*, et simplex *Theodidactus Germanus*; (Sicut *Petrus* & *Iohannes Actor*. 4, 13. non erant *Disputatores*, sed *Piscatores*, homines *Illiterati*, & *Idiotæ*;) ultra XXX conscripsit *Tractatus* in *Vernaculâ*; quorum præfens vel minimus *Iste*: quem nos in gratiam *Phylomystarum*, et præcipuè *Latine-scientium* in *Viciniâ Nationum*, certas ob causas, ad *Literam* duximus vertendum.

Priusquàm igitur reliquos inspexeris, vel & Hunc ipsum probè intellexeris, præposterum suspende *Iudicium* tuum, nimium fortasse quàm æquum fuerit, vel *Oculatum*, vel *Immaturum*. Plura *Deus* atque *Dies* dabit et revelabit, *Vigilantibus* et *Orantibus* in *SECRETO*. Nam adhuc *Stat tò Plus Ultra!* *Sutor* licet non ultra *Crepidam*. Tu verò, *Tibi Soli* sapiens (scilicet) ac sufficiens, *Te Ipsum*, si lubet, *Nosce* & *Iudica*.

NOTA.

Parentheses Interpretis
Explicant Mentem Autoris.

TEX-

TEXTVS I.

I. P R O F V N D V M (absque Fundo Fundum, *Der Vngrund*) eternum est N I H I L V M, eternum constituens Principium, tanquam *Appetitum* (*die Sucht*)

2. *τὸ* N I H I L enim est Appetentia Alicujus, (seu Tractus ad Aliquid) ubi tamen nihil est quod aliquid det; sed *Appetentia* (sive Desyderium illud, *die Sucht*) est *τὸ* dare ejus, quod tamen equè *Nihil* est, ac quasi nudè Concupiscens Appetentia: et eterna ORigo MAGIÆ (Divinæ) quæ in Se facit, ubi nihil est: (Nempe DEys nec Nihil est, nec Aliquid; nec Mas, nec Femina, nec Herm-Aphroditus, nec Aliquid; sed est supra Nihil et Aliquid; quia Ipsi obedit Nihil, ut fiat Aliquid, *Nicol. Cusa de D E O Abscondito* pag. 338.)

3. Ex N I H I L O facit A L I Q U I D; idque tantum in Seipsâ; ubi tamen Appetitus etiam Nihilum est: tanquam nuda *Voluntas*; quæ nihil habet, nec aliquid est, quod sibi det A l i q u i d; nec Locum aliquem, ubi se inveniatur, aut reclinet (possidet.)

TEXTVS II.

1. Quod si jam quædam, quasi hians ac havens, Appetitio aut Appetentia est in Nihilo, suam ea ipsius excitat Voluntatem ad
Aliquid

Aliquid : et *Voluntas* illa *SPIRITVS* quidam est, ac veluti *Cogitatio*, et egrediens ex *Appetentiâ Investigator* : *Appetentia* invenit enim matrem suam *Appetentiam*.

2. Ex quo *Voluntas*, (seu *Spiritus* ille) est *MAGVS* : invenit enim Aliquid in Nihilo, nempe Matrem suam : et ita habet Locum habitationis suę.

3. In hoc intelligite, quomodo *Voluntas* est *Spiritus*, et aliud quid quàm cupida *Appetentia*. *Voluntas* enim est insensibilis et non-Intelligibilis *Vita*. *Appetentia* verò invenitur à *Voluntate*, et est *Essentialis* in *Voluntate*.

4. Jam cognoscitur, quòd *Appetentia* sit *Mageia*, et *Spiritus Voluntatis* sit *Magus*; et quidem major (aut superior) *Genetrice* suâ, quia Dominus est in Matre. Et *Voluntas* pro *Vitâ* sine Radice. Vbi tamen *Appetentia* est causa *Voluntatis*, sed sine cognitione et *Intellectu*, et *Voluntas* est *Intellectus Appetentię*.

5. Paucis hisce *NATURAM* et *SPIRITVM* ejus indagandum atque intimandum Vobis proponimus : quòd ab *Æterno* fuit, sine Principio : et sentimus, quod *Voluntas*, veluti *Spiritus*, non habeat *VBI* requiescat. *Appetentia* verò est sui ipsius *Locus*; et *Voluntas* est *vinculum* in eâ, nec tamen apprehenditur.

TEXTVS III.

1. Quoniam itaque æterna Voluntas Libera est ab Appetentiâ, Appetentia verò non est libera à Voluntate, (Voluntas enim dominatur in Appetentiam,) cognoscimus *Voluntatem*, ut æternam *Omnipotentiam*, quia non habet Sui-similem.

2. Et Appetentia quidem est motus ab Adtractu & Appetitu, sed sine *Intellectu*; et habet Vitam, sed sine *Scientiâ*. Voluntas itaque Vitam regit Appetentiæ, et operatur pro Libitu cum eâ. Ac licet faciat aliquid, non tamen cognoscitur id, usque dum *Essentia* illa sese manifestet cum *Voluntate*, ut fiat *E N S* in Vitâ Voluntatis: ex quo deprehenditur, quid Voluntas fecerit.

3. Agnoscimus ergò æternum æternæ Voluntatis *SPIRITVM* pro *DEO*; et moventem Appetentiæ *Vitam* pro *NATURA*: quia Nihil prius, et utrumque est sine Principio; et Vnum causa subinde est et Vinculum alterius. Et ita Spiritus Voluntatis est æternum *Scire PROFVNDI*, et Vita Appetentiæ est æternum *Esse* Voluntatis.

TEXTVS IV.

1. Quatenus igitur Appetentia Desiderium est seu Concupiscentia, et Concupiscentia illa est Vita, eatenus desiderosa illa
Vita

Vita pronè progreditur in Appetentiā, semperque prægnaans est Appetentiæ; et *Concupiscentia* coangustians est *Adtractio*; et tamen nihil habet nili Seipsam, Veluti *Æternitatem absque Fundo*.

2. Hinc *Magicè* trahit (et generat, adeoque cogitando quasi Cogit et Coagulat) *Concupiscentiam* suam in *Substantiam*: Voluntas enim accipit ubi Nihil est; quia Dominus est, et possidet. Ac etsi *Spiritus* iste non est (*Corporea*) *Essentia*, nihilominus tamen dominatur in *Essentiam*; et *Essentia* facit eum appetentem *Essentiæ*. Et cum ita in seipso concupiscit, MAGVS est, et imprægnat seipsum cum Spiritu sine *Essentiâ*: quia in primâ Radice suâ tantum est SPIRITVS.

3. Ideoque Voluntas in *Imaginatione* suâ tantum facit Spiritum; et fit prægnaans *Spiritus* tanquam æternæ *Essentiæ Profundi*, in *Omnipotentia* *Essentiæ* sine *Vitâ*. Et quando jam prægnaans, (et Vicina partui) tò parere (*Natum*) redit ad se, et habitat in seipso: alterius enim *Vitæ* *Essentia* imprægnatam istam capere aut continere non potest: *Filius* enim est, in *Spiritu æterno*.

5. Quia verò hæc in se rediens *Imprægnatio Substantia* (vel *Essentialitas*, aut *subsistentia* existens, utpote *Ens* corporeum aliquod) non est; idcirco *Vox* aut *Sonus*, veluti *Verbum* SPIRITVS est; et manet in Radice (seu Ortu et Principio:) *Spiritus* siquidem alibi Locum (ubi pedem figere possit) non habet.

5. Et

5. Et nihilominus Voluntas quædam est in Verbo isto, cupiens egredi in Essentiam; et Voluntas illa est primogeniæ (*des Ao-VR-standlichen*) Essentiæ Vita, quæ egreditur ex Imprægnatione, tanquam ex Ore Voluntatis, in Vitam M A G I Æ, veluti in Naturam, & aperit Vitam Brutam Magiæ; quia *Mysterium* est, in quo essentialiter latet I N T E L L E C T V S: & ita nanciscitur Spiritum Essentialem; ubi quælibet Essentia est *Arcanum*, sive *Mysterium* totius Essentiæ.

6. Quare in Comprehensibilitate suâ est tanquam imperscrutabile (aut inexcogitabile) *Miraculum* Aeternitatis; ubi multæ, sine numero, V I T Æ gignuntur, & tamen Omnia simul V N A tantum sunt E S S E N T I A: & S P I R I T V S sine Essentiâ (Naturali, corporeâ) *TriNus*, Magister & Possessor est ejus. Qui tamen non possidet Essentiam Naturæ, habitat enim in Seipsâ: & *Thronus* seu *Centrum* ejus est V E R B V M: & est in M E D I O, sicut C O R: & Spiritus Verbi, qui ex Primâ æternâ Voluntate exoritur, aperit *Mirabilia* Vitæ Essentialis.

7. Vnde *Duo* sunt *Mysteria*: Vnum in Vitâ S P I R I T V A L I, alterum in Vitâ E S S E N T I A L I. Quorum illa ut D E V S, hæc verò ut N A T V R A, manifestatur, et rectè vocatur ita. Hæc autem esset Vita
ta

ta sine Intellectu, nisi Appetitus esset in Spiritu: quo in Appetitu, Essentia Divina, Veluti VERBUM ÆTERNUM & COR DEI, ab æterno in æternum *Incessabiliter* gignitur, & ex quo Voluntas appetitiva, tanquam SPIRITVS, in Vitæ Nature æternam egreditur, recludens et producens in Essentiis, et ex Essentiis *Mysterium*.

8. Itaque *Duæ* sunt *Vitæ*, & *Duæ* *Essentiæ*, ex Vno, & in VNO, æterno, incomprehensibili Ortu (et PRINCIPIO.) Et ita cognoscimus, *Quid* sit DEVS & *Natura*: Quomodo Vtrumque sit ab æterno (VNUM) absque ullo Fundo aut Principio (Ipsam sibi *Fundus* & *Principium*.) Aeternum enim & perpetuò durabile est PRINCIPIVM, quod perpetuò incipit, & ab æterno in æternum procedit: et est sine Numero, quia est PROFVNDVM (seu profusus, sine Terminò, *Fundus*, & æternum, sine Fundo, FUNDAMENTVM.)

TEXTVS V.

1. Quod si ergo ab æterno *Duæ* sunt *Essentiæ*, (in Vno SPIRITV) dicere non possumus, quod una est iuxta alteram, aut ita se complectantur, ut una comprehendat alteram; multo minus persuadere conamur, quasi

quasi altera stet extra alteram, et una divisa sit ab aliâ ; minimè verò ; sed ita cognoscimus, quòd VITA SPIRITVS *Antrorsum*, versus seipsam (quasi in Concavo) Intro-versa stet ; et VITA NATVRÆ *Retrorsum* Extra seipsam (quasi in Convexo) Extro-versa sit. Quam utramque SPHÆRÆ aut Globo volubili atque in omnes partes Versatili et rotatili, instar ROTÆ *EzechiELis*, assimilamus. Vbi Vita SPIRITVS est totalis Plenitudo (πάν τὸ πλήρωμα) Vitæ Naturalis, nec tamen comprehenditur à Vita NATVRÆ.

2. Et hæc Duo sunt Principia in *Vnico* Principio : ibi Vnumquodque suum habet Mysterium et (Ministerium, sive) Efficienciam Operantem. Nam Vita NATVRALIS operatur usque ad *Ignem*, et Vita SPIRITVALIS usque ad *Lucem* Gloriæ (perennem.) Vbi (per Δ Ignem et) in Igne intelligimus *Raptum* seu Furorem corruptionis aut consumptionis Essentiæ Naturalis : et in (Θ Lumine seu) Luce generationem *Aquæ* ; quia lenit et demit potestatem *Ignis* ; sicut in (XL) *Quæstionibus de ANIMA* (V. *Psychologiam Veram I.B.T. Interprete IOH ANNE ANGELIO* *Werdenhagen I.C. Amstelodami, apud Iohannem Ianssonium A. C. MDCXXXII in 24. editam*) satis luculenter exposuimus.

3. Ita innotescit nobis æterna Naturæ Essentialitas, (▽) AQVÆ et (Δ) IGNI conformis ;

quæ simul quasi (✕) mista sunt invicem,
 Coruscante splendore Cœruleo; sicut in Ful-
 gure Ignis sub specie Cherubini: (Rubini:)
 aut veluti *CrySTALLUS* in *AQUA*; live sicut
 Flavum & Album; Rubeum & Cæsum A-
 quæ subtenebricosæ commixtum: ut sit
 instar Coloris Martini (Veneti) Cœruleo-
 viride (Meer-Blau, Meer-grun, Blau in
 Grun.) Vbi tamen suo proprio quodlibet
 abundat & resplendit colore: & Aqua cohibet
 Ignem ipsorum, ne progrediatur ad consu-
 mendum; sed fiat æterna in Duobus Myste-
 riis Essentia; quæ sunt Conjuncta invicem:
 Adtamen cum differentiâ, uti *Duo Dupli-*
cis Vitæ Principia.

4. Et ita intelligimus in his *Essentiam O-*
mnium Essentiarum: Et quia *Esse Magicum*
 est, quod sibi ipsi haurire atque progene-
 rare valet Voluntatem in Vitâ Essentiali,
 & ita Generationi sese adaptare, & exci-
 tare *Qualificationem* in MYSTERIO MA-
 GNO: præsertim in Principio IGNIS
 latitantem, veluti *Splendorem* abscondi-
 tum in multitudine Cœlorum: quale *Specu-*
lum in Diabolis et toro *Mysterio* Malitiæ (et
Iniquitatis) habemus.

5. Inde cognoscimus, unde Omnia tam
Mala quàm *Bona* exoriantur: ex IMA-
 GINATIONE nimirum in MYSTERIVM
 MAGNUM: ubi mirabilis Vita Essentia-
 lis seipsam progenerat ex seipsâ; sicut satis
 evidenter in Creaturis hujus Mundi enite-
 E scit,

scit. Postquam enim *Vita Divina*, Vitam Naturæ simul assequuta excitavit, varias simul atque mirabiles *Creaturas* ex *Mysterio Essentiali* produxit.

6. In quo deprehenditur, quomodo quælibet Essentia facta sit *Mysterium*, veluti *Vita*; et ulterius animadvertendo manifestatur, quomodo *In Mysterio Magno Magicum sit Desiderium*; quod in singulis Essentiis facit *Speculum*, in quo videat et noscat seipsum. Quo acquisito, et *Imaginatione* probato, si sentit Ejusdem secum non esse *Vitæ*, (seu *Essentiæ*) exoritur *Contrarietas* et *Nausea*, ita ut *Appetentia* cupiat abjicere *Speculum*, sed non potest. Investigat itaque *Metam Initii* extenso *Speculo*: et ecce! *SPECULUM* jam est confractum; et *Confractio* ista est *TURBA* (quasi *perturbatio* et *perterebratio*) *Vitæ* (in se compactæ et) apprehensæ.

7. Ac altioris esse videtur indaginis, quod *Imaginatio* eterne Nature *Turbam* unà cum *Appetentiâ*, secum in *Mysterio* habet, etsi non excitabilem, nisi *Creatura*, tamquam *Speculum Æternitatis*, excitet ipsam, utpote *Furorem*, (*Ignemve rapidum*) in *Mysterio Æternitatis* occultatum.

8. Hinc videmus, seipsam movente semel *Natura æterna*, cum *Creatione Mundi* commotum simul atque excitatum esse *Furorem* (*der Grimm*) & in *Creaturis* manifestatum:

flatum: sicut furiosę quędam *Bestiæ*, *Herbæ* venenosę, *Arbores* nocivę; *Vermes* item et *Bufones*, *Viperę* quoque et *Serpentes*, &c. reperiuntur, quas cum Nauseâ detestatur Natura ęterna. Quemadmodum etiam *Malitia* et *Venenum* tantum in suâ ipsius *Essentiâ* connutritur.

9. Ideoque Natura ęterna quęrit *Mentem* *Malitię*, cupiens derelinquere ipsam: proinde incidit in *Turbam*, veluti in *Corruptionem*: quę tamen non est *Corruptio*, sed *Eructatio* (*ein ausspeyen*) in *Mysterium*: ubi *Malitia* cum *Vitâ* suâ separatur, et relinquitur in *Tenebris*. Natura enim deserit eam, et obtenebrat eam, ut in seipsâ *malitiosum*, *venenatum* et *furibundum* maneat *Mysterium*; cujus *Nequitia* sibi metipsum est *Magia*: veluti *Appetentia* (*Doloris* et) *Angoris aculeati* (et *furentis*.)

TEXTVS VI.

1. Hęc dum ita ruminando apud nos, cognoscimus, *Contrarietatem* omnium *Essentiarum* invenimus, ubi unum alteri est *Nausea* & inimicum. Quęlibet enim *Voluntas* *Puritatem* appetit, absque *Turba* in aliis *Essentiis*; & nihilominus tamen *Turbam* etiam habet in seipsâ, et alteri est *nausea*.

2. Jam *POTESTAS* *Majoris* adscendit super

Minus & coangustat *Minus* nisi aufugiat: aliàs *Potens* dominatur in *Infirmum*. Egre ditur itaque subpressum, & quærit *Metam Tribulatoris* sui, cupiens liberati ab *Angustiâ Compellentis*. Hac ratione quæritur *Terminus* in *Mysterio* occultatus ab *Omnibus Creaturis*.

3. Hinc omnis *Potestas* & *TYRANNIS* *M V N D I* hujus exoritur; ut unum *Imperium* exerceat in alterum, quod tamen à (*DEO*, ceu) summo illo *BONO* non fuit ab *Initio* sic institutum aut mandatum; sed *Ortum* ex *Turbâ* traxit suum. Quod *Natura* agnovit (aut potius adoptâvit) pro suo, veluti ex se genitum: *Fixitque Legem* exercendi, conservandi & multiplicandi (fundatum) extra se *Imperium*.

4. Vnde *Generatio* ista, (per *Gradus Velox*) ad *REGIVM* usque *THRONVM* assurrexit: ulteriusque crescendo non acquiescit, quoad usque *Abyssum*, tanquam *Vnum*, invenit, et *MON-Archiam* (quantum quidem valuit universalem, sive *Dominium Absolutum*) constituendo. *IMPERATORIAM MAIESTATEM* occupavit. Quod *Imperium* etiam *Nunc* est in *Adscensu* suo, cupiens *Vnum* esse, et non multa. Ac licet etiam in *Multa* jam est *Divisum*; *Prima* tamen *Radix*, unde *Arbor* ista pullulavit (pro *Lubitu* suo) *CUNCTIS* dominari concupiscit, et *Imperatrix* *Omnium Imperiorum* (*R. C.*) *Constitui*.

5. Et quia *Vitiosa* & *ambitiosa* ista *Pica* (sive

(sive insanabile et insatiabile illud *DOMi-*
nandi xaxox) ab Initio quoddam fuit *V-*
num, et quasi-Dominium; sed successu Tem-
poris (secundum latitantes in eo Proprieta-
tes) divisum est in *Multa*: Ideò *Multitudo*
ista, (in se quasi *Revoluta*) quærit *Vnum*: et
certo cerius Regeneratur in Numeto Co-
RONÆ Sexto, sive *Sexto Millenario Typico*,
non in Fine (Dierum) sed cum Illâ & in Illâ
Horâ Diei (SEXTÆ) quâ Creatio Mirabi-
lium est finita.

6. Hoc est, quando Mirabilia *T V R B Æ*,
pervenerint ad *αἰχμήν*, Zenith, Vigorem,
A.D.S.I.T.ac) *Terminum* suum (prædesti-
natum,) nascetur Dominus, cujus Imperio,
totus (nunc Turbatus) acquiescet *Mundus*,
non sine Ministerio (*Vni* sese *CAPITI* suo,
submittentium) membrorum, Et *Tunc* vi-
sitabitur ex Se natum et Coactum illud (*Vi*,
et *Metus* causâ) *Imperium*; et tribulabitur,
Tribulator: nam diu, semperque subpressum,
Minus proprium suum adtigit et obtinuit,
Centrum!

7. Jam Vnumquodque separatur ab al-
tero, siquidem est in Termino, nec sistitur
Metus, aut figitur Status, quia est irrevoca-
bilis. In quo simul visitatur *T V R B A*, veluti
furibunda illa in Omnibus Creaturis *NA-*
TVRA: quia Nausea ejus accessit ad *Metam*.
cum qua manifestatur in medio *Numero Co-*
ronæ, finito nimirum *Sexto Millenario*, aut
plus supra, non verò Infra, in illâ ipsâ Die

quasi altera stet extra alteram, et una divisa sit ab aliâ ; minimè verò ; sed ita cognoscimus, quòd VITA SPIRITVS *Antrosum*, versus seipsam (quasi in Concavo) Intro-versa stet ; et VITA NATVRÆ *Retrorsum* Extra seipsam (quasi in Convexo) Extro-versa sit. Quam utramque SPHÆRÆ aut Globo volubili atque in omnes partes Vēr-satili et rotatili, instar ROTÆ *EzechiELis*, assimilamus. Vbi Vita SPIRITVS est totalis *Plenitudo* (πᾶν τὸ πλήρωμα) Vitę *Naturalis*, nec tamen comprehenditur à Vita NATVRÆ.

2. Et hæc *Duo* sunt Principia in *Vnico* Principio : ibi Vnumquodque suum habet Mysterium et (Ministerium, sive) Efficiēciam Operantem. Nam Vita NATVRALIS operatur usque ad *Ignem*, et Vita SPIRITVALIS usque ad *Lucem* Glorię (perennem.) Vbi (per Δ Ignem et) in Igne intelligimus *Raptum* seu Furorem corruptionis aut consumptionis Essentię Naturalis : et in (Θ Lamine seu) Luce generationem *Aquę* ; quia lenit et demit potestatem *Ignis* ; sicut in (XL) *Quæstionibus de ANIMA* (V. *Psychologiam Veram* I.B.T. Interprete IOHANN-NE ANGELIO Werdenhagen I.C. Amstelodami, apud Iohannem Ianssonium A. C. MDCXXXII in 24. editam) satis luculenter exposuimus.

3. Ita innotescit nobis eterna *Naturę Essentialitas*, (▽) AQVÆ et (Δ) IGNI conformis ;

quæ simul quasi (✕) mista sunt invicem,
 Coruscante splendore Cœruleo; sicut in Ful-
 gure Ignis sub specie Cherubini: (Rubini:)
 aut veluti *Crystallus* in *Aqua*; live sicut
 Flavum & Album; Rubeum & Cæsum A-
 quæ subtenebricosæ commixtum: ut sit
 instar Coloris Martini (Veneti) Cœruleo-
 viride (Meer-Blau, Meer-grün, Blau in
 Grün.) Vbi tamen suo proprio quodlibet
 abundat & resplendit colore: & Aqua cohibet
 Ignem ipsorum, ne progrediatur ad consu-
 mendum; sed fiat æterna in Duobus Myste-
 riis Essentia; quæ sunt Conjuncta invicem:
 Ad tamen cum differentiâ, uti *Duo Dupli-*
cis Vitæ Principia.

4. Et ita intelligimus in his *Essentiam O-*
mnium Essentiarum: Et quia *Esse Magicum*
 est, quod sibi ipsi haurire atque progene-
 rare valet Voluntatem in Vitâ Essentiali,
 & ita Generationi sese adaptare, & exci-
 tare *Qualificationem* in MYSTERIO MA-
 GNO: præsertim in Principio IGNIS
 latitantem, veluti *Splendorem* abscondi-
 tum in multitudine Cœlorum: quale *Specu-*
lum in Diabolis et toro *Mysterio* Malitiæ (et
Iniquitatis) habemus.

5. Inde cognoscimus, unde Omnia tam
Mala quàm *Bona* exoriantur: ex IMAGI-
 NATIONE nimirum in MYSTERIVM
 MAGNUM: ubi mirabilis Vita Essentia-
 lis seipsam progenerat ex seipsâ; sicut satis
 evidenter in Creaturis hujus Mundi enite-

et Horâ, quâ (*subdito HOMINI Universe
Terre Imperio, Gen. I. v. 28.*) Creatio in My-
sterio jam fuit perfecta, et (cum Consum-
matione suâ) tanquam *Speculum Aeternita-
tis*, in Mirabilia Mysterii introducta. Quod
factum est Die Sextâ (9. H. 3. post Meri-
diem: quando *Mysterium* cum Mirabilibus
suis *Ostium* habet *apertum* (ApocA. 3, 8.)
Vbi P Y R I T A S ejiciet *Turbam* per Tem-
pus, usque dum *Initium* apprehendit *Finem*.
Tunc enim MYSTERIUM est Mirandum in
Figuris.

TEXTVS VII.

1. Quoniam ergo in *Mysterio Aeternæ Na-
turæ* tantum delituit ARCANVM, unde Om-
nes Creature, malę et bonę, suam in Crea-
tione traxerunt Originationem; agnosci-
mus fuisse *Essentiam Magicam*; ubi una Ma-
gia per Concupiscibilem Voluntatem, ex-
citavit alteram, eamque produxit in Es-
sentiam: ita ut unumquodque exaltaverit
seipsum, et quæsiuerit prædominium. SPI-
RITUS enim DEI non est Opifex in Na-
turâ (Caducâ) sed manifestator et investi-
gator BONI.

2. Itaque *Malum* per Appetitum Magi-
cum (Imaginativum) in Mysterio semper
unâ quæsiuit et invenit Seipsum; unde et-
iam, absque DEI tamen Proposito, si-
mul

mul est manifestatum. *Furor* enim (ille rapidus, acris, adtrahens & acerbus) est *Severitas*, & dominatur *Simplicitati*: & ita unaquæque *Essentia* In et Ex propriâ suâ procrevit *Arbore*, absque præviâ (*Fructuum* & *Effectuum*) consideratione. Princeps enim (causa seu) manifestator *DEVS* *Malitiam* (& *Injustitiam*) non posuit *Dominatricem*: sed *Ratio* et *Experientia* debuit esse ministra *Naturæ* et directrix *Vitæ*.

3. In quo patescit *Arcanum magnum*, quod ab æterno occultatum fuit in *Myfterio*, nempe *Mysterium Colorum*; sive *QUATOR COLORES MYSTERII*. Quorum *Quintus* non *Myfterio Naturæ*, sed *Divinitatis*, in *Myfterio Naturæ*, ut *Lux viva*, *Lucentis*, competit, & est proprius.

4. Et hi sunt *Colores omnium Arcanorum* quasi *Matrices*: (aut certè *Velamina* & *Indumenta*) 1. *COERULEVS*: 2. *RUBEDO*: 3. *VIRIDITAS*: 4. *FLAVEDO*. *Quintus* verò *Color*, videlicet *ALBEDO*, *Vni* applicatur *DEO*; ut nihilominus resplendet in *Naturâ*. Est autem *Essentia* illa *Quinta* quasi *Puerulus* quidam *Purus* et *Immaculatus*; sicut in ☉ & ☿ conspicitur; vel in *Crystallo*, aut alio *Lapide albicante* et permanente fit perspicuum. *IGNIS* enim examen (*Lydium*, imò *Chaldaicum*) est *Proba omnium Colorum*: in quo sola (etiâ *SEPTIES* probata) constans et fixa permanet *AL-*

BEDO: Fulgor (et Fulgur) enim est (*Æterna Lucis*, et) *Divinæ MAIESTATIS*. *Nigredo* autem non est apta *Mysterio*, sed *Operculum* et *Chaos* tenebrosum, reliquorum veluti *Receptaculum*. *Albus* veneno *Ignis* infectus fit *Flavus*.

5. (Quorum affecti et allekti *Pulchritudine* et *Analogiâ*) simul invenimus *ARBOREM LINGVARVM*, five *Idiomatum cum Quatuor Alpha Bethis*. E quibus *Primum* *Characteribus* *Mysterii* est signatum; sub quo *Lux* et *Vox Naturæ* latet abscondita. Estque *Radix Omnium Linguarum*: quæ tamen in generatione *Multitudinis* non cognoscitur, nisi à propriis suis *Filiis*. Cuius (*Originationem* &) *Intelligentiam* ipsum administrat *Mysterium*; est enim *Mirabile* (& *Magnale*) *DEI*.

6. *Alpha Bethum* illud *Naturæ* sub *Nigredine* occultatum (*abstrusas* & *reconditas Rerum* figurat & enunciat *Proprietates*) siquidem *Nigredo* non est in *Numero* reliquorum *Colorum*; sed est *Mysterium* non intellectum, nisi ab eo, cui *Lingua Naturæ* à *Spiritu DEI* revelata & inspirata, est concessa & soluta. (Hoc est: in *Mysterio* & *Ministerio VERBI*, ceu generatione *Lucis* & *Vocis* in *Intellectu*, mirabiliter cõsigillata.)

7. *Secundum* *Alpa Bethum* est *Hebræum*, quod aperit *Mysterium* & *Arborem*, cum *Ramis* et *Frondebis* suis. At *Tertium* est *Græ-*
cum,

cum, quod Arborem cum Fructibus & omni Ornatu suo exprimit; Scientiamque (subtilitatis) clarè pronunciat. Sed *Quartum* est *Latinum*, multis Populis & Provinciis commune: quod Arborem cum Vita & Virtute suâ (imperiosè) conservat & multiplicat. Q V I N T V M verò AlphaBethum est SPIRITVS DEI; qui Omnium (Linguarum &) AlphaBethorum est Revelator. Cujus tamen *AlphaBethum* (proprium) nemo Hominum (vel Angelorum) potest addiscere, (Apoc. 14, 3.) nisi in Spiritu Hominis (vel Angeli) manifestet seipsum.

8. Hæc ratione oriuntur *AlphaBetha* ista ex *Coloribus* M Y S T E R I I M A G N I, & explicantur in Numerum LXXVII. Linguarum: quarum V. agnoscimus ut *Radicales*; & I. XXII. pro *Mirabilibus* in B A B E L, tanquam Os Confusionis in Essentiâ: ubi Ratio deferuit Ductorem suum, propriâ Vi nitens assurgere in M Y S T E R I V M. Sicut videre est in *Nimrod* (ædificatoribus Turris Babel.)

9. Cùm enim ex (*Fide* et) Obedientiâ D E I exciderent in Persuasibilitatem propriæ *Rationis*, amittebant Dictatorem atque Directorem suum, & imperio *Rationis* confisi, *Lingua* & *Mente* in Multitudinem à Deo sunt divisi & confusi. Quia enim Propriam suam non adsequebantur Loquelam, pluribus intenti, suum quisque Proprium sciscitando infestabat Genium. Et quæren-

do *Scientiam*, invenerunt *Malitiam*, (& fundum Lumine cassum.) Dereliquerunt enim *DEVM*, & facti sunt *Athei*: (sicut hodieque Scioli paganisantes plurimi:) et *DEVS* similiter dereliquerat ipsos in *Desideriis* & *Mirabilibus* suis; quia nolebant *IPS*i adhærere, sed *Propriis Viribus* stare: et *Ratie* (non illuminata, non Regenerata) ipforum, omnibus jam commixta & pertexta *Coloribus*, constituebatur *Regina* ipforum.

10. Atque hinc egrediebatur *Turba*, nempe ex *Dis-Cordia* ipforum: unusquisque enim in *Proprio* suo vivere (sive gaudere & nitere) cupiebat *COLORE*. Quorum tamen ne unus quidem erat *Primigenius*; (seu *Simplex* et *Planus*) Sed variè mixtus, ac veluti *mali Ingenii* *malus Genius*; aut *Abortus*, *Proprio* videlicet ex *Ratiocinio* (absque *DEI* *Semine*, *Luce*, *Ente* et *Radice*) stolidè *obortus* et *enixus*. Errabant itaque et currebant sine *Ductore* (vel *Custode*) vero, qui *Omnes* creaverat in *Labis uno*: (ceu *Vinculo Con-Cordiæ* & *Dilectionis Fraternæ*;) sicuti etiam *Linguas* non revelaverat plures *Vnâ*: Veluti *Vnam ARBOREM*, cum *Ramis*, *Fructibus* & *Virtute*. *Omnia* enim *Quatuor AlphaBetha* in *Vnâ* quasi scripta atque sculpta latent *Arbores*; & exferuntur, sive explicantur ex seipsis. *Multitudo* autem (*Idiomatum*, sive) *Linguarum*, cum *Charactere* suo, propriè non est de *Substantiâ ARBORIS Primævæ*; licet efferatur & gloriatur.

rietur de Seipsâ, contra Matrem (Primam nempe V N I T A T E M, sub sigillo C E N T R I, seu T H R O N I Apocalyplici, cum XXIII. *Thronis* circumferentiæ, myste- rialiter absconditam,

TEXTVS VIII.

1. Ita jam videmus Originem (*Binarij* seu) *Duplicis Religionis*, ex quâ B A - B E L Eidolo-latrix nata est: idque tam in *Genti- bus*, quàm in *Indæis*: quia in Vtrisque do- minatur Babel, & Duo in Vno stipite sunt Rami. *Unus* ex Ratione suâ et Vitâ Natu- ralis Spiritus progreditur pronus, suamque ipsius quærit Exaltationem, aperiendo sibi viam in Essentiâ suâ: quia Voluntas ejus ex Appetentiâ ipsius procedit, & *Magia* e- jus quærit *Numerum Magnum* Regimi- nis in Multitudine, & R E C T A Antro- rum transit, cum Voluntate multiplicandi seipsam (per Amorem sui ipsius) cujus est *Dux et Deus*.

2. Ac etiamsi Vberrima illa D E I Vo- luntas ipsi aduersetur, ipsumque corripiat, nihilominus tamen *Eidolum* illud adulatur (& mētitur) Libere Voluntati, utpote SPIRI- TVI DEI, cum Labiis suis) et colit (& ado- rat) Propriam Voluntatem suam in Numero *Multitudinis*. Quia Voluntas illa ex Thesau- ro suo, Veluti ex *Magia* suâ, prodiit; sed libe- ram D E I Voluntatem non comprehendit.

Quippe filius, (αὐτοφίλαυτος) ex Carne et Sanguine propriæ Naturæ natus, Hujus Seculi est, & colit Thesaurum suum, ut (Deum &) Amorem suum. Itaque jam factus est Adulator et Babel confusa: quia numeri Multitudinis, velut propria ejus Magia, confundunt eum, ut ex *Vnitate* egrediatur in *Multitudinem*.

3. *Multitudo* igitur est B A B E L confusa, & Labium Adulatoris S P I R I T V I in *Æternitate* mentientis est *Anti-Christus* & *Pseudolus*: Siquidem aliud Dicit, & aliud Facit: Cor ejus plenum est malitiosâ Appetentiâ, & Spiritus Cordis ejus introversus pleneque transmutatus) est in Appetentiam.

4. Ita *Magus* (& Choragus) multitudinis (ille sive *Diabolus* seducens eos, ut *Spiritus* fallax et mendax in Ore Prophetarum *Iesabel* Archipseudolus) jam et Ambitiosus, Superbus, Avarus, Malitiosus (Helluo seu) devorator, & *Spiritus veraginis Inferioris*: & est Idololatra, Apostata: quia non adhæret Libero (Dei et) Naturæ (Spiritus seu) arbitrio, cujus Imperio parent Mirabilia; nec Intellectum (aut Ingressum) habet in *Mysterium*-(PIETATIS)-*Divinum*, propter non-adhærentem Spiritum Voluntatis suę (averſæ & perversæ) Aliàs, si Voluntas ejus (à proprio suo jugo) sese dissolveret & explicaret in Libertatem, S P I R I T V S D E I aperiret *Thesaurum Mysteriorum* & *Magiæ* suę, et Mirabi-

Mirabilia & Opera ejus, cum Voluntate suâ, essent ut *In Deo* facta. In excundo autem Ex seipsis (et non A Seipsis) *Initium* quærit *Finem*, cujus *Medium* est *TURBA*: quia non est in Liberâ Voluntate *DEI*, sed crescit ex seipsa & exaltat seipsam, sicut *Arbor* excelsa & gloriosa.

5. Quia verò Deus in Voluntate suâ perpetuò est *Vnus*, (sibique Constantissimus) et in æternâ *Cupidine*, veluti *Magia* suâ perenni, semper sibi similis permanet ac *Idem*; ita, ut Appetitus æternæ Magiæ se dedat æternæ Voluntati, Vitamque hauriat ex seipsâ; certè liquet Voluntatem *Abortus* esse Apostaticam, et perfidam *Meretricem*: Genitrix enim est Falsitatis, nec adhæret Liberæ Voluntati (*Naturæ Divinæ*.)

6. In quo intelligimus (*ἀπὸ τοῦ θεοῦ* et) separationem à Deo, cujus causa (& Exemplum) est *LUCIFER*, qui *Magiam* Naturæ (imaginando in *Falsum Centrum*, cum *μολὴ* seu molli et languido) vitiosæ Appetentiæ Veneno intoxicavit. Vnde *Duplex* gignitur *Vita æternâ*; Vna in voluntate (et leni sibilo) Amoris ex Deo; Altera in Impetu (et Igne rapiente) Furoris ex *DIABOLO*. Quæ posterior, est *BABEL* et *ANTI-CHRISTVS* in Terris.

7. Omne igitur, quod (à Verbo et) Voluntate *DEI* deflectit, et ad propriam suam Voluntatem (atque Philautiam) divertit, dicitur et est *BABEL*: sicut videtis in Ihu-

dæis & Ethnicis, omnibusque Populis. *Ethnici* enim in suâ propriâ durabant Mageiâ: quicunque verò ex(pernitioso) perditionis Appetitu sese extricabant, sequendo *Lumen DEI IGNOTI*, & , vivendo in (Corporis & Animi) puritate et simplicitate, filii erant Liberæ Voluntatis: quorum in Mysterio Spiritus Libertatis multa et magna *Mirabilia* aperuit & produxit. Quod hodieque Veterum Sapientum (Zoroastris, Hermetis, Pythagoræ, Platonis) reliquiæ (Intelligentibus) satis superque testantur.

8. Permanentes autem in Pseudo-Magicâ & corruptâ Carnis et Sanguinis Voluntate obstinati, eorum Voluntas submergebatur in *Turba*; & Turba scaturiebat in eâ, et generabat in ipsis *Spiritum* secundum essentias Rapacitatis & Furiositatis: quærentes Numerum Multitudinis, in acquirendo rerum (transitoriarum) *Domínio*. Vnde surgebant Dominationes, Potestates, Principatus, Regna & Imperia in Mundo. Quando autem *Turba*, præ multitudine Viarum, & potentiâ Superiorum, impedita, Voraginem suam adimplere non valebat, Furore percita, movebat *Bellæ* (obsidiones, deprædationes, et funesta, non honesta, Latrocinia.) Hinc (*minimè bellum, Belial, BEL, Bellua*) *BELLVM*, ex Ambitione & Avaritiâ (seu Concupiscentiâ) Multitudinis est exortum, cum Numero suo (*Be-*
stiali

stiali 666.) in *Mysterium Furoris* (Stagnum illud Sulfuris æternum) præcipitandum.

9. Similiter & *Iudæi* faciebant. D E V S quidem sese manifestabat ipsis; sed & IPSI *Duabus* Voluntatibus adhærebant. Pars enim (*Abelitæ, Sethitæ, Israelitæ*) Voluntatem suam subjugabant atque submittebant Mandato et Voluntati JeHoVæH: sicut Patriarchæ et Omnes Pii, sperantes in D E O IsraEL. Pars verò (*Cainitæ, Chamitæ, Ismaelitæ, Esauitæ*) Manibus & Labiis quidem tractabant Opus L E G I S, at Corde quàm longissimè recedebant à D O M I N O. Voluntas enim eorum erat Pseudo-Magica, Numeris (et Mensuris) h. e. Desyderiis et Cupiditatibus (Hujus Seculi) in Multitudine Mendaciorum & Divitiarum (seductione) implicata. Os eorum (sicuti et Nostratum incircumcisorum) erat Ithudæus, sed Cor meretricium et adulatorium, *Babylonicus Anti-Christus*: Mel in Ore, Fel in Corde: (in Corpore L V X, in Spiritu Tenebræ; *Sepulchra dealbata*; Nigri in Albis.)

10. Et hoc modo in *Christianos* & in omnes Gentes transplantavit (et obtinuit, hodieque pro dolor! quàm nequissimè & iniquissimè exercet Tyrannicum suum) Imperium, A N T I C H R I S T V S et BABEL Scortum ejus. Vti in Vno Populo Duo simul inhabitant Regna; quæ Non miscentur secundum

secundum Spiritum Interiorem, ut fiant Vnum: Sicut *Lutum* et *Ferrum* commixtum cohærere non possunt. Secundum Carnem quidem (in Semine Hominis Dan. 2, 43.) miscentur; sed non secundum Spiritum (Quia *Divisum* in eis est et *Ens* et *Mens*, & *Genus* et *Genius*; et *Myfterium* et *Imperium*;) ut Daniel Propheta Vaticinatus est.

II. Quicumque igitur vult cognoscere ANICHRISTVM, taliter eum quærat oportet: et ECCE! in quâcunque (et Sacrâ potissimum) Æde Ipsum inveniet. Omnium verò nequissima *Meretrix*, est Coronata illa cum Complicibus et Cum-Patribus suis BESTIA. Defensores ejus (Devoratores ejus) eam ex Baptismo Scortationis in Sublime tollunt, ut simul elati cum Ipsâ (et In Ipsâ) Animum suum expleant, (et) Numerum Multitudinis (ac Mensuram Altitudinis) inveniando, (lapsu gravior, eruant. Hos inter præcipuè numerantur (rostrati et calami-strati quidam) Clamantes et calumniantes (*Hypocritæ*) qui (Pythonico Spiritu et Peithicâ persuasionem in *Synagoga Sathane* fascinati et inebriati, dementatos suos Auditores) ab Vnicâ (Simplici, semperque sibi Simili) Voluntate (et Virtute Vnius) DEI, deducunt (et seducunt) in multas, (divisas et diversas) Voluntates (atque Voluptates Seculi; juxta appetitum Ventriculi, h. e. Carnale desyderium Simplicis ac rudis plebeculæ;) ut numerum Multitudinis acquirant.

rant h. e. cuticulâ probè curatâ Vitulos suos super Altare reponant, quò Volatilibus sub Cœlo esca perquàm gratissima fiant.

12. Qui verò sequuntur Liberam Voluntatem DEI, primùm à *Scipsis* (seu propriâ & perversâ Voluntate suâ) exeunt, & cum Magicâ (veluti Renatâ) Voluntate sua, in Libertatem et Vnicam, æternam, incomprehensibilem Voluntatem DEI (tanquam ex *Babel*, *Sodomâ* & *Aegypto*, per *Mare*, *Desertum*, & *Iordanem* in *SION*) sese extricando, feliciter adscendunt: Retrorsum, in figurâ suâ Magicâ (*Cancrina*, veluti à Mundo) aversi. Ac Vita quidem eorum, quærens Panem, procedit *Pronè*; Voluntas autem (sive Voluptas) eorum non est in *Pane*, sed exit à Seipsâ, et ex Appetentiâ (seu Desyderiis Seculi) in *DEV*M.

13. Atque isti cum Voluntate suâ vivunt IN DEO (& cum *DEO*) in *VNITATE* suâ. Hi sunt Veri verè et æternè *Magiæ*, Filii, Spiritus enim DEI habitat in eorum Voluntate, & è sigillat eis (æterna Magnalia et) Mirabilia DEI: & Spiritus Vitæ ipsorum (manifestat) *Mirabilia Mundi*. Itaque liberi sunt à Captivitate et Perversitate *Babylonis* et *Anti-Christi*, etiamsi jacerent in Inferno inferiori, Vincti Cathenis; aut sederent in medio Throno et Sinu ipsius. Vera enim *Imago* DEI consistit in *Spiritu Voluntatis*, qui ex *SPIRITV ANIMÆ* suum trahit Ortum, (Motum et Vigorem.)

T E X T V S I X.

feu V L T I M V S.

1. Quod si ergo *Duæ* invicem conjunctæ sunt *Magiæ*, Duo quoque ut sint Magi *Myſtagogi* eorum, necesse est. Et isti Dvo sunt *Spiritus*: scilicet Spiritus D E I, et Spiritus *Rationis*; cui posteriori sese implicat *Livor* et *Discordia* D I A B O L I; sicuti priori sese applicat *Amor* et *Concordia* (C H R I S T I.)

2. In isthoc (*Bivio* constitutus) Homo seipsum probare melius (et exactius) non potest, quàm si accuratè observet (et acutè intendat) ad *Quid* Appetitus et Impetus, seu *Voluptas* ejus, eum (trahat aut) impellat! Eum enim Spiritum habet Motorem et Autorem ac (veluti) Parentem: ita tamen, ut etiam habeat potestatem mutandi et frangendi *Voluntatem* illam: *Magus* enim est, et habet (Possibilitatem et) Virtutem Vincendi (et vinciendi refractarium illum *Draconem* serpentem Antiquum.)

3. At oportet *Spiritu* et *Animo* *Zelote* & perseverante id peragi; et dominantis in se *Spiritus* *Syderei* *Dominium* domari (et subpeditari.) Ad hoc *Vita* (à Turbâ et perturbationibus *Seculi* et *Animi*, quoad fieri potest, *Abstracta*,) *Sobria* et *Quieta*, cum assiduâ (sui-ipsius *Abnegatione* et) subjectione *Voluntati* *Divinæ* (perpetuâ et totali)

li) requiritur. Nam Qualificationem (five Influentiam & vehementiam illam) Astralem haud ulla Sapientia vel Scientia sistere ac deflectere (vel emollire) potest alia, nisi sola *Continentia* (et *Tolerantia*) Vitæ; cum Continuo, ex Appetentiâ & Influentiâ declinante, Egressu et progressu *IN DEVM*. Elementa enim perpetuò movent *Astrum* (five Syderalem Influxum et Appetitum) in Voluntate (*Hinc quocum certet Mens Pia semper habet. Militia enim est Homi- nis, præcipuè Christiani, VITA super Ter- ram.*)

4. Proinde non (adeò frequens aut) facile est, *Filium DEI* fieri, sed *Labor & Dolor* multus & magnus ad hoc requiritur: quamvis & *Antichristus*, sed intempestivè nimis, id sibi Nominis arroget (imò & pro ipso *Vice-DEO*, & *Vice-Christo* audiri & adorari velit!) At quid dicit (Via, Vita, Lux et Veritas) *CHRISTVS*? Non Omnes, qui *DICUNT: DOMINE DOMINE*: Nonne in Nomine Tuo (*Vice-Domini*) prophetavimus, & Dæmonia eiecimus, & Efficientias multas fecimus? intrabunt in Regnum Cœlorum: (Sed qui *FACIUNT* Voluntatem *PATRIS* mei, qui in Cœlis. Matth. 7, 21.) *ITE* à ME Hœdî olidi, non novi Vos: Omnia enim quæcunque fecistis (non *IN DEO*, sed) ex Magiâ falsâ operati, nec unquam in Spiritu & Voluntate

Voluntate *Meâ* (complacente) agniti (ac Renati) estis. Estis autem in *Figura* vestrâ Spirituali (Specifica, Ideali, characteristicâ, internâ, in conspectu *DEI*, coram Oculis *Archetypâ*) Hœdi, Tyranni, Avari, superbi, Voluptuarii: (nempe Vulpes, Canes, Vrsi, Lupi, Dracones, Leones, Viperæ, Serpentes, Porci, et alia hujus furvuris Orci et Inferni Germina et Genimina) Et *Nomen* quidem Meum (Terribile, Sanctum et Salutare) *Labiis* et Linguis vestris (impurissimis et nequissimis, adulatorio Verborum cum Lenocinio pro libitu) tangitis: at *Cor* Vestrum inobediens carnalibus Desyderiis et concupiscentiis totum devovistis. In *Turba* (et ex *Turbâ*) nati estis; idcò Vos oportet iterum turbari et probari per *Ignem*, ut quodlibet *Regnum* debitum suum recipiat Fructum (et Honorem.)

Quare

O Munde pulchellule.

Teipsum in *Speculo* hoc *Mysteriorum* contemplare, et *Scripturas* lege, quas tibi *profundum* ut *Fundamentum* revelavit et proposuit æternum. Totum verò Te cum Spiritu tuo in *Abyssum* Divinitatis ejus immergito, (si velis recipi, et Hæres æternæ Felicitatis salutari:) aut certè capieris ac rapieris in *Turbâ* tuâ ad *Judicium Ignis DEI* consummentis, ut ibi probetur *Opus* tuum, (si fuerit

fuerit in DEO, (aut absque Nutu et Voluntate DEI, factum?) Quicquid enim extra beneplacitum DEI operatus fuerit quisquam, peribit: quodcunque autem, jubente aut volente Deo, factum fuerit, durabit et permanebit in DEI Gloriam, et Gaudium Imaginis ejus (*HOMINIS*) in ÆTERNVM.

6. Jam, *Quid agas, cogita?* BABEL enim, accenso Fomite, jam incipit exardescere (et bre **VI C** onf **L** agrab **I** t **T A N D E M!**) nec Ignis ejus extinguetur ultra. Siquidem (Oleum pro Aquâ; & Malacia pro Panacéa; et BABEL ut HABEL; i.e. Vana et Vesana; diuisa et confusa; Vitiosa & malitiosa; adeoque) Incurabilis & execrabilis est inventa.

REGNUM ejus inclinatum vergit ad OCCASVM!

I H R Reich gehet an das ENDE.

Halsu-JAH!

Anno CHRISTI

1620.

I. B.

(J E R V B B A A L)

PAV.

P A V L V S

1. *Corinth.* 13. v. 1. 2.

Si *Linguis* Hominum loquar & Angelo-
rum, C H A R I T A T E M autem non ha-
beam, factus sum Æ S sonans, aut *Cymba-*
lum tinniens. Et si habuero *Prophetiam*,
& noverim *Mysteria* Omnia, et Omnem
Scientiam; et si habuero omnem *Fidem*, ita
ut Montes transferam, C H A R I T A -
T E M autem non habuero, N I H I L Sum.

Ideoque

Vti, *ἢ ἐντιμωτέρῳ πνευματικῇ πνευματικῶς*;
Ita, *ψυχικοῖς ψυχικῇ ψυχικῶς*.

1. *Cor.* 2. v. 13. 14.

SEBASTIAN CASTELLIO

de Calumnia Cap. 20.*Auditis* H Æ C, ô *Homines* !

1. Quod si auditis, et si in DEI *Filium*
credit, cur à Sapiantibus et Doctis (*Seculi*)
rerum Divinarum *Scientiam* petit; non à
Parvulis et Humilibus? Quæ est ista Cœci-
tas, qui Vternus, tam apertæ V E R I T A -
T I non Credere?

2. Enimverò video, quòd sit *Tempus* nunc
Tenebrarum; locum habent B A A L I S Sa-
cerdotes, Ægyptiique et Babylonii *Magi*: et
habeant

habeant necesse est: nisi enim haberent, & ELIAS ante ipsos *Ignem* CHARITATIS de Cœlo devocaret, jactarent fortasse postea, sese idem potuisse, si ipsis fuisset Locus datus. Nunc postquam ipsi Omnia conati, et omnia à Populis et JESABELE præsidia, et insuper Tempus non tantum ad *Meridiem*, sed ad *Vesperam* usque consequuti, tamen NIHIL efficere potuerint, nihil habebunt Excusationis; et ELIAS Tandem locum habebit.

3. Vos nunc quidem à solis *Doctis* VERITATEM petitis: Hos solos res Divinas, ipsorum Doctrinâ decepti, putatis scire, nec reclamantem CHRISTVM auditis: quasi vel CHRISTVS Vera non dicat, vel DEVS naturam suam mutaverit, ut *Humanam Sapientiam*; (quæ STULTITIA est apud DEVM) Olim adspernatus, Nunc tantoperè amplexetur atque extollat; ut solis *Doctis* VERITATEM patefaciat.

4. Sed Tempus erit, et brevi erit, cum Vobis non plus erit in istis *Doctis* præsidii, quàm Olim vel Pharaoni, vel Nebochodonosori aut Balthasari, in suis MAGIS. Tandemque ad eos, quos Nunc non solum Nihili facitis, verùm etiam occiditis, recurrere cogemini, et discere, quid sit illud. *Ex Ore Infantium et Lactantium* patraſti fortia facinora.

5. Et mirū est, nisi Hęc jam animadvertere incipi-

incipitis ; nam *Sapientes* istos (*Babylonis*
Vestrae) perspicuum est , usque adeò *Nihil*
 efficere , ut ne *Consentire* quidem inter Se
 possint , non magis quàm *Madianitæ*, etc.

L. Kalend. Mart. 1639.

Antiquâ **V**irtute **F**ideque.

Au-

Auctarii loco

Sequitur

EPISTOLA THEOSOPHICA,

Siue Mystica

de

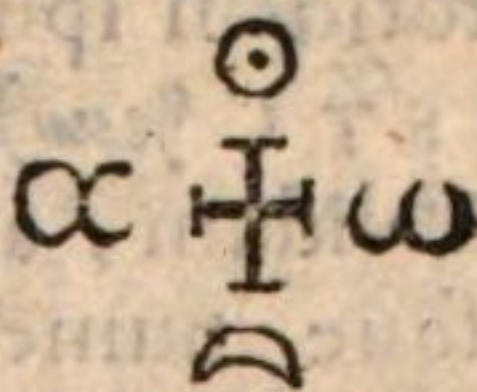
Characterismo Seculi nostri presentis

Ad

Clariss. Virum,

DN. IOHANNEM ANGELIUM
WERDENHAGEN.

I. C. C.

Gratiam & Gloriam

A DOMINO & In DOMINO

Sempiternam.

VNum est, Consyderantissime & Desy-
derantissime VIR, ANIMÆ, DEO di-
cata ac devota, Solatium, IEHOVÆ
F VER-

VERBUM: ineffabile et infallibile V E-
R I T A T I S archetypæ Symbolum, five
τεκμήριον καὶ μαρτύριον admirandum!

Huic Petræ seu *Lapidi*, S A P I E N T I Æ
nimirum Æ T H E R N Æ, Sionio, angula-
ri et exemplari, *Tri-Vni*, mysticum San-
cti S P I R I T V S T E M P L V M super-
exædificatum, crescit εἰς τὸ πλήρωμα τῆς θεό-
τητος superessentiale, perfectum; vel Vno
solo Corpore *Cubico* ἰσοπλάτῳ in Apoca-
lypticâ C I V I T A T E præfiguratum. Idem
illud ipsum, cū, ex *Quaternario* per T E R-
N A R I V M, in *Duodenariam* deducta Radi-
cem, prima F I D E I nostræ Symbolicæ
atque Catholicæ fundamenta ostendat;
Hæc autem per sanam et conformem Sa-
crarum Literarum ἀναλογίαν, suo se ipsius
Quadrato in Latitudinem L X X I I Cor-
poreorum, et totidem spiritualium *Mem-
brorum* C H R I S T I Θεανθρώπου explicent:
quæ tandem in solidum, ac Trinâ dimen-
sione, omnibusque numeris et membris
Completum 1728. Vnitatum C O R P V S
assurgunt mysticum: qui numerus Revo-
lutioni *Animæ* Mundi (*Ihovialis* Circuli,
cujus periodus X I I. Annorum, seu 144.
Mensium) Magne à Mystis tribuitur: Quid
mirum, si vel Vno hoc Oraculorum Divi-
norum Sigillo et Epilogo, tota totius sacra-
tissimi et mirabilissimi, Operis B I B L I C I
Radix contineatur & ἀνακεφαλαίωσις?

R E D I T V S nempe, Filii ad Patrem;
Via-

Viatoris in Patriam; Israëlis in Zyon; Sulamithidis in Hortum; Animæ in Requiem. Hoc Opus, Hic Scopus, ANIMÆ à DEO averſe et ad DEVM reverſe; imò et adhuc, & poſthac Revertentis atque Reverſurę *Tri-Vnus* ab omnibus verè Sapientibus et Reſipiſcentibus, eterno DEI *Conſilio* intentus, cum à perpauciſſimis, & ſolius SPIRITVS S. Lumine tinctis & unctis adtingatur; omnibus certè *Gratiæ & Naturæ* Viribus & Virtutibus eò allaborandum atque collaborandum eſt. Piis, ut, mortificato et relicto Carnis et terreni Corporis ergaſtulo, τὸ ἐν τοῖς ἐργασίῳ (ad quod ab Æterno prædeſtinati, et in Tempore creati, Cœleſti quoque Invitatione dignati, & Gratiis inſuper Sacramentalibus initiati, confirmati, atque intimati ſunt Fideles) πολίτευμα intenſivè magis, imo magis intuitivè conſiderent, et per PORTAS SIONIS ætherias ac æternas, vel dum adhuc in Tempore ſunt, & in Corpore à DOMINO peregrinantur, SPIRITV SANCTORVM Prophetarum et Apoſtolorum ἐνθεατικῶν (abſit injuria Verbo: oportet enim ut ἐνθεοστασιμῶν Divino afflati, ἐν τῇ ἐστίᾳ ᾧ θεῷ ſtemus ſolidi; ſi Divine Nature conſortes 2. Pet. 1, 4. In CHRISTO et cum CHRISTO, Conſubſtantiales, ex ſubſtantiâ ſeu Eſſentiâ DEI. Hebr. 1, 3. PATRIS NOSTRI Cœleſtis, ſumus Renati, Ioh. 3, 5. 1. Pet. 1, 23. 1. Ioh. 5, 18. DEI Genus, Act. 17, 28.

ex Carne Ejus et ex Ossibus Ejus. Ephes. 5. 30.) inebriati & In Sabbathati INTRO-eant ac primam et spirituale illam *Animæ*, ante communem, Corporis cum Animâ conjuncti, Resurrectionem, Centrotenus vel ab Extrâ saltē adtingant. Plenariam enim cum DEO, à quo per Corpus peccati abalienati sumus, omnes, *Re-co-In-centrationem*, ante gloriosam Corporis cum Animâ, & Animæ cum CHRISTO redespensationem, expectare vix licet; sperare tamen, suo Tempore futuram, omninò decet: si CHRISTIANI verè credentes, atque in æternum Beati esse velimus.

Interini evigilemus! et adtollamus Capita nostra Nos, qui adhuc in pulvere Corporis, et umbrâ Mortis hujus jacemus, & in utranque Aures securè dormimus oscitantes. Quod ut fiat tantò Certius *Vox* IeHOVæ H, in Spiritu et rugitu LEONIS, illius Mystici, (cujus 4. *Esræ* c. 12. *Amos* c. 3. v. 4. 8. *Matth.* 27. v. 46. & 50. *Apoc.* 10. v. 3. Sub Tubâ et Phialâ Sextâ, fit mentio:) tum in Sylvâ, h. e. in Silentio et intimo Cordis recessu *pro* ZAPHON, (ubi Cheruba, polus Arcticus, manus sinistra, Aquilo, Septentrio) tum etiam in *Campo*, ceu publico (sicubi est) piorum Cætu *תִּמְנָה* THEMAM (ubi Cherub, ω , polus Antarcticus, Manus Dextra, Auster, Meridies) exaudienda est.

Piam itaque non minús ac necessariam collocant operam omnes ii, qui, Voce clamantis

mantis illius *Angeli Solaris* ApO. 19, 17. excitati, ad VITAM supra vel potius intra se suspiciendo et suspirando super-Cœlestem surgunt, et quæ *Sursum & Introrsum* sunt quærunt et sapiunt; suos simul secum, sicut *Leo* catulos, ad surgendum et Vitam ulteriorem amplectendam, Domesticos excitantes. Idque eo magis, quo Fines nunc *Sæculorum* attingimus propius; qui, juxta Calculum nostrum mysticum, seu analogicam et conjecturalem Temporum Collationem, in Diei illius *Sextæ*, quæ BEHAMOTH et A D A M O h. c. Terrenis Bestiis & Jumentis, nec non Homini Animali primo, fuit Natalis (unde Numerus Bestiæ et *Hominis de Terra* 666. Apoc. 13, 11. 18. et Aristotelis ζῶον πολιπύον;) et quidem Horâ XV. seu Tertiâ matutinâ (à Vesperâ ad Mane cōputando) Scrup. quoque 29. etc. versamur. Cūr cum incidit ultimus Quadrans Astronomicus 330. gr. 22. min. pr. 15. m. s. et Ortus seu principium *Euangelii Spiritus*, cum Puncto revolutionis cabalisticæ, (vocabuli Z. E. I. T.) 57°. in Z. E. I. T. Vento, è XXXII, (*Sapientiæ Semitis*), 28, Bore-Apeliote, Nord-Osten, inter Ἀρκτον καὶ Ἀνταρὴν μεσογωνίῳ; qui Africo Zud-Westen Ἀντιδιαγωνίῳ est. Quo in angulo Boreali videlicet, etiam Caput, Seu LAPIS *Anguli* exterioris olim visebatur Hierosolymis: & MENSA *Aurea* cum XII. PANIBVS Propositionis in Duobus Senariis

in Tabernaculo Moſis : et *Latro* (à Dextris) cui à JESV CRVCFIXO (facie verſus occaſum verſâ) promittebatur PARADISVS: Geographis etiam ſub Regno *Sinarum* (ſeu Sionitarum potius) adumbratus. Gradu inſuper 21. II. ſecundæ Revolutionis Zodiacalis, in Viâ Solis Eclipticâ ; cum principio ♀ VIIIæ. Maximæ. Vnde LEO ſeptem Trigonalis (♋ cum quo ☉ Δ. Cor et Vinum ſymboliſant) in *Octava*, ſicut JESVS inter VII. Candelabra, XLIX. Lampadum, Ipſe MEDIVS Octavus et Quinquageſimus, in *Iobeleo* ſuperiori reſurgit, ſtat et ambulat: imò in *Suis*, VIVIT, VINCIT, REGNAT & TRIUMPHAT! Et quæ his ſimilia, ſub ſECVLO SPIRITVS S. cum JVDICIO AQVILONARI Venientis, atque MVNDVM de TERNARIO arguentis, &c. Sunt Myſteria in Puncto tandem ORIENTIS (☉ IERVSALEM ſub ♀ AGNO 7 Cornigero, 7 ☉ (ra) culari LAPIDE ApOca. 5, 6. Zach. 3. 9. 4, 10.) ubi FINIS (Tempus, Homo, Mundus) ſub *Dracone* ſeu Serpente Caudam devorante, Sigillatus, REDIT ad InItium ſuum, (DEVVM) per Punctum LXIV d.R.C. Z.E.I.T. et cum Medi-Noctio JVDICII SPIRITVS S. ☐ ♂ et ♀ in fine, aut Medio et etiam anticipato. ♀ VIIIæ: prout, ſine certâ tamen adſertione, conjecturare ſciſcitantibus in Timore DEI licet; à ☉ EΩ Ter Opt. Max. conſummanda.

Accedit, ſecundum aliam Collationem
& ap-

& applicationem Hora $\frac{11}{2}$ DIE I illius MAGNÆ, Matth. 20. 6. 9. Ioh. 11, 9. Cujus, videlicet Horæ quadrante vivimus in primo, quo **IVDICIVM Filii** per Sanguinem, (sicut olim *Patris* per Aquam; & tandem *Spiritus S.* per Ignem,) cum Angelo Euphratéo, Tubâ Sextâ, et Phiala sextâ, ApO. 9. 14. 15. & 16, 12. ex Angulo MESECH Boreali, cum Stellâ Novâ, procedens, est in suo Vigore: Sicut et **AQVILA** mystica in Adscensione; Θε(ς) ανθρωπινα, sive **HOMO-DEI**, cum Divinâ participans Naturâ, in Puncto Sabbathico: **ANIMA** verò Ignea, per Verbum Spiritus S. excitata, & in Apice Pyramidis Triangularis exaltata, obumbrat exinde Corpus suum per **EL-IAHVH**: (qui in personâ Spiritus S. mox, imò **IAM** in Mysterio, venturus **ADEST**: cum Horâ **XXIII.** et **XXIV.** Nam ἐνκεντρίοις ὁσόμεθα **Incentrabitur**, Rom. 11. 23. καὶ ἀναζωπυρῆσόμεθα **Revivignificabitur TANDEM**: & per μετεμψύχωσιν seu μετεμφύτλυσιν καὶ ἀνασωρώμεθα, ad primævam et ab ætérno prædestinatam **DEI & CHRISTI SALVATORIS** nostri Imaginem reconfirmabitur, & Virtute ac Pulchritudine **EJVS** genuinâ induti et felicitati, conglorificabitur et exaltabitur in **ÆTHERNV M.**

Hæc Fides, hæc Charitas, hæc Spes & **GLORIA** nostra, **SCRIPTVRÆ** et **NATVRÆ** testimoniis suffulta, & consolidata; quin & totius **Vniuersi** Concentui harmonico Sym-

phona et analoga est: cui nocte dieque toto corde, totâ animâ, totâ mente, omnibusque viribus naturalibus et supernaturalibus, invigilare atque incumbere, neq; latum quidem Vnguem à PUNCTO hoc supremo descendere aut discedere debebamus, si sacrosanctum et Magnum illud CONIUGII (☉ & ☿) MYSTERIVM et *Sacramentum*, infallibile nimirum et inviolabile RERVM divinarum & Humanarum, Spiritualium et Corporearum, Cœlestium et Terrestrium &c. *Testimonium* recipere, imò, si fani, si salvi, si sapientes atque in æternum BEATI et FELICES esse velimus.

Rectè itaque VIR CLARISS. fecisti hactenus, quod ex Thesauro PIETATIS & SAPIENTIÆ occulto, Vetera in simul atque Nova, sicut Bonus Legis peritus, in Vitam Aeternam doctus, præsertim in *Psychologico* tuo Libello, deprompsisti ArcANA; exulcerato pariter atque enervato huic nostro seculo mirabiliter conducibilia; si cum Deo sapere, & Novissima providere potius, quàm stultam Mundi sapientiam, & evanescentes rerum transitoriarum Vmbras (antiquo veluti PLATONIS in *Antro*,) mirarier velint Homines, Rectè, inquam, sentis de Veteris *Serpentis* exuendis exuviis, & ARISTOTELIS abjiciendis Nugis: quibus hodie pessum cunt Infelices multorum Animæ, quando Nequitiarum omnia Theatra suis adimplent tæretismatibus Synagogæ. Sed vereor, ne
furdo

furdo narretur fabula Mundo, quando ei proponitur Parabola de CHRISTO, ejusque *Adventu Secundo in Spiritu* JUDICII mystico.

Faciunt quidem, quicquid volunt, & Libertate Evangelicâ, Dæmoniorum instinctu, cheu quàm nefandissimè abutuntur, moderni Evangelici; quia gratiosissimum *Ecclesiæ Thesaurum*, CHRISTI Mediatoris & Intercessoris nostri SPIRITVM & MERITVM, de certissimâ nostri, per Fidem Justificatione, nec non gratuitâ Peccatorum Remissione, *Numularii* et *Columbarii* nostri venditant: Sanctum Canibus, & Margaritas ante Porcos projiciunt, ipsi prò quàm impurissimi; quin et absque præviâ et sufficiente Suipsius cognitione & probatione, etiam non-Vocati, currunt, oberrant, subrepunt, irruunt, Gregemque CHRISTI pacscere Lupi præsumunt eliminandi. Verum si Fructus eorum consideremus, in propatulo sunt valdè abominabiles. Hinc enim lerna Malorum omnium; et *Germanorum*, proh dolor, *Divisum*, Convulsum, Deoque invisum *Sancto IMPERIVM*. Stat pro Ratione Voluntas; pro Fide, Nequitia; pro Mente, *pericia*: nec Modus in rebus; miscentur Tartara Coelis!

Quidni ergò recurramus unusquisque ad DOMINVM DEVM SALVATOREM et *Archi-Psychagogum* nostrum *Vnicum*; relinquentes quæ deorsum et à tergo sunt, inquinamenta

menta Bonorum , Irritamenta Malorum,
 Satanæ , Mundi atque Carnis illecebras,
 technas & insidias, plusquam Magicas, mor-
 tiferas *Pharisæorum Cisternas* ; &, appropin-
 quantes ad HORTVM illum Conclufum,
 FONTEMque fignatum, unde *Radix* feu
~~τετρακτύς~~ illa Prophetica; QVATVOR nimi-
 rum Fluenta , Quatuor Cornua , Quatuor
 Rotæ, Quatuor Animalia ; juxta *Quatuor*,
 videlicet Naturæ, Legis, Gratia & Iudicii
Secula, ex VNICO illo Quinto Centrali Pun-
 cto; (veluti Fama AVGVSTA ex Porta An-
 gufta;) per Centrum CRVCIS , in Sphæram
 LVCIS, adeoque totius VNIVERSI Circui-
 tum atque amplitudinem, CRVCI-formiter
 fefe exonerantia, &, fuo rursus Regreffu &
 Seceffu, veluti MAGNETICO, in Vnius FIDEI
 Concrucifixæ Centrum, ô quàm faluberri-
 mē infinuantia ; confpicienda.

Hinc tota facro-fancta SCRIPTVRA , V-
 num à feculo abfconditum MYSTERIVM,
 CHRISTVS, DEI Virtus, Sapientia,
 Verbum, in Vno HOMINE, per Aquam &
 Spiritum ; Aquam et fanguinem; Ignem et
 Spiritum , à PATRE, FILIO & SPIRITV
 S. Triformiter et *ἀναγεν* Regenerato, recapitu-
 latur, & Vitaliter atque effentialiter ope-
 ratur : Vt mirum non fit effe CHRISTIA-
 NVM Cœli Civem, Terræq; Dominum; cum
Anima ejus amicta Sole Iuftitiæ CHRI-
 STO, Lunariam *Mofis* ut umbratilem; Ter-
 renamque *Adami* Faciem, ceu Serpentem
 Anti-

Antiquum, pedibus scabellum habeat subiectum: quem scimus hîc Prophetam, illîc verò Sacerdotem atque Regem, cum CHRISTO & in CHRISTO in æternum regnaturum.

Quemadmodum et olim Zoroaster, ille Oromasi filius, HOMINEM dixit: *Ἰαυμέριον Ἰαυμάτων, καὶ τολμηροτάτης τῆς φύσεως τέχνας καὶ ἀγαθίαμα*: *Hermes Ægyptius*; Mundi miraculum, Interpretem Deorum: *Prothagoras*; μέτρον αἰπάντων: *Xyftus Pythagoræus*; DEI Templum: *Neocles*: Animal omnium sapientissimum, et prope Divinum: *Synesius*; Corporeorum et Incorporeorum Horizontem: *Theophrastus Græcus*; universi Exemplar, & *Ἀνακεφαλαίωσιν*; *Al Gazel* Arabs; Universi Orbis Epitomen, & abbreviatam Mundi Tabulam: *Cicero*; Animal Rationis et Consilii plenissimum: *Plinius*; Mundi Epitomen, & Naturæ delitias: *Moses*; DEI Imaginem et similitudinem, item, Animam viventem: *Augustinus*; grande Profundum: *Ambrosius*; omnium Creaturarum Miraculum: *Philosophi*; parvam Mundi Machinam: *Medici*; Universitatis Regulam: *Magi*; Omnium Vinculum et Receptaculum: *Theologi*; Finem omnium: *Theosophi*; Univerforum Sigillum. Et quæ sunt alia, de quibus gloriari supersedebo, HOMINIS in primis verè et essentialiter *Renati*, epitheta et brabeja encomiastica.

Vnde, tanquam in Speculo et Speculâ,

nobilissima Nostra *In* C H R I S T O reco-
gnoscenda erat Natura, gratiâ cuius *Verbum*
caro, ut D E V S Homo factus, quin et *Homo* à
D E O Creatus, Redemptus, et sanctificatus
est! et, ecce! in sterquilinio jacemus igno-
rantes; et in corpore Mortis immoramur &
immorimur inertes: inmemores primævæ
nostræ Originis et Pulchritudinis, et futuræ
Beatitudinis inconsiderati: extorres à P A-
T R I A in Terrâ longinquâ et peregrinâ; sub-
ulci detestandi et miserabiles! Quin *Surga-*
mus tandem et *exeamus* è Babylone, Aegy-
pto et Sodomâ, Carne nostrâ maledictâ: ut
I N T R O eamus per P O R T A S Intelligentiæ
admirandas, per apertum C R V C I F I X I O-
stium, in *Pratum*, sive Paratum à Seculo
Paradeisum!

Ecce! A D E S T A O V R O R A, Aurea
illa Hera, quin surgamus et obviamus D E O
S O L I Justitiæ nostræ in Occursum; rua-
mus inquam proni in amplexum D O M I N I
Nostræ S P O N S I Dilecti. Eja! V E N I T E,
procidamus ante Facies Ejus: V E N I T E
inquam Omnes, qui adhuc in Tenebris Car-
nis & in Vmbrâ Mortis sedetis (E G R E D I M I-
N I Filia J E R V S A L E M; intuemini Regem ve-
strum in S I O N; Osculamini Filium; R E C O N-
C I L I A M I N I et I L L U M I N A M I N I Fines S E C V-
L I! V E N I T E ad Nubtias, Vocati; imò Gu-
state et Videte quàm S V A V I S sit D O M I N V S
I E S V S in Animabus ad se adpropinquanti-
bus: fundens Ambrosiam et Nectareum li-
quorem

quorem diligentibus ipsum. **SURGITE, Vos**
Ebrii, Fugite hinc, latet Anguis in herbâ,
Serpens Antiquus, Homo Carnalis, Bestia
de Terrâ, Brutum Pecus! at, Anima, quò
tendis! Lingua, quò Vadis?

Ignosce quæso **PRVDENTISS. VIR,** bar-
 baro, refracto, hiulco, properantique Cala-
 mo et Animo ad hæc talia, ultra metrum
 ultraque modum, profuso, quorum memo-
 riam refricare, non tam piis et doctis auri-
 bus tuis, quam mihi, meique similibus obli-
 viosis apprimè duco necessarium.

Rogamus itaque quatenus Humanitas
 Tua Studia isthæc Theosophica eò promo-
 vere, atque continuare dignetur, ut opti-
 mè de **PIETATE** et **SAPIENTIA** meriti τὰ
 ἑνὶ αἰῶνι *Ἰαννῶν Βοήμης Μυστήρια*, simili
 quo texta sunt filo, vel, omissis etiam ex-
 traneis, simpliciori; quo ille gavissus & usus
 est, stylo, Romanâ Civitate donata, prode-
 ant, Lucemque videant singula. Equidem
 non improbo Consilium, quòd, quasi aliud
 agendo, sub tegmine et prætextâ politicâ,
 Politicis, aliàs adhæc talia ut plurimum
 nauseabundis, mystica *Theosophi* nostri **MSa**
 insinuantur: (nam & ipse **CHRISTVS**
Resuscitatus ἐν μετὰ μυστήρια ὁδὸν ambulat glorio-
 sâ:) sed obiter saltem moneo, ut non tan-
 tum nostrates, verum etiam Vicinarum
 Nationum homines, quibus Theologica
 nostra fortè offendiculo esse possint, auream
 hanc Theosophiam tanto libentius & fre-
 quentius

quentius suscipiant, & ad *Vniversale* illud
 FIDEI Verè-CATHOLICÆ *Punctum* tanto
 facilius et felicius colliment; D E V M que
 πεισυνποσαληθὸν, sive in Essentia V N V M,
 subsistentiâ T R I N V M, per παλιγνεσίαν,
 καὶ Ἀποθέωσιν illam μετεψυχικὴν, in S C R I -
 P T U R A et N A T V R A Revelatum &
 Agnitum, *Vno* omnes Ore, Corde ac Spi-
 ritu Deificato, collaudent, honorent, ado-
 rent et concelebrent. Quod futurum nulla-
 tenus dubito, dum desiderio V I R O R V M
 quorundam E M I N E N T I S S I M O R V M, ultra XL
 Exemplaria PSYCHOLOGIÆ illius Ve-
 ræ, ex Amstelodamo Romam emigrasse
 subaudio. Et memini, quid Doctissimus
 HOLSTENIVS de C. FRANCISCI BAR-
 BERINI studio in explorandis & compa-
 randis Veterum & Recentiorum Scriptis at-
 que Manuscriptis, ut plurimum Mysticis, ad
 singularem meum Dn. JOANNEM EH-
 LICHMANNVM Medicinarum et Lingua-
 rum Orientalium D. apud Lugdunenses in
 Bataviâ Celeberrimum, perscripserit, eum-
 que ad sapientissimum illud Collegium PY-
 THAGORICO - PLATONICVM fru-
 stra licet, invitaverit.

Ecce! parturiunt *Montes*, & si credere
 velimus, forsan post Mures aliquando na-
 scentur *Gigantes*, ad Teitania illa Astra
 conscensuri, & cum *IHove* reconciliati,
Deorum in Consilio & Concilio beatissimè
 (quod Opto) æviternum Conyicturi: Cur
 enim

Cur enim inuideamus Exteris idem, quod
& Nos tegit, *Cælum*? Inquilini fiamus (ut
& sumus) Omnes; Peregrini verò & *Eccen-*
trici vel *Epicycli* ne simus amplius. nonne V-
nus Creavit nos? et unus PATER dilexit
nos? & Vnus FRATER redemit nos? & V-
nus SPIRITVS, per Vnum VERBUM, in
Vnum OVILE vocavit & Collegit nos?
Colligamur & Colligemur ergò In V-
NUM: ut multi Corpus *VNUM* simus,
sub *NO* CAPITE & REGE Univer-
fali, Catholico; qui est CHRISTVS TRIS-
MEGISTVS in Secula Benedictus. Halelu-
IAH!

Beatus autem qui intelligit et vigilat, &
Adventum Heri ac sponsi sui, in Silentio, &
spe, tranquillus expectat: quid mirum, si
intret in Gaudium Domini sui, qui, seipso
abnegato, Cruce pressus, crucemque passus,
FIDELITER sequitur *Crucifixum* AMO-
REM suum, etiam si propterea perdiderit
ANIMAM suam. O benè factum! nam, Si
ANIMA CHRISTI pro *Anima Mundi*, cur
non *Anima Mundi*, pro ANIMA CHRI-
STI?

Huic innixus & Confixus, depono Cala-
mum, de Tabulaque manum.

VALE VIR *ἀλλων ἀντίξιος πολλῶν*, Tuo-
que Epistolio mihi gratissimo. per D. C. R.
Medicum apud H. felicissimum, me, si
quâ

quâ fieri potest occasione, dignare.

Insuper & Catalogum Librorum B. THEVTHONICI nostri MS. torum, secundum Annorum seriem hîc insertum, accipe; & si quæ forsan tibi defuerint, ea conquerere possis ulterius. Habui et ego quædam ejusdem αὐτοῦ γράφῃ, quæ manu militari distracta, cesserunt in rapinam, cum aliis selectis, nec ubivis obviis: Sed

V. L. V. I. T. adhuc DOMINI, quod continet

Omnia, VERBUM:

Ille LIBER VITÆ vivit in Ore DEI:

Vivit in Ore Tuo, Pie VIR; vis Vivere?

CHRISTO

Vive; Valeque diu. Vince; Sileque DEO!

Dab. L. D. XII L. M. AVG. St. N. A. O.

eXIte eX BabeL, Vos oMnes, qVI

DILIGItIS zIon!

Antiquâ Virtute Fideque.

Hugo

Hugonis de Palma Theologia Mystica, sive Trivium Sacrum Quod agit De
Triplici Via Animae: Purgativa, Illuminativa, Unitativa

Amstelodami 1647

Asc. 3648

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10265977-1